

ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร
“ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”
กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวเกิ้ลัดแก้ว ยศเจริญกิจ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

มีนาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร
“ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”
กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มีนาคม 2547

เกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ. (2547). ประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมตามความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมและจากคะแนนสอบที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ และเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” รุ่นที่ 1 วันที่ 29 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2545 และรุ่นที่ 2 วันที่ 26 สิงหาคม – 10 กันยายน 2545 จำนวน 85 คน สังกัดหน่วยงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบ ใช้วัดประสิทธิผลของผู้ผ่านการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจ และแบบสอบถาม ใช้วัดประสิทธิผลของผู้ผ่านการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t – Test F – Test และเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ในภาพรวมมีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และจะเห็นได้ว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ทั้งสามหมวดวิชาได้ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Post – Test แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจ
3. เปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม พบว่า อายุการรับราชการ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบอายุรายได้ และการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ พบว่าประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

EFFECTIVENESS OF TRAINING PROGRAMME IN FUNDAMENTAL
KNOWLEDGE OF TAX AUDITION FOR LEVEL 3 – 5 OFFICIALS
: A CASE STUDY OF BANGKOK 2 AREA REVENUE OFFICE,
REVENUE DEPARTMENT REGION 1

AN ABSTRACT
BY
MISS KLEDKAEW YOTCHAROENKIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master Economics degree in Economics of Education
at Srinakarinwirot University
March 2004

Kledkaew Yotcharoenkit. (2004). *Effectiveness of training programme in fundamental knowledge of tax audition for level 3 – 5 officials : a case study of Bangkok 2 area revenue office, revenue department region 1*. Master's Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Dr. Tumrong Udompijtkul.

The objectives of this research were to study the effectiveness of training according to the opinion of the trainees and the score test that they received, and to compare the effectiveness of the training separated by personal data of the trainees.

Population of this research was 85 government officials who passed the fundamental knowledge of tax audition for level 3 – 5 officials, the first training programme on 29 July to 9 August, 2002 and the second training programme on 26 August to 10 September, 2002, who worked in Bangkok 2 area revenue office. The tool for data collection was the test for measuring the effectiveness of trainees in knowledge and comprehension, and the questionnaire for measuring the knowledge adoption to work of trainees. Statistic for the analysis were mean, standard deviation, t – Test, F – Test, and multiple comparison of Scheffe.

The results of this research showed that:

1. Trainees who passed the training programme in the fundamental knowledge of tax audition for level 3 – 5 officials had the opinion about knowledge adoption to work in the medium level.
2. Trainees who passed the training programme had the Post – Test score in the whole part had the effectiveness in knowledge and comprehension in the high level. Considering in each subjects, the effectiveness was also in the high level and the trainees had the Pre – Test score less than Post – Test score for all three subjects. It indicated that trainees who passed this training programme had the effectiveness in knowledge and comprehension.
3. Comparison of the effectiveness of the training separated by personal data of trainees found that the differences in work experience in government sector and education level effected the effectiveness of the training with statistical significantly at the .05 level. But the comparison the differences in age, income, and other experiences in training programme involved in their duty showed that these factors impact on the effectiveness of the training with no statistical significant at the .05 level.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

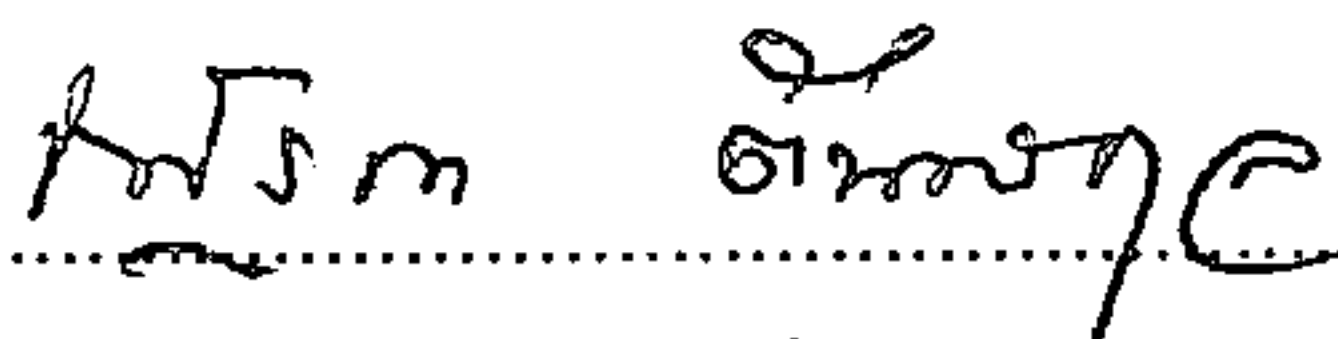
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

คณะกรรมการสอบ

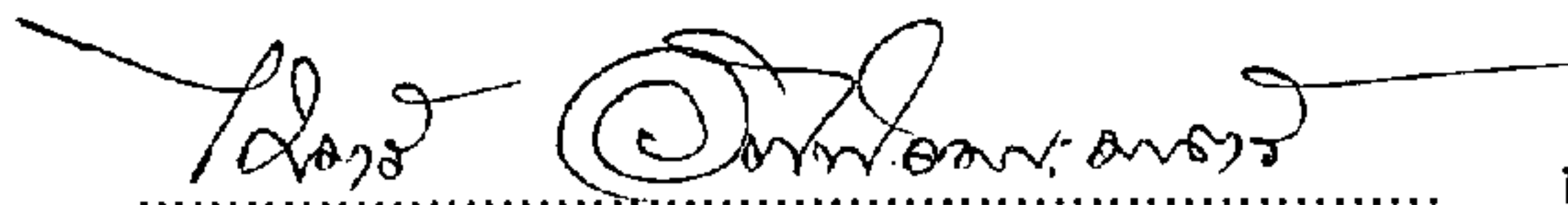
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

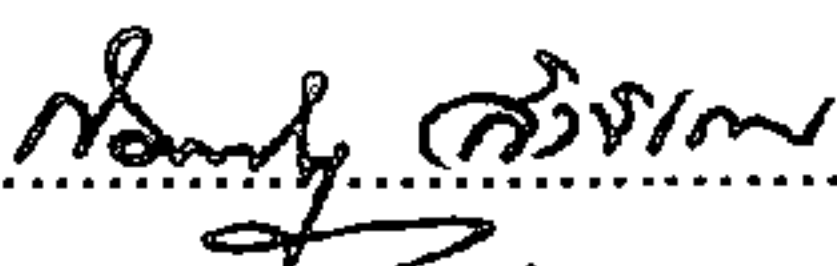
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่...13...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. ๒547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ประธานควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐภา ตันสกุล และอาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานวิจัย รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ และแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา นางผกามาศ สิงห์ทอง และนางดวงฤทัย อภัยสี ที่ให้ความกรุณานำ และตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษี สำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และพี่ชายทั้งสองคนที่ให้คำแนะนำ และคอยให้กำลังใจ คอยห่วงใย ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบพระคุณบรรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ผู้วิจัยและประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ และขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ที่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น อบรม สั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดี เป็นกำลังใจ และให้ความห่วงใย รวมทั้งให้คำปรึกษาให้โอกาส และให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด จนผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับนี้

เกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรเป้าหมาย.....	4
	ประสิทธิผลของการฝึกอบรม.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	โครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับ ข้าราชการระดับ 3 – 5”.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม.....	11
	ความหมายของการฝึกอบรม.....	14
	วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม.....	15
	ทรัพยากรมนุษย์ ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ทฤษฎีทุนมนุษย์ และการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	19
	ทรัพยากรมนุษย์.....	19
	ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์.....	19
	ทฤษฎีทุนมนุษย์.....	20
	การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	22
	ประสิทธิผล.....	24
	การประเมินประสิทธิผล.....	25
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 35
การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 74
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	74
สมมติฐานในการวิจัย.....	74
วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย.....	75
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	89
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	89
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	91

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	97
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	210

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตามอายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ และการผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่.....	46
2	จำนวนและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตามหมวดวิชา.....	47
3	จำนวนและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตามหมวดวิชา.....	49
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ 2 หมวดวิชา ตามความคิดเห็นของ ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว ในภาพรวม.....	50
5	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดวิชาความรู้ทั่วไป ตามความ คิดของผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว.....	51
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดวิชาความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี.....	52
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านความรู้ความเข้าใจ ตามคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และ คะแนนแบบทดสอบ Post – Test ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ.....	57
8	เปรียบเทียบประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจจากคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรม ได้รับ.....	57
9	เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงาน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามอายุ.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้ทั่วไปของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามอายุโดย เปรียบเทียบเป็นรายคู่.....	60
11	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจ สอบภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจ สอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบ เป็นรายคู่.....	61
12	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามอายุโดย เปรียบเทียบเป็นรายคู่.....	61
13	เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงาน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามอายุการ รับราชการ.....	62
14	เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงาน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	63
15	เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงาน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามรายได้.....	64
16	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้ทั่วไปของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดย เปรียบเทียบเป็นรายคู่.....	65

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบ ภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบ เป็นรายคู่.....	66
18	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดย เปรียบเทียบเป็นรายคู่.....	67
19	เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้าน การตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงาน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามการผ่าน การฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่.....	68
20	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบ ภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่โดยเปรียบเทียบเป็น รายคู่.....	70
21	เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการ ตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามการผ่านการ ฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่โดยเปรียบเทียบ เป็นรายคู่.....	71
22	ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดของผู้ผ่านการฝึกอบรม.....	72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 การฝึกอบรมเฉพาะอย่าง.....	12
3 การฝึกอบรมโดยทั่วไป.....	13

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในบรรดาปัจจัยการผลิตซึ่งประกอบด้วยที่ดิน แรงงาน ทุน และผู้ประกอบการนั้น มนุษย์เป็นองค์ประกอบของปัจจัยการผลิตถึงสองส่วน และเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดใกระบวนการผลิต และกระบวนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะในการก่อให้เกิดผลผลิตทางเทคโนโลยีเป็นตัวช่วยประสาน ซึ่งนับวันเทคโนโลยีจะทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่ในปริมาณจำกัด และลดน้อยลงทุกขณะ แต่เทคโนโลยีจะมีได้ก็ต่อเมื่อได้รับการค้นคว้า ประดิษฐ์ขึ้นมาโดยมนุษย์ ซึ่งความสำคัญในการค้นคว้าและประดิษฐ์นี้ก็คือคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่ขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นสำคัญ (นวลทิพย์ ควกุล. 2527 : 1) การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศเพราะการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากแนวความคิดนั้น มีจุดเริ่มจากความเชื่อที่ว่า มนุษย์ เป็น ทุน ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “ทุนมนุษย์” (Human Capital) การลงทุนในมนุษย์ก็คือ “การลงทุน” ให้การศึกษา (สุณี จัตราคม และเสาวณี เกรียร์. 2534 : 145) “ทุนมนุษย์” ซึ่งหมายถึง ความสามารถของสมองที่ใช้ในการผลิตทางเศรษฐกิจที่อยู่ในตัวบุคคล ในรูปของสติปัญญา ได้แก่ ความคิดต่าง ๆ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ ฝีมือ ความขยันหมั่นเพียร และสุขภาพอนามัย เมื่อมนุษย์ถือว่าเป็นทุนประเภทที่สำคัญมากสามารถพัฒนาเพิ่มค่าและลดค่าของทุนมนุษย์ได้เมื่อเวลาผ่านไป การศึกษาเป็นวิธีการลงทุนแบบหนึ่ง เพื่อเพิ่มค่ามนุษย์ และอาจจะลงทุนใหม่ต่อไปอีก เช่น การฝึกอบรม การศึกษาสาขาวิชาใหม่ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะให้สูงขึ้นกว่าเดิม การศึกษาทำให้มนุษย์มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกว่าเดิม (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข. 2542 : 7 – 8)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ก็ได้กำหนดให้การพัฒนา “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งทิศทางการพัฒนาการศึกษาและการฝึกอบรมจะเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาประเทศ สามารถดำเนินไปได้โดยไม่ชะงักงันเนื่องจากปัญหาทางด้านกำลังคน โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนกำลังคนมีฝีมือระดับกลางและระดับสูงเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการยกระดับฝีมือของกำลังแรงงานไทยโดยทั่วไปซึ่งยังมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ ทั้งนี้เพื่อรองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจด้วย (สุมาลี ปิตยานนท์. 2539 : 3) และในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดการพัฒนาประเทศใหม่ โดยหันมายึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาแทนเพราะคนเท่านั้นที่จะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์และ

ผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา ส่วนการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเพียงเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แนวคิดการพัฒนาดังกล่าวจึงเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมหรือบูรณาการ ไม่แยกส่วนอีกต่อไปเป็นการพัฒนาทั้งตัวคนและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวคน ทั้งยังเปิดโอกาสให้คนทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่ต้นจนจบ คือ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามตรวจสอบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2546 : 11)

การฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาบุคคล และองค์การในโลกปัจจุบัน การฝึกอบรมได้เพิ่มความสำคัญมากขึ้นและมากขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะโลกทุกวันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อะไรที่เคยเหมาะสมเมื่อ 10 ปีที่แล้ว อาจจะไม่เหมาะสมกับวันนี้อีกต่อไป ความรู้และทักษะที่ได้เมื่อวานนี้ มีความเหมาะสมในระยะสั้นๆ ก่อนที่ความรู้และทักษะนั้นจะล้าสมัย ไม่เพียงพอสำหรับบุคคลที่จะใช้เป็นเครื่องมือตลอดชีวิต ทำให้ต้องมีการฝึกอบรมตลอดเวลา ทั้งนี้ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากนั้น การเพิ่มความสำคัญของการฝึกอบรมเกิดจากเจตคติของบุคคลและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การฝึกอบรมซึ่งเคยถูกมองว่าเป็นค่าใช้จ่าย (Cost) กลับได้รับการมองว่าเป็นการลงทุน เป็นการลงทุนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เจตคติในการพัฒนาด้านเองก็เปลี่ยนไป เริ่มมีความตระหนักว่า การฝึกอบรมและการพัฒนาเป็นกระบวนการตลอดชีวิต นั่นคือ ความสามารถที่จะเรียนรู้ไม่จำเป็นจะต้องลดลงตามอายุ ศักยภาพของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด การพัฒนาส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของบุคคล และความสำเร็จทางอาชีพ การฝึกอบรมช่วยให้บุคคลมีความเชื่อมั่น มีสมรรถนะในชีวิตและการทำงาน เพิ่มขึ้นกระบวนการเรียนรู้เป็นแกนของการฝึกอบรมที่เป็นวิถีทางและโอกาสที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้มากและมีความหลากหลาย (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 219)

การฝึกอบรมที่ดีจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงาน จึงเท่ากับเป็นการเพิ่มผลผลิตให้กับองค์การช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีต่อองค์การ ช่วยองค์การลดค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม เพราะการฝึกอบรมทำให้มีการขาดงานน้อยลง และลดอัตราการลาออกซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของคุค (Cooke. 1989) ที่กล่าวเสริมไว้ว่า การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การสามารถช่วยวางแผนอัตรากำลังพนักงานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ การโยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง แต่งตั้ง ทำให้พนักงานมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาด้านเอง การฝึกอบรมจะทำให้องค์การได้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากความสามารถของพนักงาน (ยงยุทธ เกษสาคร. 2544 : 5)

เนื่องจากกรมสรรพากรมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากร การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องพัฒนาข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภาษีอากรให้มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการตรวจสอบภาษีอากรอย่างถูกต้องและเหมาะสม สำนักงานสรรพากรภาค 1 จึงได้จัดการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวขึ้น โดยในการฝึกอบรมครั้งนี้มีค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมจำนวนทั้งสิ้น 170,000 บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) จากเงินงบประมาณฝึกอบรมประจำปี 2545 ที่ได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรให้จัดสรรเงินงบประมาณประจำปี 2545 ซึ่งในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีมีทำหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรตาม

แนวนโยบาย “กำกับ ดูแลผู้ประกอบการ โดยใกล้ชิดเป็นรายตัวผู้ประกอบการ และเป็นปัจจุบัน” ตามแนวปรัชญา “ทั่วถึง เป็นธรรม สม่่าเสมอ” จำเป็นต้องมีความรู้ในการตรวจสอบภาษีเป็นอย่างดี อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการตรวจสอบภาษีอากรโดยรวม ข้าราชการตามสายงานของกรมสรรพากรมีจำนวน 20,828 คน โดยเป็นข้าราชการที่ทำงานในสายงาน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4,910 คน (อินเตอร์เน็ต ; <http://www.rd.go.th>) คิดเป็น 23.57% ของข้าราชการในกรมสรรพากรทั้งหมด สำนักงานสรรพากรภาค 1 จึงเห็นความจำเป็นในการจัดฝึกอบรมเฉพาะตำแหน่ง ให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีระดับ 3 – 5 เพื่อให้การตรวจสอบภาษีอากรมีมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำไปปฏิบัติงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกรมสรรพากรต่อไป ทั้งนี้การประเมินประสิทธิผลจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อประสิทธิภาพในการจัดสรรพากรของหน่วยงานว่าในการจัดฝึกอบรมแต่ละครั้งนั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่ และเพื่อนำผลจากการศึกษาวิเคราะห์ไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารจัดการสรรพากรในการจัดโครงการฝึกอบรมครั้งต่อไป ให้มีความเหมาะสมในการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

จากการที่สำนักงานสรรพากรภาค 1 มีการจัดโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” อย่างต่อเนื่องและมีการประเมินผลของโครงการฝึกอบรมซึ่งวัดจากทัศนคติของผู้เข้ารับการอบรม แต่ยังไม่เคยมีการประเมินผลทางด้านประสิทธิผล ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะช่วยก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับการจัดสรรพากรของหน่วยงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

จึงเห็นว่าควรทำการศึกษาโครงการฝึกอบรมดังกล่าวเพื่อจะได้ทราบว่าการจัดฝึกอบรมนั้นมีประสิทธิผลเพียงใด ซึ่งผลที่ได้รับนั้นยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงและพัฒนาระบบการดำเนินงานฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพต่อไปได้อีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายได้ดังนี้

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ของสรรพากรภาค 1 ตามความคิดของผู้ผ่านการฝึกอบรม และจากคะแนนสอบที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อให้การฝึกอบรมในครั้งต่อไปมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลของการจัดฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ว่ามีมากน้อยเพียงใด และผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด
2. เพื่อให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงโครงการฝึกอบรมของสรรพากรภาค 1 ต่อไป
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสรรพากรภาค 1

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สำนักงานสรรพากรภาค 1 โดยจะทำการศึกษาเฉพาะผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว

ประชากรเป้าหมาย (Target Population)

คือ ข้าราชการที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” รุ่นที่ 1 วันที่ 29 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2545 และรุ่นที่ 2 วันที่ 26 สิงหาคม – 10 กันยายน 2545 จำนวน 85 คน สังกัดหน่วยงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2

ประสิทธิผลของการฝึกอบรม

ประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จะพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีต่อ หลักสูตรดังกล่าวด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจจะพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างค่าความแตกต่างจากคะแนนการทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรมจำแนกเป็น
 - 1.1 อายุ
 - 1.1.1 ต่ำกว่า 26 ปี
 - 1.1.2 26 ปีถึง 30 ปี
 - 1.1.3 30 ปีขึ้นไป
 - 1.2 อายุรับราชการ
 - 1.2.1 ต่ำกว่า 2 ปี
 - 1.2.2 2 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา

1.3.1 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

1.3.2 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

1.4 รายได้ (รายได้ที่ได้รับจากการทำงานในตำแหน่งหน้าที่)

1.4.1 ต่ำกว่า 7,000 บาท

1.4.2 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท

1.4.3 9,000 บาทขึ้นไป

1.5 การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่

1.5.1 เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง

1.5.2 เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง

1.5.3 เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การจัดการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีระดับ 3 – 5 ของสรรพากรภาค 1 ได้รับประสบการณ์เรียนรู้ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อนำไปปรับปรุงความสามารถในการทำงานและส่งเสริมความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีระดับ 3 – 5

2. หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการ ระดับ 3 – 5” หมายถึง หลักสูตรที่จัดสำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ในระดับ 3 – 5 เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภาษีอากรได้ รวมถึงทักษะในด้านการตรวจสอบภาษี ช่วยให้ข้าราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี มีพื้นฐานความรู้ด้านการตรวจสอบภาษีอากรเป็นมาตรฐานเดียวกัน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีสามารถปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารงานสรรพากรแนวใหม่ได้

3. ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นขององค์กร โดยการวัดความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมและจากคะแนนทำแบบทดสอบที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการจัดฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ซึ่งจะวัด 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์

4. ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาการและกิจกรรมต่างๆ ที่งานฝึกอบรม สรรพากรภาค 1 กำหนดให้ศึกษาในหลักสูตร โดยความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้น จะพิจารณาจากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test เปรียบเทียบกับคะแนนจากแบบทดสอบ Post – Test ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวจัดทำขึ้นโดยสำนักงานสรรพากรภาค 1 ทั้งนี้จะพิจารณาจากคะแนนที่ได้มีการรวบรวมไว้

แล้ว โดยมีระดับการวัดประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย

5. การนำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง ระดับความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมในหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับจากการอบรมนั้น จาก 2 หมวดวิชาความรู้ คือ หมวดความรู้ทั่วไป และหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษี โดยมีระดับการวัดประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

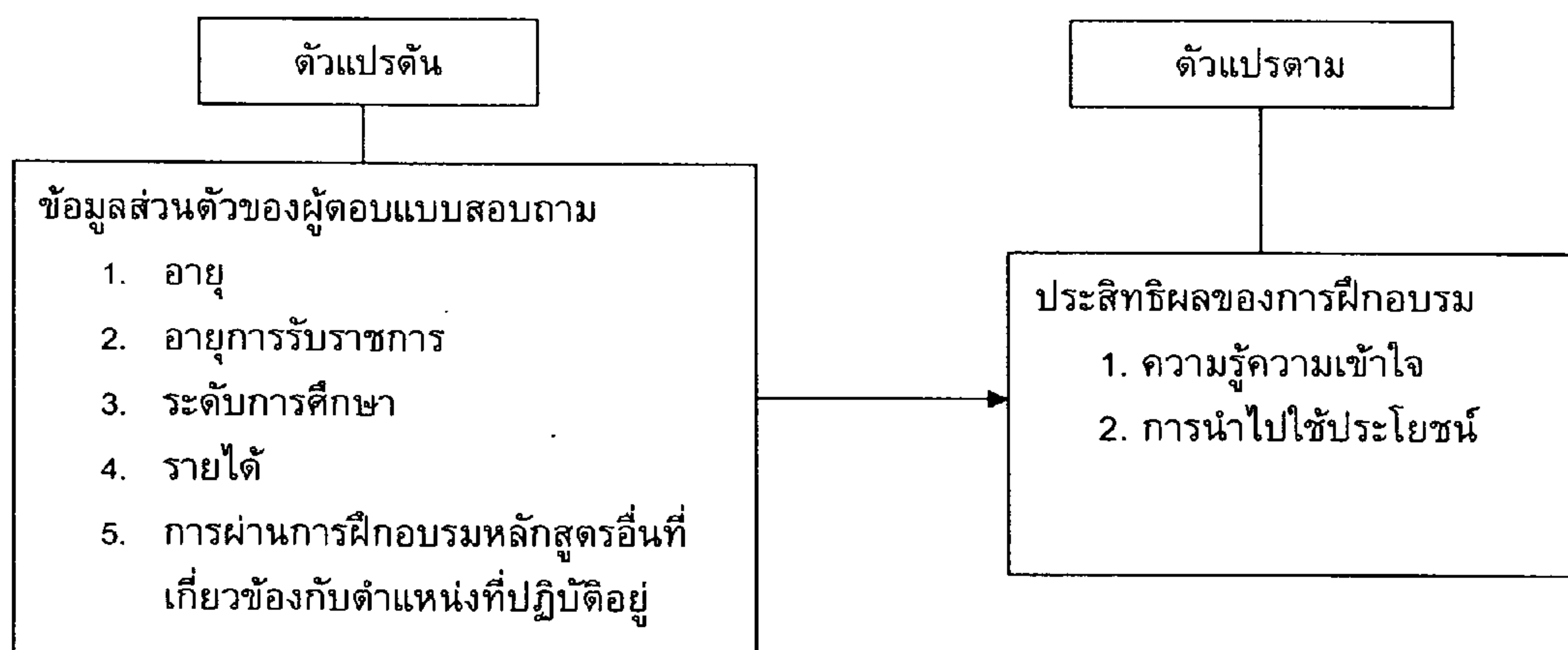
6. อายุการรับราชการ หมายถึง จำนวนปีที่รับราชการตั้งแต่เริ่มบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีจนถึงปัจจุบัน ไม่นับทวีคูณสำหรับข้าราชการที่ย้ายมาจากหน่วยงานอื่น ให้นับตั้งแต่วันที่มาบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี

7. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒិการศึกษาระดับสูงสุดที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับโดยแบ่งเป็นระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

8. รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือนรวมทั้งเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง เงินที่ได้รับจากการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ และรายได้พิเศษอื่นๆ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

9. การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ หมายถึง การที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ที่นอกเหนือจากหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
2. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ที่มีอายุการรับราชการแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
3. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
4. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
5. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงประสิทธิผลการจัดโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” โดยเนื้อหาที่จะศึกษานั้นจะครอบคลุมเกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้คือ

1. โครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม
3. ทฤษฎีการมนุษย์ ความสำคัญของทฤษฎีการมนุษย์ ทฤษฎีทุนมนุษย์ และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
4. ประสิทธิภาพ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”

หลักการและเหตุผล

ด้วยกรมสรรพากรมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรให้แก่รัฐบาล ในการที่กรมสรรพากรจะสามารถจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ตามเป้าหมายที่กระทรวงการคลังกำหนดนั้น จำเป็นต้องพัฒนาข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบภาษีอากรให้มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการตรวจสอบภาษีอากรเป็นอย่างดี ดังนั้น เพื่อให้การตรวจสอบภาษีอากรมีมาตรฐานและสามารถปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารงานสรรพากรแนวใหม่ได้ สำนักงานสรรพากรภาค 1 จึงเห็นควรจัดฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ซึ่งเป็นโครงการที่นำหลักสูตรมาตรฐานมาปรับใช้ในการจัดฝึกอบรม เพื่อให้ข้าราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี มีพื้นฐานความรู้ด้านการตรวจสอบภาษีอากรเป็นมาตรฐานเดียวกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ข้าราชการตำแหน่ง “เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี” ได้รับทราบถึงนโยบายเกี่ยวกับการตรวจสอบภาษีอากรของกรมสรรพากร ในสถานการณ์ปัจจุบัน
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการตรวจสอบภาษีรวมทั้งข้อกฎหมายและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้

ในการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารงานสรรพากรแนวใหม่ให้มีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

3. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานต่อไป

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1. คุณสมบัติผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.1 เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่กรมสรรพากรได้สอบคัดเลือกจากผู้ที่จบปริญญาตรี – โท (เกียรตินิยม) ที่ได้รับการบรรจุเดือนเมษายน 2544 และข้าราชการบรรจุใหม่ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ซึ่งบรรจุเมื่อเดือนตุลาคม 2544

1.2 เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ระดับ 3 – 5 จาก

1.2.1 ส่วนการวางแผนและประเมินผล

1.2.2 ส่วนกฎหมาย

1.2.3 สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ 1 – 6

1.3 สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้ตลอดหลักสูตร

2. จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม 416 คน

หลักสูตรการฝึกอบรม

1. หมวดความรู้ทั่วไป

1.1 จริยธรรมในการเป็นข้าราชการที่ดีของกรมสรรพากร	1 ½ ชั่วโมง
รวม	1 ½ ชั่วโมง

2. หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษี

2.1 นโยบายวัตถุประสงค์และขอบเขตของการตรวจสอบ

ภาษีอากร	1 ½ ชั่วโมง
----------	-------------

2.2 เทคนิคการเปิดประมวลรัษฎากร 3 ชั่วโมง

2.3 ความรู้ด้านประมวลรัษฎากรเพื่อการตรวจสอบภาษี 6 ชั่วโมง

2.4 ความรู้ด้านบัญชีเพื่อการตรวจสอบภาษี 6 ชั่วโมง

2.5 การสืบสวนประมวลหลักฐานและคอมพิวเตอร์เพื่อการใช้งาน 3 ชั่วโมง

2.6 เจ้าพนักงานประเมิน และอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน 3 ชั่วโมง

2.7 การดำเนินการตรวจสอบภาษีและตรวจปฏิบัติการ 4 ½ ชั่วโมง

2.8 การตรวจสอบประมาณการกำไรสุทธิและการพิจารณา

“เหตุอันสมควร”	1 ½ ชั่วโมง
----------------	-------------

2.9 เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษี 6 ชั่วโมง

2.10 ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก 6 ชั่วโมง

2.11 เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มในการตรวจสอบภาษี 3 ชั่วโมง

2.12 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบการอุทธรณ์ และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง	3	ชั่วโมง
2.13 การกำกับดูแลและการตรวจสอบภาพกิจการ	3	ชั่วโมง
2.14 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษีอากร พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542	3	ชั่วโมง
2.15 ฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทภาษี	6	ชั่วโมง
รวม	60	ชั่วโมง
3. หมวดเบ็ดเตล็ด		
3.1 ประเมินผลโครงการฝึกอบรม	½	ชั่วโมง
3.2 พิธีเปิด/มอบวุฒิบัตร/พิธีปิด	½	ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น	61	ชั่วโมง

ระยะเวลาในการอบรม

การฝึกอบรมใช้เวลา 10 วันทำการ รวม 2 รุ่น คือ

รุ่นที่ 1 วันที่ 29 กรกฎาคม - 9 สิงหาคม 2545

รุ่นที่ 2 วันที่ 26 สิงหาคม - 10 กันยายน 2545

สถานที่ฝึกอบรม

ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 2 อาคารกรมสรรพากร

วิธีการฝึกอบรม

การบรรยาย การสาธิต การระดมสมอง และการฝึกปฏิบัติ

วิทยากร

วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ภายในสังกัดสำนักงานสรรพากรภาค 1

การบังคับบัญชาในระหว่างการฝึกอบรมและการรับรองผลการฝึกอบรม

1. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป เป็นผู้ควบคุมและบังคับบัญชาผู้เข้ารับการฝึกอบรม และพิจารณาอนุญาต การลาพัก ลาป่วย ตามที่เห็นสมควร และแจ้งให้ต้นสังกัดของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ

2. ห้ามลาพักผ่อนในระหว่างการฝึกอบรม

3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะผ่านการฝึกอบรมเมื่อมีเวลาเข้ารับการฝึกอบรมเกินกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมทั้งสิ้น และมีผลการฝึกอบรมเป็นที่น่าพอใจ

การประสานงานและอำนวยความสะดวก

1. งานฝึกอบรม ในด้านการจัดทำโครงการและดำเนินการฝึกอบรม

2. งานการเงินและพัสดุ ในด้านของการจัดสรรเงินงบประมาณ

3. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และยานพาหนะเพื่อรับ – ส่ง วิทยากร

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1.	นายไพรัช	สหเมธาพัฒน์	สรรพากรภาค 1
2.	นางดลใจ	คังขจันทรานนท์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7
3.	นางกรวิภา	จุลเจริญ	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 6
4.	นายปรัชชัย	เจตนาเสน	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 6ว.
5.	นางสาวสุจิตรา	พันธุ์ภักดิ์	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 4
6.	นางขวัญใจ	แสงจันทร์	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 3
7.	นางสาวศุภณาริ	คงกระพันธ์	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 3
8.	นางสาวชุติมา	เพชรหวล	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 3

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม

เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายของฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานสรรพากรภาค

1 ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2545

1.	ค่าสมนาคุณวิทยากร (25,200 x 2 รุ่น)	50,400	บาท
2.	ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม		
2.1	ผู้เข้าอบรม (419 คน x 25 บาท x 10 วัน)	104,750	บาท
2.2	วิทยากร (19 คน x 25 บาท x 2 รุ่น)	950	บาท
2.3	เจ้าหน้าที่ (6 คน x 25 บาท x 20 วัน)	3,000	บาท
3.	ค่าจัดทำเอกสารการฝึกอบรม	5,000	บาท
4.	ค่าจัดทำป้าย	300	บาท
5.	ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการฝึกอบรม	5,600	บาท
	รวมค่าใช้จ่าย	170,000	บาท

การประเมินโครงการ

งานฝึกอบรม จะดำเนินการประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรมและโครงการ หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม และติดตามผลการฝึกอบรมจากผู้บังคับบัญชาภายในเวลา 3 เดือน แล้วรายงานผลให้กรมสรรพากรทราบต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

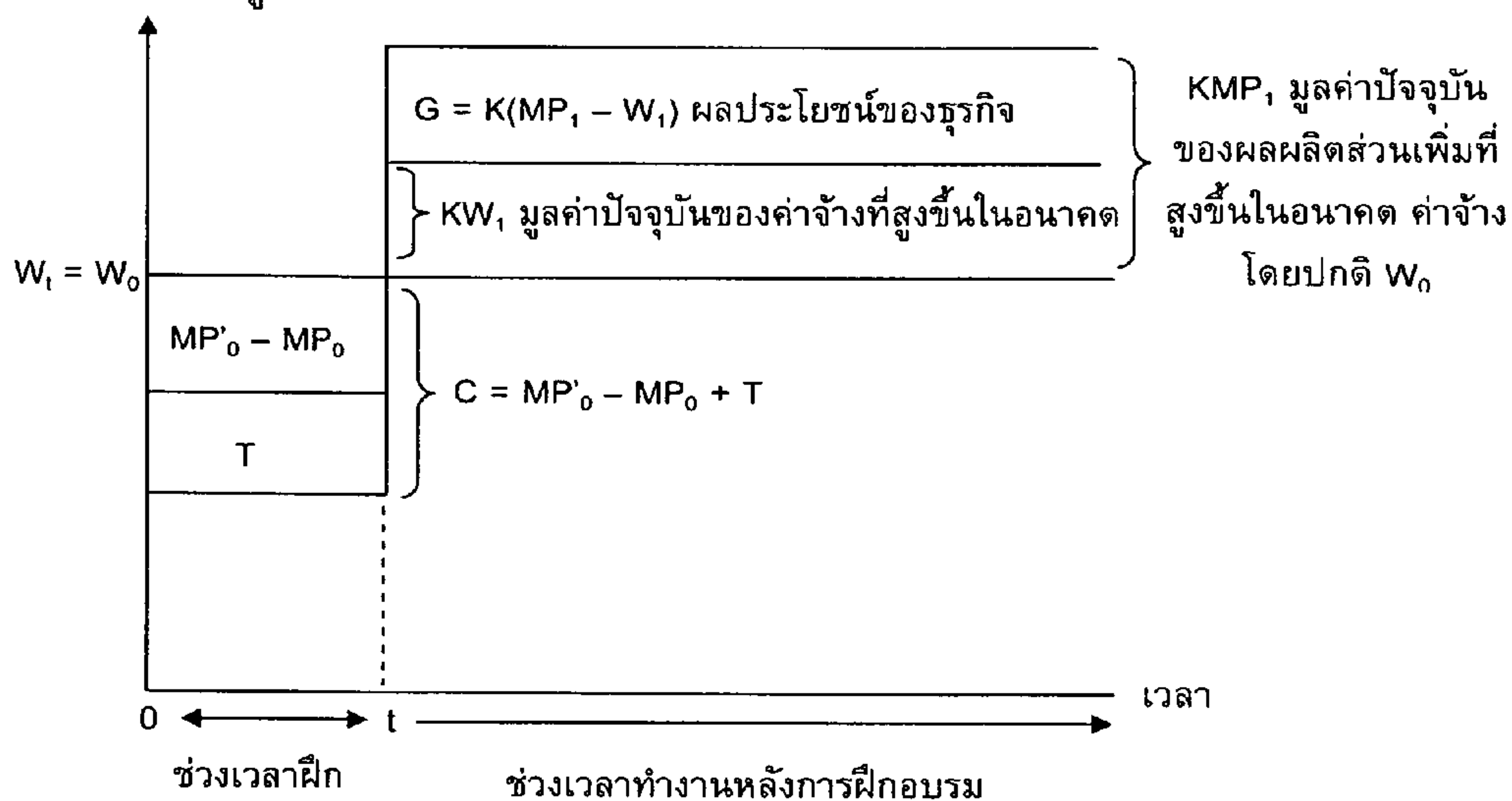
ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการตรวจสอบภาษี รวมทั้งกฎหมาย และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารสรรพากรแนวใหม่ให้มีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 243-244) ได้สรุปทฤษฎีการฝึกอบรมด้วยแผนภาพอย่างง่าย ๆ

1. การฝึกอบรมเฉพาะอย่าง

อัตราค่าจ้างและมูลค่าผลผลิต

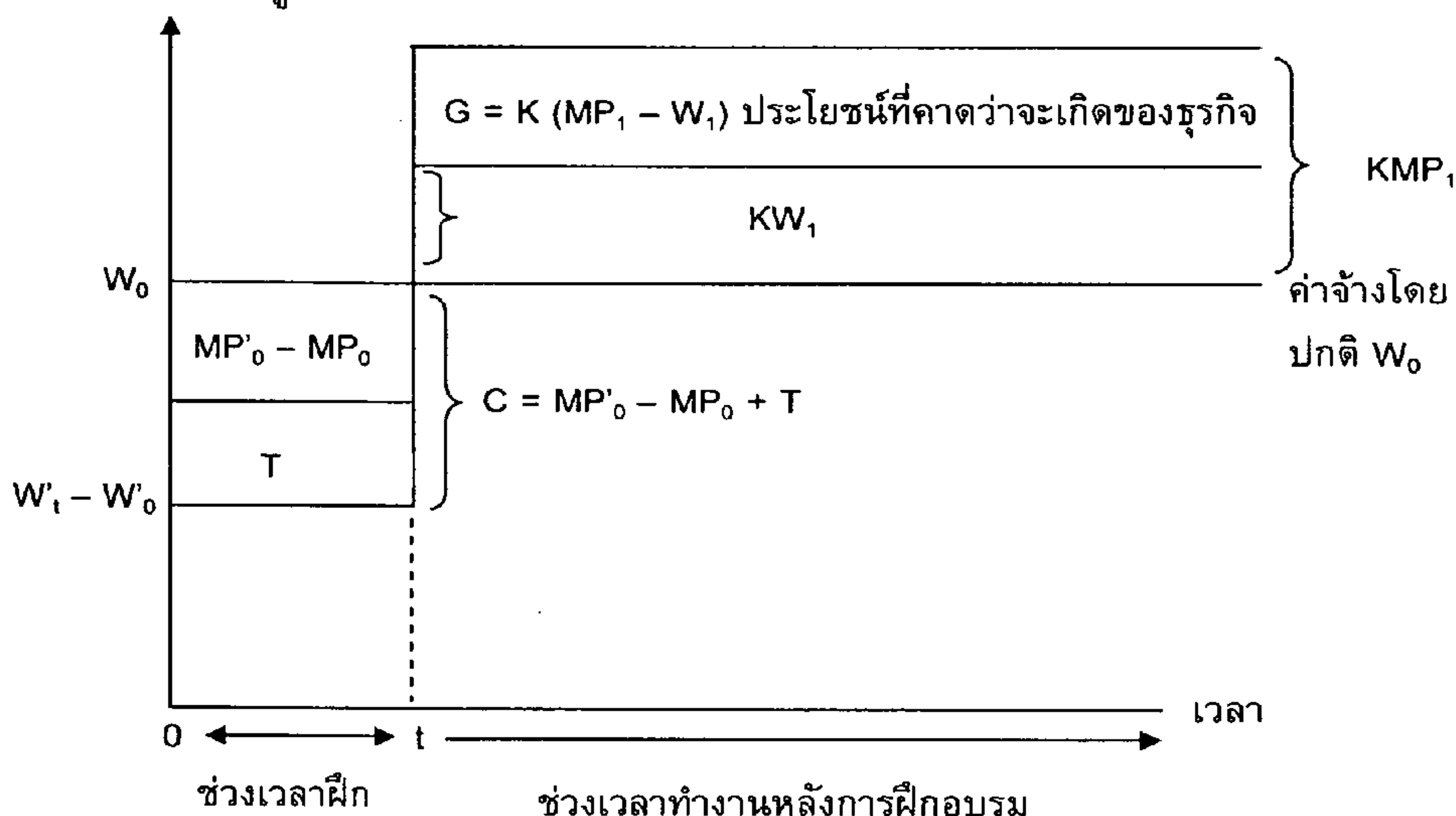

W_1	=	ค่าจ้างระหว่างฝึกอบรม
$MP'_0 - MP_0$	=	ค่าเสียโอกาสระหว่างฝึกอบรม
T	=	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
C	=	ต้นทุนรวมในการฝึกอบรม

ภาพประกอบ 2 การฝึกอบรมเฉพาะอย่าง

2. การฝีกอบรมโดยทั่วไป

อัตราค่าจ้างและมูลค่าผลผลิต

$$W_0 - W'_0 = C = MP'_0 - MP_0 + T$$

$$W'_1 = \text{ค่าจ้างระหว่างฝีกอบรม}$$

ภาพประกอบ 3 การฝีกอบรมโดยทั่วไป

จากรูปและการวิเคราะห์ ก็พอจะสรุปได้ว่า ข้อแตกต่างของค่าจ้างระหว่างการฝีกอบรม ค่าจ้างการฝีกอบรมเฉพาะอย่างสูงกว่าค่าจ้างในการฝีกอบรมโดยทั่วไปเท่ากับต้นทุนรวมในการฝีกอบรมทั้งหมด (C) แม้ว่าหลังการฝีกอบรมแรงงานย้ายไปทำงานกับธุรกิจอื่น นายจ้างก็มิได้เสียหายเพราะได้หักต้นทุนการฝีกอบรมทั้งหมดไว้ หรือได้ผลลัพท์การค่าใช้จ่ายการฝีกอบรมทั้งหมดให้แรงงานเป็นผู้รับไว้แล้ว เพราะโดยปกติธรรมดาการฝีกอบรมโดยทั่วไปแรงงานก็เป็นคนรับภาระค่าใช้จ่ายเอง และธุรกิจก็ไม่มีแรงจูงใจที่จะทำการฝีกอบรมประเภททั่วไปอยู่แล้ว

ผลประโยชน์ของธุรกิจในระยะยาวหรือในอนาคต $G = K \cdot (MP_1 - W_1)$ ขึ้นอยู่กับ (1) แรงงานจะทำงานกับธุรกิจนี้หรือไม่ (2) ถ้าทำจะทำงานนานแค่ไหน (3) อำนาจต่อรองค่าจ้างระหว่างธุรกิจหรือนายจ้างกับลูกจ้างว่าเป็นอย่างไร หรือข้อตกลงระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเป็นอย่างไร ถ้านายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างในอัตราค่าจ้างหรือเงินเดือนที่สูง KW_1 ก็จะส่งผลประโยชน์ของหน่วยธุรกิจ (G) ก็จะต่ำลง (4) การฝีกอบรมได้ผลมากน้อยเพียงไรสามารถเพิ่มผลผลิตส่วนเพิ่มให้แก่แรงงานมากน้อยเพียงไร หรือ MP_1 สูงขึ้นมากน้อยเพียงไร ถ้า KMP_1 จ่ายให้แรงงาน (KW_1)

ต่ำ ประโยชน์ที่จะตกแก่หน่วยธุรกิจก็จะมากขึ้น (5) การแข่งขันในตลาดแรงงานมากน้อยเพียงไร ถ้าแรงงานหายากขึ้น ค่าจ้างโดยทั่วไปสูงขึ้น หรือ W_0 สูงขึ้น แรงงานจะมีทางเลือกหรืออำนาจต่อรองค่าจ้างสูงขึ้นผลประโยชน์ของนายจ้างก็อาจจะต่ำลงก็ได้ ถ้าประสิทธิภาพการทำงานของแรงงานมิได้สูงขึ้นเท่าใดนัก

ความหมายของการฝึกอบรม

จุฑามณี ตระกูลมุกดา (2544 : 63) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรม หมายถึง ปัญหา อุปสรรค หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานอันเนื่องมาจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ หรือทัศนคติ ของบุคลากรซึ่งสามารถแก้ไข หรือพัฒนาได้ ด้วยวิธีการฝึกอบรม อันนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 232) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า คำว่า การฝึกอบรม (Training) เป็นคำที่ใช้มานาน โดยใช้คู่กับคำว่า “การศึกษา” บ้าง กับคำว่า “การพัฒนา” บ้าง หรือบางครั้งใช้คำอื่นในความหมายที่เป็นกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เช่น การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and Development) การฝึกอบรมทางอุตสาหกรรม (Industrial Training) การศึกษาสำหรับลูกจ้าง (Employee Education) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในที่ทำงาน (Adult Learning in the Workplace) การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา (Development Training) การพัฒนาบุคลากร (Staff Development) การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education) และอื่นๆ

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 233) กล่าวโดยสรุปจะได้ว่า การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลง ความรู้ ทักษะ เจตคติและสมรรถนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนมีสมรรถนะในชีวิตเพิ่มขึ้น

อรุณ รักธรรม (2541 : 14) กล่าวว่า การฝึกอบรม (Training) เป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการให้ความรู้ โดยมีระยะเวลาจำกัด และเนื้อหา หรือหลักสูตรที่ให้ ความรู้ก็จะจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น เรียกได้ว่าเป็นวิธีการปฏิบัติที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคคล ได้ศึกษาความรู้และหรือทักษะต่างๆ โดยมีเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง

ชูชัย สมितिไกร (2542 : 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรม (Training) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคลากร อันจะช่วยปรับปรุงให้ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Goldstein. 1993) ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่ถูก จัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น

ชาญ สวัสดิ์สาลี (2539 : 14) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ “กระบวนการที่เป็นระบบที่ช่วย เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และ พฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคล (ผู้ปฏิบัติงาน) ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถ ปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอีก อันจะเป็น

ประโยชน์ต่อ “งาน” ที่รับผิดชอบในปัจจุบัน และ/หรืองานที่กำลังจะได้รับมอบหมายให้ทำในอนาคตโดยตรง”

สุมาลี ปิตยานนท์ (2539 : 95) การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มทุนมนุษย์ให้แก่ทรัพยากรบุคคลของประเทศ ทั้งระดับบุคคล และระดับประเทศ โดยสะท้อนออกมาในรูปของค่าจ้างและรายได้ที่เพิ่มขึ้น โอกาสในการแสวงหางานตลอดจนคุณภาพของงานและคุณภาพของชีวิตที่ดีขึ้น ส่วนในระดับสังคม การลงทุนเพื่อเพิ่มทุนมนุษย์ทางด้านการฝึกอบรมจะมีผลต่อเนื่องทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มมากขึ้น รายได้ประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้ในสังคมดีขึ้น รวมทั้งอาจมีผลสะท้อนกลับ ทำให้อุปสงค์สำหรับการฝึกอบรมเพิ่มมากขึ้นด้วย

อรพรรณ พรสีมา (2537 : 3) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมจาก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 กล่าวว่า “ฝึก” หมายถึง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจจนเป็นหรือมีความชำนาญ “อบรม” หมายถึง แนะนำพร่ำสอนให้ซึมซาบเข้าไปจนติดเป็นนิสัยหรือแนะนำชี้แจงให้เข้าใจในเรื่องที่ต้องการ ถ้าแปลตามรูปศัพท์การฝึกอบรม หมายถึง การแนะนำการสอนเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้ความเข้าใจหรือความชำนาญในเรื่องที่ต้องการ

อุทุมพร จามรมาน (2533 : 2) กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กิจกรรมหรือความพยายามที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีในเครื่องความรู้ ทักษะคติ และทักษะในการทำงาน

สมพงศ์ เกษมสิน (2526 : 257 – 258) ได้ให้ความหมาย การฝึกอบรมไว้ว่า เป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาบุคคลยังมีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดี มีกำลังใจรักงาน มีกำลังขวัญในการปฏิบัติงาน และมีความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2529 : 15) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการบริหารงานบุคคลอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้องค์กรเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสพผลสำเร็จในการบริหาร ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านั้น ถือเป็นบริการอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ เจริญรุดหน้าอยู่เรื่อย ๆ ถ้าบุคคลใดหยุดอยู่กับที่ไม่พยายามขวนขวายหาความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์และพัฒนาทัศนคติเดิมย่อมเท่ากับการเดินถอยหลังอยู่ทุกขณะ ดังนั้นวิธีที่จะช่วยให้บุคคลเป็นผู้มีสมรรถภาพในการทำงานอยู่เสมอ เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์ของหน่วยงานโดยส่วนรวมก็คือ การฝึกอบรมนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 234) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นการจัดกิจกรรมอย่างมีระบบเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าวแล้ว ถ้าจะจำแนกจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมออกเป็นข้อ ๆ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้ดีขึ้น ในทุกระดับตั้งแต่ผู้จัดการ ผู้ประกอบการ ช่างเทคนิค และลูกจ้างในภาคธุรกิจสมัยใหม่ ตลอดจนเกษตรกรในภาคเกษตรกรรม

2. เพื่อแนะนำทักษะใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานซึ่งปฏิบัติอยู่ หรือเพื่อการปฏิบัติภารกิจใหม่

3. เพื่อยกระดับทักษะ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการรับหน้าที่ใหม่ หรือเพื่อก้าวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

4. เพื่อให้บรรทัดฐาน เจตคติ ค่านิยม และพฤติกรรม และจริยธรรมการทำงาน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนา เป้าหมายของสังคม มีลักษณะเป็นสากล และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้อย่างดี

จุดมุ่งหมายเหล่านี้ เป็นลักษณะที่จะต้องให้เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการฝึกอบรมแล้ว

Wexley & Latham (ซูซีย์ สมิตธิโกร. 2542 : 5 – 6 ; อ้างอิงจาก Wexley & Latham. 1991) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. เพื่อปรับปรุงระดับความตระหนักรู้ในตนเอง (Self – Awareness) ของแต่ละบุคคล ตระหนักรู้ในตนเองคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง อันได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองในองค์กร การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติจริง และปรัชญาที่ยึดถือ การเข้าใจถึงทัศนคติที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง และการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนมีผลกระทบต่อผู้อื่นเป็นอย่างไร เป็นต้น

2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะการทำงาน (Job Skills) ของแต่ละบุคคลโดยอาจเป็นทักษะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ การดูแลรักษา ความปลอดภัยในการทำงาน หรือการปกครองบัญชาลูกน้อง เป็นต้น

3. เพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจ (Motivation) ของแต่ละบุคคล อันจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลดี แม้ว่าบุคคลหนึ่งๆ จะมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจในการทำงานแล้ว บุคคลนั้นก็อาจจะมิได้ใช้ความรู้ และความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ และผลงานก็ย่อมจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจในการทำงานจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร

อรพรรณ พรสีมา (2537 : 3 – 4) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมไว้ว่า การฝึกอบรมโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อเตรียมการโยกย้ายสู่ตำแหน่งใหม่ วัตถุประสงค์ทั่วไปของการฝึกอบรมอาจกล่าวเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับองค์กรและงานที่ทำ ทั้งด้านนโยบาย ภาระหน้าที่ ระเบียบปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ที่แต่ละบุคคลจะพึงได้รับจากองค์กร
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และช่วยลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความรู้และประสบการณ์ในงานที่ทำ
3. เพื่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทันต่อความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานได้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสังคม
4. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่บุคลากร ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน และกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง ช่วยให้บุคลากรเกิดความเชื่อมั่นในตนเองด้วย
5. เพื่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
6. เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2529 : 8 – 9) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมไว้ว่า การฝึกอบรมไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใดหรือรูปแบบใดก็ตาม ย่อมมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ของการดำเนินงานฝึกอบรมเฉพาะเจาะจงลงไปในแต่ละโครงการ แต่วัตถุประสงค์โดยรวมๆ ย่อมมีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต
2. เพื่อฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับระบบบริหารด้านปฏิบัติการ ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการสร้างขึ้นมา อันจะทำให้สามารถลงมือปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อมีเครื่องมือพร้อม
3. เพื่อสนองต่อความยากของงาน และการเปลี่ยนแปลงความต้องการของงาน
4. เพื่อให้ทราบนโยบาย หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงาน ให้เข้าใจ กฎ ข้อบังคับระเบียบ วิธีการปฏิบัติงาน สายการบังคับบัญชา สิทธิและประโยชน์ที่แต่ละคนจะได้รับจากหน่วยงานนั้นๆ
5. เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากการอบรมเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมให้กว้างขวางและทันเหตุการณ์
6. เพื่อให้มีทัศนคติและกำลังใจที่ดี เกิดความเชื่อมั่นในตนเองที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

ทั้งนี้เพื่อผลต่อตัวบุคลากรและต่อองค์กรเอง จะเห็นได้ว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ สมพงศ์ เกษมสิน (2526 : 259 – 260) ได้กล่าวว่าในการวางแผนโครงการที่จะฝึกอบรมจึงต้องพิจารณาถึงความจำเป็นและความต้องการของการฝึกอบรมด้วยอาจกล่าวถึงความมุ่งหมายของการฝึกอบรมได้เป็น 2 ประการ คือ

ก. ความมุ่งหมายขององค์การ (Institutional Objectives) ความมุ่งหมายขององค์การเป็นความมุ่งหมายที่เน้นหนักไปในแง่ของส่วนรวม ได้แก่

1. เพื่อสร้างความสนใจในการปฏิบัติงานของพนักงานทุกระดับ
2. เพื่อสอนแนะวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด
3. พัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลสูงสุด
4. ลดความสิ้นเปลืองและป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อจัดวางมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
6. พัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานของบุคคล
7. เพื่อพัฒนาการบริหาร โดยเฉพาะการบริหารด้านบุคคล ให้มีความพอใจ

ทุกฝ่าย

8. ฝึกฝนบุคคลไว้เพื่อความก้าวหน้าของงานและการขยายองค์การ
9. สนองบริการอันมีประสิทธิภาพแก่สาธารณะ และ/หรือผู้มาติดต่อ

ข. ความมุ่งหมายส่วนบุคคล (Employee Objectives)

1. เพื่อความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง
2. เพื่อพัฒนาท่าที บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อพัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานโดยการทดลองปฏิบัติ
4. เพื่อฝึกฝนการใช้พินิจจยในการตัดสินใจ
5. เพื่อเรียนรู้งานและลดการเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน
6. เพื่อปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น
7. เพื่อส่งเสริมและสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
8. เพื่อเข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ดีขึ้น
9. เพื่อให้มีความพอใจในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาได้ว่า การฝึกอบรม เป็นกระบวนการหนึ่งในการที่จะพัฒนาบุคลากรภายในองค์กรนั้นๆ ได้อย่างเป็นระบบและช่วยให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจ ได้ฝึกทักษะ ทักษะ ทักษะ ความชำนาญ และทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่งถึงขั้นที่สามารถนำความรู้ในเรื่องนั้นๆ ไปใช้ปฏิบัติภาระหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคาดหวังว่าการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านี้จะก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไปในอนาคตนั่นเอง ซึ่งทั้งนี้การ ฝึกอบรมก็ควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ที่ส่วนใหญ่แล้วจะมุ่งเน้น ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้ดีขึ้น และยังเป็นการช่วยสร้างแรงจูงใจทำให้เกิดความเชื่อมั่น ในการปฏิบัติงานของตนต่อองค์กรให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงสามารถดึงเอา ประสิทธิภาพที่มีอยู่นั้นมาใช้เพื่อการปฏิบัติงานให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความมุ่งหมายขององค์กร และเป็นไปตามความมุ่งหมายของบุคคล

ทรัพยากรมนุษย์ ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ทฤษฎีทุนมนุษย์ และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เพื่อให้เข้าใจและเห็นประโยชน์ของการฝึกอบรมนั้นว่ามีประโยชน์เช่นไรต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญ ของทรัพยากรมนุษย์ด้วย

ทรัพยากรมนุษย์

ฮาร์บิสัน (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 58 ; อ้างอิงจาก Harbison. 1973 : 1) คำว่า ทรัพยากรมนุษย์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เป็นพลังงาน ทักษะและความรู้ของมนุษย์ที่สามารถนำไปใช้เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

องค์การสหประชาชาติ (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 58) ได้ให้ความหมายของทรัพยากรมนุษย์ว่า “เป็นทักษะ ความรู้ และสมรรถภาพของมนุษย์ที่มีอยู่จริงหรือมีอยู่ตามศักยภาพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน” องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ให้ความหมายของทรัพยากรมนุษย์ว่า “ทักษะทั้งหมดของมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ”

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 58) ทรัพยากรมนุษย์ เป็น ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตามความรู้และทักษะที่มนุษย์มีนั้น จะต้องเป็นปัจจุบัน ในขณะเดียวกันมนุษย์จะต้องมีเจตคติที่จะพัฒนาตนเองและสังคมในลักษณะบูรณาการ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมหรือของประเทศ

ความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์

เทียนฉาย กิระนันท์ (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 55 ; อ้างอิงจาก เทียนฉาย กิระนันท์. 2532 : 31) ทรัพยากรมนุษย์ เริ่มได้รับความสนใจราวๆ ช่วงปี พ.ศ. 2493 เนื่องจากมีเหตุปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ กล่าวคือ

1. จากการศึกษาวิจัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศอุตสาหกรรม ชี้ให้เห็นว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวนั้น ไม่สามารถจะเอาเรื่องการลงทุนและการเพิ่มแรงงานมาอธิบายได้ กลับมีงานวิจัยบางชิ้นที่เสนอแนะว่า การเพิ่มคุณภาพของแรงงานด้วยการศึกษาและการฝึกอบรม เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น
2. การยุติยุคสมัยของอาณานิคม ทำให้ประเทศที่ได้รับเอกราชใหม่ๆ ต้องหันมาสนใจเรื่องทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพต่างๆ เพื่อทดแทนคนต่างชาติที่เคยประกอบวิชาชีพเหล่านั้น

ประกอบกับความต้องการเร่งรัดการพัฒนาประเทศ ทำให้เกิดแรงกดดันให้ประเทศต้องรีบเร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสาขาที่ขาดแคลน ตลอดจนสาขาที่มีความต้องการเร่งด่วน นอกจากนั้น รัฐบาลของประเทศต่างๆ เริ่มตระหนักมากขึ้นว่า ขีดจำกัดของการพัฒนาประเทศ

ไม่ได้อยู่ที่เงินเพื่อการลงทุน แต่อยู่ที่ทรัพยากรมนุษย์ จึงทำให้เพิ่มความสนใจเรื่องทรัพยากรมนุษย์มากขึ้น

จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาประเทศที่ถูกต้องจะต้องใช้วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Approach) เป็นการพัฒนาที่มุ่งประชาชน (People – Oriented) เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนา มีความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ และนำไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืนในที่สุด

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 30) ได้กล่าวว่า คุณภาพทรัพยากรมนุษย์เกิดจากการฝึกอบรม (Training) การฝึกอบรม คือ กรรมวิธีที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานให้พัฒนาในด้านความคิด การกระทำ ความสามารถ ความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับประสิทธิภาพการทำงานและการผลิตในปัจจุบันและอนาคต

ทฤษฎีทุนมนุษย์

สุณี ฉัตราคม (2532 : 19) กล่าวว่า มนุษย์เป็น “ทุน” ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “ทุนมนุษย์” (Human Capital) การลงทุนในทุนมนุษย์นี้ก็คือการให้การศึกษา/อบรม ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ “ทุนมนุษย์” นั้นขึ้น

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530 : 84 – 85) กล่าวว่า ทุนมนุษย์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสพการณ์ ทักษะ ฝีมือ ตลอดจนไปจนถึงสุขภาพพลานามัยที่ดี ซึ่งแฝงหรือมีอยู่ในตัวมนุษย์แต่ละคน และแต่ละคนก็มีทุนมนุษย์นี้มากหรือน้อยแตกต่างกันไป นักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบันได้พยายามอธิบายถึงความแตกต่างในทุนมนุษย์ที่แฝงอยู่ในตัวมนุษย์แต่ละคนนี้ว่า เนื่องจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ กล่าวคือ (1) เป็นส่วนของทุนมนุษย์ที่มีติดตัวนับแต่แรกเกิด (Endowment) ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์หลายคนได้พยายามชี้ต่อไปว่า ส่วนของทุนมนุษย์ที่มีติดตัวมานับแต่เกิดนี้ อาจแตกต่างกันทั้งสภาวะทางกายและทางจิตอันเนื่องมาจากการสืบทอดกรรมพันธุ์นั้นส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งมาจากการบำรุงดูแลรักษาครรภ์ของมารดานับตั้งแต่ตั้งครรภ์จนถึงคลอด และ (2) เป็นส่วนของทุนมนุษย์ที่ได้รับการสร้างเพิ่มเติมขึ้น (โดยการลงทุนในทุนมนุษย์) รวมตั้งแต่สภาวะแวดล้อมในครอบครัว การเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัยของพ่อแม่และญาติในครอบครัว ตลอดจนไปจนถึงการฝึกอบรม การอนามัย และอื่นๆ

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2542 : 7) “ทุนมนุษย์” หมายถึง ความสามารถของสมองที่ใช้ในการผลิตทางเศรษฐกิจที่อยู่ในตัวบุคคลในรูปของสติปัญญา ได้แก่ ความคิดต่างๆ ความรู้ ความสามารถ ประสพการณ์ ทักษะ ฝีมือ ความขยัน หมั่นเพียร และสุขภาพอนามัย เมื่อมนุษย์ถือว่าเป็นทุนประเภทที่สำคัญมากสามารถพัฒนาเพิ่มค่าและลดค่าของทุนมนุษย์ได้เมื่อเวลาผ่านไป การศึกษาเป็นวิธีการลงทุนแบบหนึ่งเพื่อเพิ่มค่ามนุษย์ การศึกษาสาขาวิชาใหม่ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะให้สูงขึ้นกว่าเดิม การศึกษาทำให้มนุษย์มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกว่าเดิม

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 183) กล่าวว่า การลงทุนในตัวมนุษย์หรือการลงทุนในการศึกษา และการฝึกอบรม (Investment in Education and Training) มีความคล้ายคลึงกับการลงทุนในสินค้านำทุน ซึ่งการลงทุนในการศึกษาและการฝึกอบรม เป็นการเพิ่มความรู้ (Knowledge) ความชำนาญ (Skills) และประสบการณ์ (Experiences) ซึ่งจะเป็นตัวเพิ่มทุนมนุษย์ (Human Capital) ในตัวมนุษย์ คำว่าการเพิ่มทุนมนุษย์ (Increase in Human Capital) ก็คือการเพิ่มพลังในการหารายได้ (Increase in Earning Power) พลังในการเพิ่มผลผลิต (Productive Power) ไว้ว่า : คือทักษะและความสามารถต่างๆ ที่อยู่ในตัวบุคคลหรือกำลังแรงงาน ส่วนหนึ่งได้มาจากการปรับปรุงสุขภาพและโภชนาการ การศึกษาและการฝึกอบรม (The Skills and Capabilities Embodied in an Individual or a Work Force, in Part Acquired Through Improved Health and Nutrition, Education and Training) และอีกส่วนหนึ่งได้มาจากการประสบการณ์ ที่มนุษย์จะใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการ

เทียนฉาย กิระนันท์ (2519 : 83) การเพิ่มปริมาณทุนมนุษย์ที่สะสมอยู่ในตัวมนุษย์แต่ละคนนั้น จึงเป็นกุญแจในการเพิ่มผลผลิตของระบบเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา หรืออีกนัยหนึ่ง คือความพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของกำลังคน หรือทำให้แต่ละคนสามารถสร้างผลผลิตเชิงเศรษฐกิจได้มากขึ้น ในขณะที่ทรัพยากรอื่นๆ มีปริมาณจำกัด ทุนมนุษย์ที่จะเพิ่มขึ้นจากการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของมนุษย์นี้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนสำหรับประเทศที่ต้องการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้นถ้าจะพิจารณาจากทัศนะที่เห็นว่าควรพัฒนาสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยแล้ว การลงทุนในทุนมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นรูปของการศึกษา การสาธารณสุข การฝึกอบรม หรือการย้ายถิ่น จะมีผลในทางสร้างความยุติธรรมทางสังคมในแง่ของรัฐสวัสดิการและการกระจายรายได้อีกประการหนึ่งด้วย

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 188) กล่าวว่า การวิเคราะห์การลงทุนในทุนมนุษย์มีความสำคัญอย่างน้อยที่สุดด้วยเหตุผล 2 ประการคือ

1. สามารถนำเอาแนวความคิดและทฤษฎีทุนมนุษย์ไปอธิบายความแตกต่างของค่าจ้าง เงินเดือนของบุคคลที่มีอายุ อาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน
2. การวิเคราะห์ได้ชี้ให้เห็นว่าทุนมนุษย์และทรัพยากรมนุษย์ (Human Capital and Human Resources) มีความสำคัญมากกว่าสินค้านำทุนและทรัพยากรที่มีใช้มนุษย์ (Capital Good and Nonhuman Resources) เสียอีก ฉะนั้น ถ้าหากมองในแง่นโยบายแล้ว แนวความคิดและการวิเคราะห์ได้ชี้ให้เห็นว่าจากทรัพยากรที่สังคมมีอยู่อย่างจำกัดนั้น ควรจะใช้ในการลงทุนเพื่อสร้างทุนมนุษย์

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530 : 77) กล่าวว่า การสร้าง “ทุนมนุษย์” ซึ่งจัดได้ว่าเป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถในการผลิตทางเศรษฐกิจของทรัพยากรมนุษย์โดยการลงทุน ทั้งนี้อาจสรุปเหตุผลได้เป็น 3 ประการกล่าวคือ

1. ประเด็นเกี่ยวกับการสร้างทุนมนุษย์ จะเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการจัดสรรทรัพยากร ความจำเป็นและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ด้วย ทั้งนี้เพราะการพัฒนากำลังคนโดยการลงทุนในทุนมนุษย์ จะเกี่ยวโยงถึงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นจากทักษะและความชำนาญการที่เพิ่มขึ้น คุณภาพของกำลังคนที่ดีขึ้นนั้นจะส่งผลต่อความจำเป็นทางเศรษฐกิจไม่น้อยไปกว่าปริมาณของกำลังคน และยิ่งกว่านั้นจะช่วยให้การกระจายผลตอบแทนปัจจัยการผลิตมีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

2. โดยทั่วไปแล้ว มักจะเข้าใจกันว่า การสร้างทุนมนุษย์เป็นบทบาทและหน้าที่ของรัฐฝ่ายเดียว ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาหรือการสาธารณสุขก็ตาม มักจะถือว่าเป็นสิ่งที่รัฐต้องจัดหาให้ ทั้งๆ ที่ ส่วนบุคคลเองก็ได้รับประโยชน์จากการสร้างทุนมนุษย์ ทำให้ประเด็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้ และการกระจายทรัพยากรสำหรับการสร้างทุนมนุษย์นี้ไม่เป็นที่ทราบกันมากนัก และก็มักจะถือว่าอยู่นอกระบบตลาดทางเศรษฐกิจ แท้จริงแล้ว การศึกษา การสาธารณสุขและอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างทุนมนุษย์นั้นเป็นทั้งสินค้าสาธารณะ และสินค้าส่วนบุคคลพร้อมๆ กันไป

3. ในการพิจารณาทางเศรษฐศาสตร์กำลังคนนั้น ความสำคัญของ “ทุนมนุษย์” จะมากหรือน้อย อาจจะขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาและนโยบายด้วยว่า จะพิจารณาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรเพื่อการสร้างทุนมนุษย์ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าหรือไม่ ใครได้รับประโยชน์เท่าใดจากการลงทุนนั้น และการลงทุนทางการศึกษานั้นจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสักเพียงใด อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า การวิเคราะห์ปัญหาหรือประเด็นทำนองนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530 : 98) การลงทุนในการฝึกอบรมนั้นจะเพิ่มความสามารถ ประสิทธิภาพ ทักษะและฝีมือ โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่โดยตรง ประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้น จึงน่าจะทำให้ผลิตภาพของทุนมนุษย์สูงขึ้น และด้วยหลักการและแนวคิดเช่นนี้ จึงทำให้การจัดการในธุรกิจสมัยใหม่นิยมที่จะจัดการฝึกอบรมในประเด็นต่างๆ ให้แก่พนักงานของตน ด้วยความหวังว่าผลิตภาพของพนักงานนั้นๆ จะสูงขึ้นเมื่อพนักงานมีสต็อกของทุนมนุษย์สูงค่าขึ้น

การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 219) การฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลและองค์การในโลกปัจจุบัน การฝึกอบรมได้เพิ่มความสำคัญมากขึ้นและมากขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะโลกทุกวันนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อะไรที่เคยเหมาะสมเมื่อ 10 ปีที่แล้ว อาจจะไม่เหมาะสมกับวันนี้ต่อไป ความรู้และทักษะที่ได้เมื่อวานนี้ มีความเหมาะสมในระยะสั้นๆ ก่อนที่ความรู้และทักษะนั้นจะล้าสมัย ไม่เพียงพอสำหรับบุคคลที่จะใช้เป็นเครื่องมือตลอดชีวิต ทำให้ต้องมีการฝึกอบรมตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากนั้น การเพิ่มความสำคัญของการฝึกอบรมเกิดจากเจตคติของบุคคลและสังคมได้เปลี่ยนไปจากเดิม การฝึกอบรมซึ่งเคยถูกมองว่าเป็นค่าใช้จ่าย (Cost) กลับได้รับการมองว่าเป็นการลงทุน เป็นการลงทุนเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เจตคติในการพัฒนาตนเองก็เปลี่ยนไป เริ่มมีความตระหนักว่า การฝึกอบรมและการพัฒนาเป็นกระบวนการตลอดชีวิต นั่นคือ ความสามารถที่จะเรียนรู้ไม่จำเป็นจะต้องลดลงตาม

อายุ ศักยภาพของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด การพัฒนาส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของบุคคล และความสำเร็จทางอาชีพ การฝึกอบรมช่วยให้บุคคลมีความเชื่อมั่น มีสมรรถนะในชีวิตและการทำงานเพิ่มขึ้นกระบวนการเรียนรู้เป็นแกนของการฝึกอบรมที่เป็นวิถีทางและโอกาสที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้มากและมีความหลากหลาย

แนดเลอร์ (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 260 – 261 ; อ้างอิงจาก Nadler. 1990 : 116) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับมหภาคโดยมีกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ คือ การศึกษาทั้งในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ส่วนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอีกระดับหนึ่ง คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับจุลภาค

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตโดยทั่วไปของแต่ละบุคคล และได้ระบุกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ว่าประกอบด้วย การฝึกอบรม การศึกษา และการพัฒนา โดยให้ความหมายของกิจกรรมทั้ง 3 กิจกรรม ดังนี้

1. การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานที่ทำอยู่ หรือสัมพันธ์กับงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับงานอาชีพในปัจจุบัน
2. การศึกษา ประกอบด้วย การเรียนรู้ ทักษะ ความรู้และเจตคติใหม่ เพื่อช่วยให้ลูกจ้างสามารถทำงานใหม่ที่มีภารกิจแตกต่างออกไปในอนาคต เป็นการเตรียมตัวบุคคลให้สามารถประกอบอาชีพหรือปฏิบัติการกิจที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน
3. การพัฒนา มุ่งการเรียนรู้เพื่อความเจริญเติบโต ทั้งในส่วนบุคคลและองค์การโดยไม่เคร่งครัดว่า เพื่อการทำงานในปัจจุบันหรืออนาคต เป็นการเตรียมบุคคลให้สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงขององค์การได้ทัน และอาจจะไม่สัมพันธ์กับอาชีพใดอาชีพหนึ่งโดยเฉพาะ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการฝึกอบรมต่างก็มีพื้นฐานของกิจกรรมที่เหมือนกัน คือ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้เป็นกุญแจที่สำคัญที่ไขไปสู่ความสำเร็จของกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งหลาย การเรียนรู้ช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม

จุฑามณี ตระกูลมุกดา (2544 : 2 – 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีความหมาย 2 นัย คือ ความหมายอย่างแคบ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติของบุคลากรในองค์การ เพื่อให้ตัวบุคคลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การตามเป้าหมาย แผนงานหรือวิสัยทัศน์ของผู้นำในองค์การ ส่วนในความหมายอย่างกว้างนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึงรวมถึงการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ อย่างมีระบบเพื่อพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น มีคุณภาพที่ดีขึ้นและมีการปรับตัวให้เป็นไปตามทิศทางการพัฒนาประเทศ หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตลอดจนวิสัยทัศน์ของประเทศ

อรุณ รักธรรม (2541 : 1) ได้สรุปความหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไว้ว่า หมายถึง “กรรมวิธีใหม่อันที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งในด้าน ความคิดการกระทำ ความสามารถ ความรู้ ความชำนาญ และท่าทีต่างๆ ให้กว้างขวาง และ ก้าวหน้าออกไป เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และบังเกิดสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น”

เชษฐ บัญประเทือง (2542 : 16) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ กระบวนการ ใดๆ ขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

ชูชัย สมितिไกร (2541 : 4) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การจัด ประสพการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคลเพื่อปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น และ/หรือเพื่อให้บุคคลมีความ ก่องามเติบโตทางจิตใจ

ผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาได้ว่า ทรัพยากรมนุษย์ เป็นความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของ มนุษย์ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ก็คือ เมื่อ ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศมีคุณภาพ และได้รับการพัฒนาแล้วนั้น จะสามารถนำไปสู่การพัฒนา ประเทศแบบยั่งยืนได้

ซึ่งหากมองว่า มนุษย์ เป็น “ทุน” ชนิดหนึ่งคือ “ทุนมนุษย์” โดยถือว่ามนุษย์เป็นทุนที่ สำคัญประเภทหนึ่ง สามารถพัฒนาเพิ่มค่าหรือลดค่าลงได้เมื่อระยะเวลาผ่านไป การเพิ่มค่าในทุน มนุษย์สามารถทำได้ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การสาธารณสุข การฝึกอบรม หรือแม้แต่การย้ายถิ่น โดยเมื่อทุนมนุษย์เพิ่มค่าสูงขึ้นเขาจะสามารถนำเอกศักยภาพที่มีอยู่ในตัวไปเพิ่มประสิทธิภาพใน การผลิตให้สูงขึ้นได้ เป็นกุญแจสำคัญที่เกี่ยวข้องและนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตของระบบเศรษฐกิจ ต่อไปได้ นั่นเอง

ประสิทธิผล

ธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ (2546 : 46) ได้สรุปความหมายของประสิทธิผลไว้ คือ ประสิทธิผล เป็นการบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเป็นการพิจารณาถึง ความสัมพันธ์ในเชิงเปรียบเทียบระหว่างโครงการกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

บุญชู โสตา (2543 : 57) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นการประเมินว่าโครงการนั้นๆ บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนหรือไม่ ถ้าบรรลุ วัตถุประสงค์ก็ถือว่าเกิดประสิทธิผลแล้ว (Effectiveness is Goal Achievement)

ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ (2540 : 38) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ กล่าวคือ เป็นการวัดว่ากิจกรรมสามารถดำเนินไปให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2531 : 12) กล่าวว่า ประสิทธิผลโดยทั่วไป หมายถึง ความมาก น้อยของ (Degree) ของการที่องค์กรสามารถบรรลุถึงเป้าหมายทั้งหมดหรือบรรลุความสำเร็จใน งานหลัก ประสิทธิผลในการพัฒนาองค์กรเป็นการใช้หลักเหตุผลเชิงเทคนิค (Technical

Rationality) ซึ่งอาจวัดหรือประเมินได้หลายลักษณะ นอกจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย อันเป็นความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไปแล้ว

นวลทิพย์ ควกุล (2527 : 141) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นการพิจารณาผลงานที่ทำลงไปว่าสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ โดยไม่คำนึงถึงต้นทุนใดๆ

การประเมินประสิทธิภาพ

ธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ (2546 : 48) กล่าวสรุปว่า การประเมินประสิทธิภาพ คือ กระบวนการที่ใช้ดุลยพินิจ (Judgment) ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ในการพิจารณาดัดสินคุณค่าความเหมาะสม ความคุ้มค่าหรือผลสัมฤทธิ์ของโครงการ เมื่อโครงการนั้นๆ ดำเนินการเสร็จแล้วได้ผลอย่างไร เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงโครงการ หรือนำไปพิจารณาดัดสินใจว่าโครงการควรจะดำเนินการต่อไปหรือควรจะยุติ

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2531 : 9) กล่าวถึงการประเมินประสิทธิภาพว่า เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน คือ ดูว่าผลลัพธ์หรือผลผลิตที่เกิดขึ้นนั้นตอบสนองความต้องการ หรือบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร เช่น ประเมินผลว่าเทคนิควิธีที่ใช้ในการพัฒนาองค์กรนั้น บรรลุเป้าหมายเพียงไร เป็นต้น

สมพงศ์ เกษมสิน (2526 : 283) กล่าวว่าการประเมินผลในความหมายของการฝึกอบรม หมายถึง การวัดและค้นหาคุณค่าที่ได้จากการฝึกอบรม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม การประเมินผลในการฝึกอบรมนี้ ควรจะได้กระทำทั้งในแง่วัดผลของผู้นำอภิปรายและผู้เข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนา เพราะว่าการประเมินผลเป็นกระจกเงาอันดีที่จะส่องให้เห็นภาพอันแท้จริงที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมนั้นๆ ว่าได้ผลคุ้มค่าเพียงใด หรือล้มเหลว

ออร์วิลเล เอฟ. โปแลนด์ (บุญชู โสตา. 2543 : 191 – 192 ; อ้างอิงจาก Orville F. Poland) ได้ทำการจำแนกประเภทของการประเมินผลไว้เป็น 3 แบบด้วยกัน คือ

1. การประเมินประสิทธิภาพ (Effectiveness Evaluation) เป็นการประเมินความสำเร็จที่แท้จริงของแผนหรือโครงการว่า เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการตามแผนแล้ว ได้ผลงานหรือผลผลิตออกมาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลที่คาดว่าจะได้รับเพียงใด

2. การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation) เป็นการประเมินถึงทรัพยากรที่ใช้ไปว่าทำให้เกิดผลมากน้อยเพียงใด ซึ่งมักจะใช้วิธีการวิเคราะห์ต้นทุน และประโยชน์ (Cost Benefit Analysis) หรือการวิเคราะห์ต้นทุนและประสิทธิภาพ (Cost Effectiveness Analysis) มาทำการพิจารณาประเมิน เพื่อจะได้รู้ว่าค่าใช้จ่ายที่แท้จริงหรือที่ใช้ไปจริงของแผนเป็นเท่าใด โดยมีวิธีการประเมิน 2 แบบ

2.1 การควบคุมประเมินผล (Program Monitoring) เป็นการประเมินผลตามเป้าหมายและนโยบายว่ามีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด

2.2 การประเมินความแตกต่าง (Discrepancy Evaluation) เป็นการประเมินถึงความสำเร็จของแผนเปรียบเทียบกับมาตรฐานว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

3. การประเมินโดยอาศัยแนวความคิดจากหลายๆ แหล่ง (Eclectic Evaluation) เป็นการประเมินผลหลายๆ ลักษณะหรือหลายๆ อย่างไปด้วยกัน เช่น การประเมินในเรื่องการใช้ทรัพยากร การประเมินถึงกระบวนการปฏิบัติงานและการประเมินผลงานของแผน เป็นต้น

นอกจากนี้ เบนจามิน ดี. พอก (บุญชู โสดา. 2543 : 191 – 192 ; อ้างอิงจาก Benjamin D, Paul) ได้แบ่งการประเมินผลเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. การประเมินความพยายาม หมายถึง การวัดพลังงานที่ใช้ไปในการทำงาน และความพยายามของผู้ปฏิบัติงานว่าใช้มากน้อยเพียงใด

2. การประเมินผลงาน เป็นการวัดถึงผลงานที่ปรากฏออกมาว่าสอดคล้องกับที่กำหนดไว้หรือไม่เพราะเหตุใด

อีกคนหนึ่งคือ ไมเคิล เซริเวน (บุญชู โสดา. 2543 : 191 – 192 ; อ้างอิงจาก Michael Seriven) ได้แบ่งการประเมินผลออกเป็น 2 กลุ่ม เช่นเดียวกันคือ

1. การประเมินการสร้างเสริม เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่สะท้อนให้เห็นถึงการที่จะพัฒนาปรับปรุงแผนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2. การประเมินผลรวมทั้งหมด เป็นการประเมินผลภายหลังจากที่ได้ปฏิบัติตามแผนจนเสร็จเรียบร้อยแล้วซึ่งเป็นการประเมินประสิทธิผลของโครงการ

ภรณ์ กิริติบุตร (2529 : 185 – 188) ได้วิเคราะห์และวิจัยตลอดจนการสร้างแบบจำลองในเรื่องการประเมินประสิทธิผลขององค์การ สามารถสรุปเป็นแนวทางได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินผลในแง่ของเป้าหมาย (The Goal Approach) เป็นการใช้วิธีวัดผลที่ตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมายขององค์การ โดยพบว่า ความสามารถในการผลิต (Productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Flexibility) และปราศจากซึ่งความกดดัน (Strain) และข้อขัดแย้ง (Conflict) มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ที่บ่งชี้ (Indicators) ความมีประสิทธิผลปัจจัยเหล่านี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากร (The System Resource Approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์การเสียเลย เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การจึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรแทนแบบจำลองที่ตั้งอยู่บนแนวความคิดว่า องค์การเป็นระบบเปิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการเปลี่ยนแปลง (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพ หมายถึง ความหมายขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม

เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรซึ่งหายากและมีคุณค่า องค์การจะมีประสิทธิผลสูงสุดก็เมื่อองค์การสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรอง และใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด (Optimizes) ในการได้มาซึ่งทรัพยากร (Resource Procurement)

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria Effectiveness) วิธีการนี้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของนักวิชาการ และเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การ ในทางปฏิบัติก็ใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ได้ดี กล่าวคือ

3.1 ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพ โดยการวัดจากผลผลิต

3.2 ลักษณะขององค์การ เช่น บรรยากาศขององค์การ สไตล์การอำนวยการ และสมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน

3.3 พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจ การพัฒนา การปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้

เคิร์ค แพทริก (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540 : 40 – 42) ได้เสนอแนวความคิดในการประเมินผลการฝึกอบรมว่าจะเก็บข้อมูล 4 ระดับ และได้เสนอคำถามที่ควรถามในแต่ละระดับไว้ดังนี้

1. ปฏิกริยา หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้เข้ารับการอบรมมีปฏิกริยาต่อโครงการ เช่น วัสดุ ผู้บรรยาย สิ่งอำนวยความสะดวก วิธีวิทยา เนื้อหาสาระ และอื่นๆ แต่ไม่รวมถึงการวัดการเรียนรู้ เนื่องจากปฏิกริยาของผู้เข้าอบรมเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่กำหนดว่าโครงการควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ การประเมินผลในลักษณะดังกล่าวจะทราบถึงปฏิกริยาของผู้รับการอบรมทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม หลีกเลียงหรือแก้ปัญหาอันเกิดจากการใช้คำวิจารณ์จากผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพียงไม่กี่คนเกี่ยวกับโครงการ การประเมินผลโครงการในระดับปฏิกริยานี้เพียงพอหากผู้ฝึกอบรมเชื่อว่าการเข้าร่วมโครงการได้เปิดโอกาสหรือสร้างบรรยากาศที่ดีเกี่ยวกับการเรียนรู้ เนื้อหาต่างๆ ของโครงการ ถ้าเจ้าของโครงการหรือผู้บริหารคิดว่าข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปฏิกริยา (Reaction Questionnaire) เพียงพอ ก็ไม่จำเป็นต้องประเมินผลขั้นสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้

2. การเรียนรู้ การประเมินในลักษณะนี้จะเกี่ยวข้องกับการวัดการเรียนรู้หลักการ ข้อเท็จจริง เทคนิค และทักษะที่กำหนดไว้ในโครงการ ซึ่งวัดได้ยากกว่าปฏิกริยาต่อโครงการ มาตรฐานวัดจะเป็นวัตถุประสงค์ (Objective) และเป็นดัชนีเชิงปริมาณ (Quantifiable Indicators) ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมโครงการเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ของหลักสูตรได้มากน้อยเพียงใด มาตรฐานวัดดังกล่าวนี้ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในงาน มาตรฐานวัดการเรียนรู้มีหลายชนิด นับตั้งแต่การทดสอบด้วยดินสอ ปากกา เส้นโค้งการเรียนรู้ การปฏิบัติทักษะ การจำลองงาน (Job Simulations) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของโครงการ วัดวัตถุประสงค์นี้ควบคู่ไปกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลโครงการมีส่วนในการกำหนดประเภทของมาตรฐานวัดที่จะใช้ประเมินผล

3. พฤติกรรม ในที่นี้ หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่การงาน (Job Performance) ทั้งนี้เกิดขึ้นจากแนวความคิดทั่วไปว่า ปฏิบัติการที่ดีต่อโครงการฝึกอบรมมิได้หมายถึงการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ที่ได้จากโครงการก็มีได้หมายถึงพฤติกรรมที่ดีขึ้นในการทำงาน ยังมีปัจจัยต่างๆ มากมายที่นอกเหนือไปจากโครงการฝึกอบรมที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่การงาน การประเมินผลประเภทพฤติกรรมนี้ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบก่อนและหลัง (Before – and – After Comparisons)

3.2 การสังเกตจากพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน

3.3 การเปรียบเทียบเชิงสถิติ (Statistical Comparisons)

3.4 การติดตามช่วงยาว (Long – Range Follow – Ups)

4. ผลลัพธ์ การประเมินผลระดับนี้ใช้เพื่อเชื่อมโยงผลของโครงการเข้ากับการปรับปรุงองค์การ (Organizational Improvement) ผลบางอย่างอาจวัดได้จาก (ก) การลดต้นทุน (Cost Savings) (ข) เนื้อของผลงานที่เพิ่มขึ้น และ (ค) คุณภาพที่เปลี่ยนไป ซึ่งต้องอาศัยการเก็บข้อมูลก่อนและหลังโครงการและวิเคราะห์การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ในการประเมินดังกล่าวควรพยายามทุกทางที่จะต้องระบุแยกตัวแปรอื่นที่อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและนำตัวแปรเหล่านั้นเข้ามาพิจารณาในการวิเคราะห์ประเมินผลโครงการด้วย

ชาญ สวัสดิ์สาส์ (สุโสฬส พึ่งบุญ. 2543 : 26 – 27 ; อ้างอิงจาก ชาญ สวัสดิ์สาส์. 2540 : 8 – 9) วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการฝึกอบรม มักจะเกี่ยวข้องกับการประเมินผลในเรื่องต่อไปนี้

1. การประเมินสัมฤทธิ์ผลของโครงการฯ ในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์หลักของโครงการ เช่น

1.1 การเรียนรู้ (Learning)

1.2 ความสามารถในการปฏิบัติ (Capability)

1.3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน (Behavior)

2. การประเมินความเหมาะสมของกระบวนการฝึกอบรม และการจัดฝึกอบรม โดยเน้นด้านความคิดเห็น/ทัศนคติ หรือปฏิกิริยา (Reaction) ของผู้เข้ารับการอบรมที่เกี่ยวกับ

2.1 โครงการ/หลักสูตรฯ

2.2 หัวข้อวิชา/เนื้อหาวิชา

2.3 วิทยากร

2.4 การจัดดำเนินการต่างๆ รวมถึงข้อดี ข้อบกพร่อง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ

3. การประเมินประโยชน์และคุณค่าของโครงการ/หลักสูตรฯ ต่อการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการอบรม โดยเน้นเกี่ยวกับ

3.1 ประโยชน์ของหัวข้อวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ต่อการปฏิบัติงาน

- 3.2 การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน
- 3.3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานของผู้ผ่านการอบรม
- 3.4 ความคุ้มค่าของการเข้ารับการอบรม/สัมมนา

4. การประเมินผลลัพธ์/ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม/สัมมนา โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น

- 4.1 พฤติกรรมในการทำงานของผู้ผ่านการอบรม มีผลต่อหน่วยงานอย่างไร
- 4.2 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการอบรม
- 4.3 ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหลังจากผ่านการอบรมแล้ว

อนันต์ ศรีโสภา (พระมหาพินิต จันทน์เสนะ. 2540 : 41 – 43 ; อ้างอิงมาจาก อนันต์ ศรีโสภา. 2525 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของเรื่องความรู้ความเข้าใจดังนี้

ความรู้ หมายถึง ความสามารถในทางพุทธิปัญญา ประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ทางสมอง แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ซึ่งเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหาพฤติกรรมที่ยากดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ความจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
 - 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ
 - 1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่างๆ
 - 1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่างๆ ซึ่งได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ แหล่งกำเนิด เป็นต้น
 - 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีและการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ
 - 1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่างๆ
 - 1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ
 - 1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและแบ่งประเภทของสิ่งต่างๆ
 - 1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการดำเนินงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - 1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - 1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎและการใช้กฎนี้ในการบรรยายคุณค่าหรือพยากรณ์หรือตีความหมายสิ่งที่เราสังเกตเห็น
 - 1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง
2. ความเข้าใจ (Comprehension) การเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นๆ
 - 2.1 การแปล การแปลจากแบบหนึ่งไปสู่แบบหนึ่งโดยรักษาความหมายไว้อย่างถูกต้อง
 - 2.2 การตีความหมาย การอธิบายหรือเรียบเรียงเนื้อหาที่เสียใหม่ให้เข้าใจง่าย
 - 2.3 การขยายความ การขยายความหมายของข้อมูลที่มีอยู่ให้ไกลไปกว่าเดิม

3. การนำไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การแก้ปัญหานั่นเอง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) การแยกเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อย ๆ

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบนั้น

4.3 การวิเคราะห์หลักหรือวิธีการรวบรวมส่วนประกอบต่างๆ เหล่านั้น

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) การรวมส่วนประกอบต่างเข้าด้วยกัน

5.1 การกระทำที่เป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมาย

5.2 การกระทำที่เกี่ยวกับแผนงาน หรือข้อเสนอตามวิธีการต่างๆ

5.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ อาทิเช่น การที่ส่วนประกอบเหล่านั้นรวมกันได้ โดยอาศัยความสัมพันธ์อะไรที่สำคัญ

6. การประเมินผล (Evaluation) การตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายได้ โดยการใช้เกณฑ์ที่แน่นอน

6.1 การตัดสินใจโดยอาศัยเหตุการณ์ภายในสิ่งนั้นเป็นเกณฑ์

6.2 การตัดสินใจโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอกมาพิจารณา

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความรู้ความเข้าใจนั้น หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราวข้อเท็จจริง รายละเอียดต่างๆ และความสามารถนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ดัดแปลงอธิบาย เปรียบเทียบ ในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผล

บลูม และคณะ (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. 2536 : 35 ; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1996) ได้เรียงลำดับขั้นของวัตถุประสงค์ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain Taxonomy) โดยเริ่มต้นจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยากดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ การมีความรู้ที่เฉพาะเจาะจง สามารถหาวิธีที่จะจัดการกับความรู้เหล่านั้นและการมีความรู้อย่างกว้างๆ ในสาขาวิชานั้นๆ

2. ความเข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ ความสามารถในการให้ความหมาย ตีความ และขยายความ

3. การประยุกต์ (Application) สามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์การจัดระบบหลักเกณฑ์ต่างๆ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถสังเคราะห์ความรู้เข้าด้วยกัน สามารถวางแผน หรือเสนอโครงการและสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ที่เป็นนามธรรมได้

6. การประเมินความรู้ (Evaluation) สามารถประเมินความรู้ โดยอาศัยหลักฐานภายในวิชานั้น และเกณฑ์จากภายนอก

โดยผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาได้ว่า การประเมินประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม คือ ความพยายามที่จะวัดว่าการดำเนินการฝึกอบรมนั้นๆ สามารถที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ และเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะพิจารณาจากปฏิกิริยาของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมและการเรียนรู้ ความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน ตามลำดับขั้นของวัตถุประสงค์ด้านพุทธิปัญญาโดยจะเริ่มต้นจากง่ายไปหายาก ซึ่งผู้ผ่านการฝึกอบรมเท่านั้นที่จะทราบว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ การเรียนรู้นั้นเกิดขึ้นได้หลายทาง คือ การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมทางกายและสังคม การบอกกล่าวเล่าเรื่องราว การเรียนรู้จากการค้นพบในสิ่งที่มี เรียนรู้แบบท่องจำ และหลังจากที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้เรียนรู้แล้วนั้น จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด โดยการที่จะมีความรู้ความเข้าใจได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นสำคัญด้วยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ในการประเมินประสิทธิผลของโครงการยังช่วยให้ทราบว่าควรจะทำเนิโครงการต่อไป หรือว่าควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใดบ้าง หรือไม่ ควรจะดำเนินโครงการต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดของการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ชัยณรงค์ รัตนนาวิกุล (2540 : 80 – 81) ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานภายหลังการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนานักบริหารระดับปศุสัตว์อำเภอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานภายหลังการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนานักบริหารระดับปศุสัตว์อำเภอของผู้ผ่านการฝึกอบรม รวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรม มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง รายได้ ระดับการศึกษา การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวกับการบริหาร และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า ปศุสัตว์อำเภอที่มีความแตกต่างกันในเรื่องอายุ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง รายได้ ระดับการศึกษา และการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวกับการบริหาร นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สันติ กุลวสุ (2541 : 61 – 62) ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ของสัตวแพทย์ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสัตวแพทย์ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ของสัตวแพทย์ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสัตวแพทย์ 5 รวมทั้งศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อหลักสูตรการฝึกอบรม มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ อายุ อายุราชการ ระดับ

การศึกษา รายได้ ตำแหน่ง หน้าที่ในการทำงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า การนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุ อายุราชการ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานต่างกัน แต่พบความแตกต่างกันระหว่างสัปดาห์ที่มีลักษณะงานปฏิบัติที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นงเยาว์ กอสนาน (2540 : 96 – 102) ได้ศึกษาเรื่อง การนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรมสามัญศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการฝึกอบรม ตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใด โดยเปรียบเทียบครูสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านการฝึกอบรมที่มีความแตกต่างกันในด้าน อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอนอยู่ ว่ามีการนำเนื้อหาการฝึกอบรมไปใช้แตกต่างกันหรือไม่ พร้อมทั้งรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบโดยอายุพบว่าครูที่มีอายุปานกลาง (ระหว่าง 35 – 45 ปี) มีการนำเนื้อหา ด้านหลักการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้สอนและเนื้อหาโดยรวมทุกด้านไปใช้มากกว่าครูที่มีอายุน้อย (ต่ำกว่า 35 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบโดยประสบการณ์การสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก (มากกว่า 10 ปี) และครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย (ต่ำกว่า 5 ปี) มีการนำเนื้อหาด้านการปฏิบัติการสอนไปใช้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนปานกลาง (ระหว่าง 5 – 10 ปี) นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก นำเนื้อหาโดยรวมทุกด้านไปใช้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบโดยวุฒิการศึกษาและขนาดของโรงเรียนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเทือง ทรัพย์เกิด (2541 : 89 – 100) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ไปใช้ จากหลักสูตร ฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของศูนย์ฝึกอบรมประจำเขตการศึกษาในภาคกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรม ในการนำความรู้ไปใช้จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของศูนย์ฝึกอบรมประจำเขตการศึกษาในภาคกลาง โดยภาพรวมและเป็นหมวดวิชา จำแนกตาม อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลารับราชการ สาขาวิชาที่จบการศึกษา เขตการศึกษาและปี ที่ผ่านการฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ไปใช้ จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยจำแนกตามอายุ วุฒิทางการศึกษา ระยะเวลารับราชการ สาขาวิชาที่จบการศึกษา เขตการศึกษา และปี ที่ผ่านการฝึกอบรม สรุปได้ดังนี้ คือ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่างกัน นำความรู้ไปใช้โดยรวมและรายหมวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน นำความรู้ไปใช้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่โดยรายหมวดวิชา พบว่า ผู้ผ่านการ

ฝึกอบรมที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี นำความรู้จากหมวดวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารไปใช้มากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีระยะเวลารับราชการต่างกัน นำความรู้ไปใช้โดยรวมและรายหมวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีสาขาวิชาที่จบการศึกษาต่างกัน นำความรู้ไปใช้โดยรวมและรายหมวดวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ผ่านการฝึกอบรมในเขตการศึกษาที่ต่างกัน นำความรู้จากหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมในปีที่ต่างกัน นำความรู้จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงไปใช้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ผ่านการฝึกอบรมในปี 2536 นำความรู้จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงไปใช้โดยรวมมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมในปี 2535

สรีระเพ็ญ วงศ์ไทรรัตน์ (2540 : 34 – 35) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรมพนักงานธนาคารนครหลวงไทย จำกัด ของศูนย์ฝึกอบรมธนาคารนครหลวงไทย จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมของธนาคารนครหลวงไทย จำกัด ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรมหรือไม่เพียงใด โดยผลการวิจัยกล่าวโดยสรุป พบว่าด้านหลักสูตร ด้านวิทยากร ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรมและด้านงบประมาณ มีประสิทธิผลที่สูง ด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรม และด้านการเพิ่มพูนความรู้ มีประสิทธิผลค่อนข้างสูง ด้านอุปกรณ์ในการฝึกอบรมมีประสิทธิผลค่อนข้างต่ำ

เจริญลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2540) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน" ศึกษาเฉพาะการฝึกอบรม (หลักสูตรที่ 1) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีระดับความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการฝึกอบรมโดยมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ผู้บังคับบัญชาของผู้ผ่านการฝึกอบรมส่วนใหญ่ เห็นว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรม ไปใช้ในระดับมากน้อยต่างกันแล้วแต่ลักษณะการทำงาน ส่วนผู้ผ่านการฝึกอบรมเห็นว่า สามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ได้ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการนำความรู้ไปปรับใช้ในด้านความเป็นวิทยากร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับน้อย ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าลักษณะการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมในหน่วยงานนั้นไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานในฐานะวิทยากร

พระมหาพินิต จันทน์เสนะ (2540 : 94 – 100) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการฝึกอบรมคุณธรรมข้าราชการกรุงเทพมหานคร หลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง รุ่นที่ 11 ของสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยผลสรุปปรากฏว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับผลดี เป็นที่น่าพอใจ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการอบรมทั้งในส่วน ความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรม และรวมถึงการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ (2546 : 110 – 128) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการฝึกอบรมหลักสูตร นักบริหารงานที่ดินระดับสูง รุ่นที่ 19 ประจำปี พ.ศ. 2545 ของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย มี

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาประสิทธิผลการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานที่ดินระดับสูง ของกรมที่ดิน ซึ่งพิจารณาจากความรู้ที่ได้รับตามหลักสูตรและการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน โดยประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานที่ดินระดับสูง รุ่นที่ 19 ของกรมที่ดิน โดยสรุปผลการวิจัยปรากฏว่าผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรนักบริหารงานที่ดินระดับสูง รุ่นที่ 19 ของกรมที่ดิน มีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อการได้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรนี้ว่าได้รับความรู้ตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานและแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม พบว่า อายุ อายุรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ และการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ น่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจและด้านการนำไปใช้ประโยชน์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมาย (Target Population)

คือ ข้าราชการที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” รุ่นที่ 1 วันที่ 29 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2545 และรุ่นที่ 2 วันที่ 26 สิงหาคม – 10 กันยายน 2545 จำนวน 85 คน สังกัดหน่วยงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบ ใช้วัดประสิทธิผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมและวิทยากรเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยสำนักงานสรรพากรภาค 1 และได้มีการรวบรวมคะแนนของผู้เข้ารับการฝึกอบรมไว้แล้ว

โดยผู้ผ่านการฝึกอบรมต้องทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ให้ได้มากกว่า คะแนนจากแบบทดสอบ Pre – Test และคะแนนจากแบบทดสอบ Post – Test ต้องได้ 50% ขึ้นไป จึงจะถือว่าสอบผ่านตามเกณฑ์ โดยผู้วิจัยจะนำคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ มาทำการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ข้อคำถามในแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด จะมีข้อคำถามที่เหมือนกัน และ/หรือข้อคำถามที่ใกล้เคียงคล้ายคลึงกันโดยแบบทดสอบนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบทดสอบ Pre – Test แบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา คือ

หมวดที่ 1 หมวดวิชานโยบาย แบ่งออกเป็น 9 บท คะแนนเต็ม 88 คะแนน

บทที่ 1 วิชาวัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตการตรวจสอบภาษีอากร
จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาการสืบสวนและประมวลหลักฐาน จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 3 วิชาการดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรและตรวจปฏิบัติการ จำนวน 10
ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 4 วิชาการตรวจสอบเพื่อคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้
นิติบุคคล จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 5 วิชาการดำเนินการตรวจเพื่อคืนตรวจเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 10
ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 7 (1) วิชาเทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร จำนวน 8 ข้อ ข้อละ
1 คะแนน

บทที่ 7 (2) วิชาเทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร จำนวน 10 ข้อ ข้อ
ละ 1 คะแนน

บทที่ 8 วิชาลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1
คะแนน

บทที่ 9 (1) วิชาความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา) จำนวน
10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 9 (2) วิชาความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการเร่งรัดภาษีอากรค้าง)
จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

หมวดที่ 2 หมวดคอมพิวเตอร์ แบ่งออกเป็น 2 บท คะแนนเต็ม 10 คะแนน

บทที่ 1 วิชาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการ
ตรวจสอบของหน่วยปฏิบัติทั่วประเทศ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาโปรแกรมควบคุมและติดตามการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
(AUDITTP) จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

หมวดที่ 3 หมวดบัญชี แบ่งออกเป็น 6 บท คะแนนเต็ม 35 คะแนน

บทที่ 1 วิชาความรู้ทางบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และประมวล
รัษฎากร จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาแม่บทการบัญชี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 3 วิชางบการเงิน จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 4 (1) วิชาการรับรู้รายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1
คะแนน

บทที่ 4 (2) วิชาการบัญชีต้นทุนและการตีราคาสินค้าคงเหลือตามหลักการบัญชีและมาตรฐานการบัญชี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 5 วิชาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 6 วิชาผู้สอบบัญชีภาษีอากร จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

ชุดที่ 2 แบบทดสอบ Post – Test แบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา

หมวดที่ 1 หมวดนโยบายแบ่งออกเป็น 9 บท คะแนนเต็ม 88 คะแนน

บทที่ 1 วิชาวัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตการตรวจสอบภาษีอากร จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาการสืบสวนและประมวลหลักฐาน จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 3 วิชาการดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรและตรวจปฏิบัติการ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 4 วิชาการตรวจสอบเพื่อคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 5 วิชาการดำเนินการตรวจเพื่อคืนตรวจเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 7 (1) วิชาเทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร จำนวน 8 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 7 (2) วิชาเทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร จำนวน 8 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 8 วิชาลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 9 (1) วิชาความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์ และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา) จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 9 (2) วิชาความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์ และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา) จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

หมวดที่ 2 หมวดคอมพิวเตอร์แบ่งออกเป็น 2 บท คะแนนเต็ม 10 คะแนน

บทที่ 1 วิชาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบของหน่วยปฏิบัติทั่วประเทศ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาโปรแกรมควบคุมและติดตามการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP) จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

หมวดที่ 3 หมวดบัญชี แบ่งออกเป็น 6 บท คะแนนเต็ม 35 คะแนน

บทที่ 1 วิชาความรู้ทางบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และประมวลรัษฎากร จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 2 วิชาแม่บทการบัญชี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 3 วิชางบการเงิน จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 4 (1) วิชาการรับรู้รายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 4 (2) วิชาการบัญชีต้นทุนและการตีราคาสินค้าคงเหลือตามหลักการบัญชีและมาตรฐานการบัญชี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 5 วิชาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

บทที่ 6 วิชาผู้สอบบัญชีภาษีอากร จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับมาทำการวิเคราะห์ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยแบ่งประสิทธิผลที่ได้รับออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยยึดหลักการประเมินผลของ ภัทรา นิคมานนท์ (2540 : 9) ซึ่งการประเมินอาจใช้เกณฑ์ในระดับคะแนนที่กำหนดไว้เป็นเครื่องตัดสิน ทั้งนี้โดยการนำเกณฑ์ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้คือ

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 60% หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 60% – 80% หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 80% ขึ้นไป หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

จากเกณฑ์คะแนนดังกล่าวที่ตั้งไว้นำมาแยกตามคะแนนแต่ละหมวดวิชาได้ดังนี้

หมวดวิชานโยบาย คะแนนเต็ม 88 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 53 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

หมวดวิชาบัญชี คะแนนเต็ม 35 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 21 คะแนน หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 29 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

รวมทั้งสามหมวดวิชา คะแนนเต็ม 133 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 80 – 106 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 107 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

2. แบบสอบถาม ใช้วัดประสิทธิผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้าน การนำความรู้ที่ได้รับของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ไปใช้ประโยชน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check – list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งกำหนดให้มีทางเลือกตอบได้ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกี่ยวกับหมวดวิชาที่เข้ารับการอบรม 2 หมวด คือ หมวดความรู้ทั่วไป และหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี จำนวน 41 ข้อ และมีความหมายของระดับคะแนนดังนี้

5 หมายถึง การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมากที่สุด

4 หมายถึง การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมาก

3 หมายถึง การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานปานกลาง

2 หมายถึง การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานน้อย

1 หมายถึง การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Form) เป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบเต็มข้อความ จำนวน 2 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย และเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้วัดประสิทธิผลของการฝึกอบรมด้านการความรู้ความเข้าใจ ซึ่งเครื่องมือแบบทดสอบ Pre – Test และ แบบทดสอบ Post – Test ผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมและวิทยากรเป็นผู้จัดขึ้น โดยทางสำนักงานสรรพากรภาค 1 ได้จัดทำและได้มีการรวบรวมคะแนนของผู้ผ่านการฝึกอบรมไว้แล้ว

3. ร่างแบบสอบถามให้ข้อคำถามครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัยของประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”

4. ให้ประธานและกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมไปถึงการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยให้เหมาะสม

6. นำเครื่องมือในการวิจัยที่แก้ไขใหม่ โดยนำไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1984 : 169)

7. ปรับปรุงและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรเป้าหมายในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากกองฝึกอบรม สำนักงานสรรพากรภาค 1 เพื่อขอข้อมูลคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับจากการทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test และขอตัวอย่างแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test เป็นส่วนที่ใช้วัดประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

2. ผู้วิจัยได้ขอทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามเป็นส่วนที่ใช้วัดประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

3. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test และรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์หาคำตอบเพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 85 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 85 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หลังจากที่ได้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วจะนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา โครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ซึ่งข้อมูลส่วนตัวนี้ระดับการวัดเป็นแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) จึงเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์แบบร้อยละ โดยเปรียบเทียบจากค่าความถี่เป็นร้อยละ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมีระดับการวัดแบบมาตราส่วน (Rating Scale)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำถามในส่วนนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของเบส (Best. 1981 : 182)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

4. สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ของผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ระดับการวัดข้อมูลเป็นแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) ใช้วิธีวิเคราะห์ในรูปแบบของความถี่

5. การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ด้านความรู้ความเข้าใจ ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ผู้

เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างว่าหลังจากที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” แล้ว มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิมหรือไม่ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่มเพื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t – Test for Dependent Samples) สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับ

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ ทั้ง 2 หมวดวิชาตามตัวแปร อายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ โดยใช้สถิติ t – Test F – Test เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe')

7. เปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบ Post – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรมในด้านความรู้ความเข้าใจทั้ง 3 หมวดวิชา ตามตัวแปร อายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ โดยใช้สถิติ t – Test F – Test เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตรค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 34, 36) คือ ค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

μ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 63 – 64) คือ ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยของผลรวมทั้งหมดของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (x_i - \mu)^2}{N}}$$

σ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

x_i แทน ค่าคะแนนแต่ละตัว

μ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มประชากร

สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1984 : 169)

$$\text{จากสูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเครื่องมือทั้งฉบับ

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบ Pre – Test และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบ Post – Test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 192 – 193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ $df = n - 1$
 D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่

3. เปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม โดยใช้ t – Test และความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t – Test) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t คือ ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216)

$$\text{จากสูตร} \quad F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F คือ ความแตกต่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่าสองกลุ่ม
 MS_b คือ ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffe') (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 248 – 249)

$$CV_d = \sqrt{(k-1)(F^*)(MS_{Within})(2/n)}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 F^* แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value)
 MS_{Within} แทน ค่า Mean Square Within Group ที่คำนวณไว้
 แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 n แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ถ้าจำนวนหน่วยตัวอย่างในกลุ่มแต่ละกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน จะต้องใช้

$$\left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right] \text{ แทน } (2/n) \text{ เมื่อ } n_i \text{ และ } n_j \text{ แทนจำนวนหน่วยตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และ 2 ที่นำมาเปรียบเทียบกัน}$$

ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าใดๆ จะมีนัยสำคัญทางสถิติก็ต่อเมื่อ ค่าความแตกต่างนี้มีค่าเท่ากับหรือมากกว่า CV_d

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรม และจากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
Df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ดังรายละเอียดในตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตาม อายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ และการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานอยู่

ข้อมูลส่วนตัวผู้ผ่านการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 26 ปี	13	15.3
26 ปีถึง 30 ปี	62	72.9
30 ปีขึ้นไป	10	11.8
รวม	85	100.0
อายุการรับราชการ		
ต่ำกว่า 2 ปี	74	87.1
2 ปีขึ้นไป	11	12.9
รวม	85	100.0
ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	81	95.3
ระดับสูงกว่าปริญญาตรี	4	4.7
รวม	85	100.0
รายได้		
ต่ำกว่า 7,000 บาท	16	18.8
7,000 บาทถึง 9,000 บาท	43	50.6
9,000 บาทขึ้นไป	26	30.6
รวม	85	100.0
การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติงานอยู่		
เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง	29	34.1
เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง	43	50.6
เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง	13	15.3
รวม	85	100.0

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นประชากรเป้าหมายจำนวน 85 คน มีอายุตั้งแต่ 26 ปีถึง 30 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 มีอายุต่ำกว่า 26 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีอายุการรับราชการต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และมีอายุการรับราชการ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 95.3 ส่วนที่เหลือมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีรายได้ตั้งแต่ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 มีรายได้ตั้งแต่ 9,000 บาทขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ส่วนที่เหลือมีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาทจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

ส่วนผู้ผ่านการฝึกอบรมมีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และเคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรมจำแนกตามหมวดวิชา

คะแนนแบบทดสอบ Pre – Test	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชานโยบาย คะแนนเต็ม 88 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 53 คะแนน	16	18.8
คะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน	68	80.0
คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนนขึ้นไป	1	1.2
รวม	85	100.0
หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน	22	25.9
คะแนนตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน	38	44.7
คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป	25	29.4
รวม	85	100.0
หมวดวิชาบัญชี คะแนนเต็ม 35 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 21 คะแนน	20	23.5
คะแนนตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน	48	56.5
คะแนนตั้งแต่ 29 คะแนนขึ้นไป	17	20.0
รวม	85	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

คะแนนแบบทดสอบ Pre – Test	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้ง 3 หมวด คะแนนเต็ม 133 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน	14	16.5
คะแนนตั้งแต่ 80 -106 คะแนน	67	78.8
คะแนนตั้งแต่ 107 คะแนนขึ้นไป	4	4.7
รวม	85	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชากรเป้าหมาย จำนวน 85 คน ทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test หมวดวิชานโยบายจากคะแนนเต็ม 88 คะแนน ทำคะแนนต่ำกว่า 53 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ทำคะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนที่มีคะแนนตั้งแต่ 71 คะแนนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

หมวดวิชาคอมพิวเตอร์จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 ทำคะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป จำนวน 25 คน และทำคะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และ 25.9 ตามลำดับ

หมวดวิชาบัญชีจากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 ทำคะแนนต่ำกว่า 21 คะแนน จำนวน 20 คน และทำคะแนนตั้งแต่ 29 คะแนนขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และ 20 ตามลำดับ

และผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test รวมทั้ง 3 หมวดวิชา จากคะแนนเต็ม 133 คะแนน ทำคะแนนได้ตั้งแต่ 80 – 106 คะแนน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 ทำคะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน จำนวน 14 คน และทำคะแนนตั้งแต่ 107 คะแนนขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และ 4.7 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตามหมวดวิชา

คะแนนแบบทดสอบ Post – Test	จำนวน	ร้อยละ
หมวดวิชานโยบาย คะแนนเต็ม 88 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 53 คะแนน	0	0
คะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน	27	31.8
คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนน ขึ้นไป	58	68.2
รวม	85	100.0
หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน	0	0
คะแนนตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน	9	10.6
คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป	76	89.4
รวม	85	100.0
หมวดวิชาบัญชี คะแนนเต็ม 35 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 21 คะแนน	0	0
คะแนนตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน	23	27.1
คะแนนตั้งแต่ 29 คะแนน ขึ้นไป	62	72.9
รวม	85	100.0
รวมทั้ง 3 หมวด คะแนนเต็ม 133 คะแนน		
คะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน	0	0
คะแนนตั้งแต่ 80 – 106 คะแนน	22	25.9
คะแนนตั้งแต่ 107 คะแนนขึ้นไป	63	74.1
รวม	85	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชากรเป้าหมาย จำนวน 85 คน ทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test หมวดวิชานโยบายจากคะแนนเต็ม 88 คะแนน คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนนขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 ทำคะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และไม่มีผู้ใดทำคะแนนได้ต่ำกว่า 53 คะแนน

หมวดวิชาคอมพิวเตอร์จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป จำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 89.4 ส่วนที่เหลือทำคะแนนได้ตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และไม่มีผู้ใดทำคะแนนได้ต่ำกว่า 6 คะแนน

หมวดวิชาบัญชีจากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนตั้งแต่ 29 คะแนนขึ้นไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 ส่วนที่เหลือทำคะแนนได้ตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 และไม่มีผู้ใดทำคะแนนได้ต่ำกว่า 21 คะแนน

และผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test รวมทั้ง 3 หมวดวิชา จากคะแนนเต็ม 133 คะแนน ทำคะแนนแบบทดสอบได้ 107 คะแนนขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 74.1 ทำคะแนนได้ตั้งแต่ 80 – 106 คะแนน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และไม่มีผู้ใดทำคะแนนได้ต่ำกว่า 80 คะแนน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ 2 หมวดวิชา ตามความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวในภาพรวม

หมวดวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ประโยชน์
1. หมวดความรู้ทั่วไป	3.76	.446	มาก
2. หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี	3.27	.331	ปานกลาง
รวม	3.33	.311	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นประชากรเป้าหมายจำนวน 85 คน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นหมวดวิชาที่อบรม ผู้ผ่านการฝึกอบรมเห็นว่า การนำไปใช้ประโยชน์ในหมวดความรู้ทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$) ส่วนหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี การนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดวิชาความรู้ทั่วไป ตามความคิดของผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว

ข้อที่	เนื้อหาวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ประโยชน์
1.	1. หมวดความรู้ทั่วไป ความสามารถประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการที่ดี	3.74	.492	มาก
2.	2. การปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นธรรม	3.95	.575	มาก
3.	3. ทักษะที่ดี ต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและประชาชน	3.72	.526	มาก
4.	4. การพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม เมตตาธรรม	3.80	.573	มาก
5.	5. จรรยาบรรณที่ข้าราชการ กรมสรรพากรควรทราบ	3.60	.602	มาก
	รวม	3.76	.446	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นประชากรเป้าหมายจำนวน 85 คน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในหมวดวิชาความรู้ทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรม มีความเห็นว่าในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$) ทุกหัวข้อวิชา

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ ประโยชน์ หมวดวิชาความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษี

ข้อที่	เนื้อหาวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ ประโยชน์
2.	หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี			
2.1	นโยบาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการ ตรวจสอบภาษีอากร			
6.	แนวนโยบายของกรมสรรพากรในด้านการ ตรวจสอบภาษีอากร	3.54	.589	มาก
7.	อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบ ภาษีอากร	3.52	.548	มาก
8.	การมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอากร	3.72	.548	มาก
	รวม	3.59	.450	มาก
2.2	เทคนิคการเปิด/ใช้ประมวลรัษฎากร			
9.	วิธีการใช้ประมวลรัษฎากร	3.61	.709	มาก
10.	ประมวลรัษฎากรในหมวดที่เกี่ยวข้องกับการ ตรวจสอบภาษี	3.61	.638	มาก
11.	แนวทางปฏิบัติของข้อกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.32	.561	ปานกลาง
12.	เทคนิคการใช้ประมวลรัษฎากร	3.34	.700	ปานกลาง
	รวม	3.47	.562	ปานกลาง
2.3	เจ้าพนักงานประเมิน และอำนาจเจ้าพนักงาน ประเมิน			
13.	ความหมายของเจ้าพนักงานประเมิน	3.40	.561	ปานกลาง
14.	ขอบเขต และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ประเมิน	3.38	.556	ปานกลาง
15.	แนวทางปฏิบัติของข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน	3.27	.565	ปานกลาง
	รวม	3.34	.482	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	เนื้อหาวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ ประโยชน์
16.	2.4 ความรู้ด้านประมวลผลภาษาเพื่อการตรวจสอบ ภาษา สามารถอธิบายถึงประเด็นกฎหมายตามประมวล กฎหมายที่ใช้ในการตรวจสอบภาษาอากรได้	3.18	.581	ปานกลาง
17.	เข้าใจวิธีการเสียภาษี อากรตามประมวลกฎหมาย ได้อย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.19	.607	ปานกลาง
	รวม	3.18	.556	ปานกลาง
18.	2.5 ความรู้ด้านบัญชีเพื่อการตรวจสอบภาษี ทราบแนวปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการ บัญชี	3.21	.599	ปานกลาง
19.	ทราบถึงความแตกต่างระหว่างผู้สอบบัญชีภาษีอากร และผู้สอบบัญชีรับอนุญาต	3.38	.756	ปานกลาง
	รวม	3.29	.613	ปานกลาง
20.	2.6 การสืบสวนประมวลหลักฐานและคอมพิวเตอร์ เพื่อการใช้งาน ได้ทราบถึงแหล่งข้อมูลภายในของผู้เสียภาษีโดยใช้ คอมพิวเตอร์ในการค้นข้อมูล	3.80	.651	มาก
21.	ได้ทราบถึงแหล่งข้อมูลภายนอกของผู้เสียภาษีโดย ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นข้อมูล	3.69	.655	มาก
	รวม	3.74	.606	มาก
22.	2.7 การดำเนินการตรวจสอบภาษีและตรวจ ปฏิบัติการ ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินการก่อนออกหมายเรียก	2.84	.633	ปานกลาง
23.	ทราบถึงการออกหมายเรียก การไต่สวน การรวบรวมเอกสารหลักฐานในการตรวจสอบ ภาษีอากร	3.15	2.067	ปานกลาง
24.	ทราบถึงการดำเนินการ ก่อน ระหว่าง และหลังการ ตรวจปฏิบัติการ	3.14	.620	ปานกลาง
	รวม	3.04	.824	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	เนื้อหาวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ประโยชน์
25.	2.8 การตรวจสอบประมาณการกำไรสุทธิและการพิจารณา (เหตุอันสมควร)	3.35	.592	ปานกลาง
26.	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประมาณการกำไรสุทธิ ทราบถึงการพิจารณา "เหตุอันสมควร" สำหรับการประมาณการขาดไปเกินร้อยละ 25	3.36	.670	ปานกลาง
	รวม	3.36	.587	ปานกลาง
27.	2.9 เทคนิคที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบภาษี	3.21	.537	ปานกลาง
28.	ทราบเทคนิคในการสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีของผู้เสียภาษี สามารถนำเทคนิคและวิธีการในการตรวจสอบภาษีมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบภาษีได้อย่างถูกต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.18	.560	ปานกลาง
	รวม	3.19	.469	ปานกลาง
29.	2.10 ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก	3.44	.586	ปานกลาง
30.	สามารถอธิบายถึงลักษณะของธุรกิจซื้อขายไปได้ สามารถอธิบายถึงลักษณะของธุรกิจให้บริการได้	3.47	.589	ปานกลาง
	รวม	3.45	.564	ปานกลาง
31.	2.11 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มในการตรวจสอบภาษี	3.44	.566	ปานกลาง
32.	สามารถคำนวณเบี้ยปรับเงินเพิ่มของภาษีเงินได้ได้ทุกประเภท ทราบแนวทางและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเบี้ยปรับ เงินเพิ่มของทุกประเภทภาษีได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	3.21	.514	ปานกลาง
	รวม	3.32	.480	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	เนื้อหาวิชา	μ	σ	ระดับการนำไปใช้ ประโยชน์
33.	2.12 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง การตรวจสอบ การอุทธรณ์ การเร่งรัดภาษี อากรค้าง และการดำเนินคดีภาษีอากร			
34.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบและพิจารณา อุทธรณ์	2.58	.643	ปานกลาง
35.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการเร่งรัด ภาษีอากรค้าง	2.51	.684	ปานกลาง
36.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดี อาญา	2.44	.663	น้อย
	รวม	2.51	.633	ปานกลาง
37.	2.13 การกำกับดูแลการตรวจสอบสภาพกิจการ ทราบถึงวิธีการกำกับดูแลผู้เสียภาษีอย่างใกล้ชิด เป็นรายผู้ประกอบการ และเป็นปัจจุบัน	3.74	.601	มาก
38.	ทราบเทคนิคและวิธีการตรวจสอบสภาพกิจการ	3.58	.605	มาก
	รวม	3.66	.557	มาก
39.	2.14 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารและ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542			
40.	เข้าใจและทราบถึงแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี	3.28	.648	ปานกลาง
41.	ทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2539	2.92	.602	ปานกลาง
42.	ทราบถึง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542	2.69	.655	ปานกลาง
	รวม	2.96	.485	ปานกลาง
43.	2.15 การฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทแต่ละ ประเภทภาษี			
44.	ได้ฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทภาษีจาก ข้อเท็จจริงตามหลักการที่ได้ศึกษา	3.19	.645	ปานกลาง
	รวม	3.19	.615	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นประชากรเป้าหมายจำนวน 85 คน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความเห็นว่าในหัวข้อวิชา นโยบาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตการตรวจของการตรวจสอบภาษีอากร การสืบสวน ประมวลหลักฐานและคอมพิวเตอร์เพื่อการใช้งาน และวิชาการกำกับดูแลการตรวจสอบสภาพกิจการ ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.59$, $\mu = 3.74$, $\mu = 3.66$) ส่วนหมวดวิชา เทคนิคการเปิด/ใช้ประมวลรัษฎากร เจ้าหน้าที่งานประเมินและอำนาจเจ้าหน้าที่งานประเมิน ความรู้ด้านประมวลรัษฎากรเพื่อตรวจสอบภาษี ความรู้ด้านบัญชีเพื่อการตรวจสอบภาษี การดำเนินการตรวจสอบภาษีและการตรวจปฏิบัติการ การตรวจสอบประมาณการกำไรสุทธิและการพิจารณา (เหตุอันสมควร) เทคนิคที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบภาษี ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก เบี้ยปรับและเงินเพิ่มในการตรวจสอบภาษี ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบการอุทธรณ์การเร่งรัดภาษีอากรค้างและการดำเนินคดีภาษีอากร การเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับผู้เสียภาษี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 และหมวดวิชา การฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทแต่ละประเภทภาษี ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47$, $\mu = 3.34$, $\mu = 3.18$, $\mu = 3.29$, $\mu = 3.04$, $\mu = 3.36$, $\mu = 3.19$, $\mu = 3.45$, $\mu = 3.32$, $\mu = 2.51$, $\mu = 2.96$, $\mu = 3.19$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีต่อประสิทธิผลของการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และ คะแนนแบบทดสอบ Post – Test ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการฝึกอบรมหลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ในด้านความรู้ความเข้าใจ ตามคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และ คะแนนแบบทดสอบ Post – Test ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

วิชา	คะแนนแบบทดสอบ Pre - Test			คะแนนแบบทดสอบ Post - Test		
	μ	σ	ความรู้ความเข้าใจ	μ	σ	ความรู้ความเข้าใจ
หมวดที่ 1	57.86	6.440	ปานกลาง	72.36	6.546	มาก
หมวดที่ 2	7.12	1.973	ปานกลาง	9.51	.796	มาก
หมวดที่ 3	24.33	4.578	ปานกลาง	29.82	2.791	มาก
รวม	89.31	9.883	ปานกลาง	111.69	7.797	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่เป็นประชากรเป้าหมายจำนวน 85 คน มีความรู้ความเข้าใจตามคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ในหมวดวิชาที่อบรมทั้ง 3 หมวดวิชา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 89.31$) และมีความรู้ความเข้าใจตามคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ในหมวดวิชาที่อบรมทั้ง 3 หมวดวิชา อยู่ในระดับมาก ($\mu = 111.69$)

ตาราง 8 เปรียบเทียบประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจจากคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test และ คะแนนแบบทดสอบ Post – Test ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

วิชา	คะแนนแบบทดสอบ		t	sig
	μ	σ		
หมวดวิชานโยบาย – นโยบาย	-14.51	8.115	-16.481	.000*
หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ – คอมพิวเตอร์	-2.39	2.088	-10.546	.000*
หมวดวิชาบัญชี – บัญชี	-5.49	4.768	-10.625	.000*
รวม	-22.39	10.548	-19.568	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" ทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ทั้งสามหมวดวิชาได้ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Post – Test แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" มีประสิทธิผลด้านความรู้

ความเข้าใจโดยทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ได้มากกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Pre – Test และผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test แตกต่างจากคะแนนแบบทดสอบ Post – Test อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ด้านการนำไปใช้ประโยชน์และด้านความรู้ความเข้าใจโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม

ตาราง 9 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามอายุ

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. หมวดความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	12.971	6.486	140.377*
	ภายในกลุ่ม	82	3.788	.046	
	รวม	84	16.760		
2. หมวดความรู้เกี่ยวกับ บัญชี กฎหมาย ระเบียบแนว ปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษี	ระหว่างกลุ่ม	2	1.323	.662	6.865*
	ภายในกลุ่ม	82	7.905	.096	
	รวม	84	9.228		
รวมทั้งสองหมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.095	1.048	14.179*
	ภายในกลุ่ม	82	6.059	.074	
	รวม	84	8.155		
ด้านความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
คะแนนสอบหมวดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	2	90.749	45.375	1.060
	ภายในกลุ่ม	82	3508.945	42.792	
	รวม	84	3599.694		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
คะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2	.186	.093	.144
	ภายในกลุ่ม	82	53.061	.647	
	รวม	84	53.247		
คะแนนสอบหมวดบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	2	13.752	6.876	.880
	ภายในกลุ่ม	82	640.601	7.812	
	รวม	84	654.353		
คะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	119.947	59.974	.986
	ภายในกลุ่ม	82	4986.100	60.806	
	รวม	84	5106.047		
ประสิทธิผลการฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2	121.074	60.537	.374
	ภายในกลุ่ม	82	4990.091	60.855	
	รวม	84	5111.165		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลสรุปจากตาราง 9 ค่า $F = 140.377^*$, $F = 6.865^*$, $F = 14.179^*$ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่าค่าเฉลี่ยของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าไม่เท่ากัน ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนค่า $F = 1.060$, $F = .144$, $F = .880$, $F = .986$ และ $F = .374$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์

หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของเซฟเฟ ดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน รายละเอียดจากการศึกษาปรากฏในตาราง 10 – 12

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้ทั่วไป	μ	ต่ำกว่า 26 ปี	26 ปีถึง 30 ปี	30 ปีขึ้นไป
		2.9692	3.8194	4.4400
ต่ำกว่า 26 ปี	2.9692	1.00	-.8501*	-1.4708*
26 ปีถึง 30 ปี	3.8194		1.00	-.6206*
30 ปีขึ้นไป	4.4400			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้เกี่ยวกับ บัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการ ตรวจสอบภาษี	μ	ต่ำกว่า 26 ปี	26 ปีถึง 30 ปี	30 ปีขึ้นไป
		3.0064	3.3002	3.4611
ต่ำกว่า 26 ปี	3.0064	1.00	-.2938*	-.4547*
26 ปีถึง 30 ปี	3.3002		1.00	-.1609
30 ปีขึ้นไป	3.4611			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งสองหมวด	μ	ต่ำกว่า 26 ปี	26 ปีถึง 30 ปี	30 ปีขึ้นไป
		3.0019	3.3635	3.5805
ต่ำกว่า 26 ปี	3.0019	1.00	-.3616*	-.5786*
26 ปีถึง 30 ปี	3.3635		1.00	-.2170
30 ปีขึ้นไป	3.5805			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี มีประสิทธิผล การฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผล การฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการ ตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามอายุการรับราชการ

วิชา	อายุการรับราชการ		t	sig
	μ	σ		
ด้านการนำไปใช้ประโยชน์				
1. หมวดความรู้ทั่วไป	-2.6329	.59269	-40.956	.000*
2. หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษี	-2.1448	.48799	-40.521	.000*
รวมทั้งสองหมวด	-2.2043	.47773	-42.540	.000*
ด้านความรู้ความเข้าใจ				
คะแนนสอบหมวดนโยบาย	-71.24	6.513	-100.837	.000*
คะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์	-8.38	.845	-91.412	.000*
คะแนนสอบหมวดบัญชี	-28.69	2.795	-94.662	.000*
คะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด	-110.56	7.760	-131.352	.000*
ประสิทธิผลการฝึกอบรม	-113.8984	7.76550	-135.225	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุรับราชการแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลการ ฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลสรุปจากตาราง 13 ค่า $t = -40.956$, $t = -40.521$, $t = -42.540$, $t = -100.837$, $t = -91.412$, $t = -131.352$ และ $t = -135.225$ ค่า $sig = .000^*$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุรับราชการแตกต่างกันมี ประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 14 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามระดับการศึกษา

วิชา	อายุรับราชการ		t	sig
	μ	σ		
ด้านการนำไปใช้ประโยชน์				
1. หมดความรู้ทั่วไป	-2.7153	.51950	-48.188	.000*
2. หมดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษี	-2.2271	.39357	-52.172	.000*
รวมทั้งสองหมวด	-2.2867	.38106	-55.324	.000*
ด้านความรู้ความเข้าใจ				
คะแนนสอบหมวดนโยบาย	-71.32	6.549	-100.403	.000*
คะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์	-8.46	.825	-94.584	.000*
คะแนนสอบหมวดบัญชี	-28.78	2.843	-93.332	.000*
คะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด	-110.65	7.814	-130.543	.000*
ประสิทธิผลการฝึกอบรม	-113.9808	7.81845	-134.407	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลสรุปจากตาราง 13 ค่า $t = -48.188$, $t = -52.172$, $t = -55.324$, $t = -100.403$, $t = -94.584$, $t = -93.332$, $t = -130.543$ และ $t = -134.407$ ค่า $sig = .000^*$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามรายได้

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. หมดความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	3.244	1.622	9.839*
	ภายในกลุ่ม	82	13.516	.165	
	รวม	84	16.760		
2. หมดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนว ปฏิบัติและการตรวจสอบ ภาษี	ระหว่างกลุ่ม	2	6.619	3.309	104.009*
	ภายในกลุ่ม	82	2.609	.032	
	รวม	84	9.228		
รวมทั้งสองหมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	6.115	3.057	122.866*
	ภายในกลุ่ม	82	2.040	.025	
	รวม	84	8.155		
ด้านความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
คะแนนสอบหมวดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	2	33.508	16.754	.385
	ภายในกลุ่ม	82	3566.186	43.490	
	รวม	84	3599.694		
คะแนนสอบหมวด คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2	.883	.441	.691
	ภายในกลุ่ม	82	52.364	.639	
	รวม	84	53.247		
คะแนนสอบหมวดบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	2	28.716	14.358	1.882
	ภายในกลุ่ม	82	625.637	7.630	
	รวม	84	654.353		
คะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	64.328	32.164	.523
	ภายในกลุ่ม	82	5041.719	61.484	
	รวม	84	5106.047		
ประสิทธิผลการฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2	49.580	24.790	.671
	ภายในกลุ่ม	82	5061.585	61.727	
	รวม	84	5111.165		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลสรุปจากตาราง 15 ค่า $F = 9.839^*$, $F = 104.009^*$, $F = 122.866^*$ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่าค่าเฉลี่ยของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าไม่เท่ากัน ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนค่า $F = .385$, $F = .691$, $F = 1.882$, $F = .523$ และ $F = .671$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของเซฟเฟ่ ดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน รายละเอียดจากการศึกษาปรากฏในตาราง 16 – 18

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้ทั่วไป	μ	ต่ำกว่า 7,000 บาท	7,000 บาท ถึง 9,000 บาท	9,000 บาท ขึ้นไป
		3.4125	3.7581	3.9846
ต่ำกว่า 7,000 บาท	3.4125	1.00	-.3456*	-.5721*
7,000 บาทถึง 9,000 บาท	3.7581		1.00	-.2265
9,000 บาทขึ้นไป	3.9846			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 9,000 บาทขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษี	μ	ต่ำกว่า 7,000 บาท	7,000 บาท ถึง 9,000 บาท	9,000 บาท ขึ้นไป
		2.8594	3.2022	3.6485
ต่ำกว่า 7,000 บาท	2.8594	1.00	-.3428*	-.7891*
7,000 บาทถึง 9,000 บาท	3.2022		1.00	-.4463*
9,000 บาทขึ้นไป	3.6485			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 9,000 บาทขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 9,000 บาทขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งสองหมวด	μ	ต่ำกว่า 7,000 บาท	7,000 บาท ถึง 9,000 บาท	9,000 บาท ขึ้นไป
		2.9268	3.2700	3.6895
ต่ำกว่า 7,000 บาท	2.9268	1.00	-.3432*	-.7627*
7,000 บาทถึง 9,000 บาท	3.2700		1.00	-.4195*
9,000 บาทขึ้นไป	3.6895			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 9,000 บาทขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 9,000 บาทขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5" กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. หมดความรู้ทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	.661	.331	1.684
	ภายในกลุ่ม	82	16.098	.196	
	รวม	84	16.760		
2. หมดความรู้เกี่ยวกับบัญชีกฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษี	ระหว่างกลุ่ม	2	1.734	.867	9.189*
	ภายในกลุ่ม	82	7.494	.091	
	รวม	84	9.228		
รวมทั้งสองหมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	1.550	.775	9.619*
	ภายในกลุ่ม	82	6.605	.081	
	รวม	84	8.155		
ด้านความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
คะแนนสอบหมวดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	2	62.028	31.014	.719
	ภายในกลุ่ม	82	3537.666	43.142	
	รวม	84	3599.694		
คะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2	.999	.500	.784
	ภายในกลุ่ม	82	52.248	.637	
	รวม	84	53.247		
คะแนนสอบหมวดบัญชี	ระหว่างกลุ่ม	2	15.180	7.590	.974
	ภายในกลุ่ม	82	639.173	7.795	
	รวม	84	654.353		
คะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด	ระหว่างกลุ่ม	2	32.430	16.215	.262
	ภายในกลุ่ม	82	5073.617	61.873	
	รวม	84	5106.047		
ประสิทธิผลการฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2	42.819	21.410	.346
	ภายในกลุ่ม	82	5068.346	61.809	
	รวม	84	5111.165		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลสรุปจากตาราง 19 ค่า $F = 9.189^*$, $F = 9.619^*$ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่าค่าเฉลี่ยของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าไม่เท่ากัน ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนค่า $F = 1.684$, $F = .719$, $F = .784$, $F = .974$, $F = .262$ และ $F = .346$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบโดยวิธีของเซฟเฟ่ดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน รายละเอียดจากการศึกษาปรากฏในตาราง 20 – 21

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี	μ	เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง	เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง	เคยผ่านการฝึกอบรม มากกว่า 4 ครั้ง
		3.2308	3.2022	3.6090
เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง	3.2308	1.00	.0286	-.3781*
เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง	3.2022		1.00	-.4068*
เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง	3.6090			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” จำแนกตามการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด	μ	เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง	เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง	เคยผ่านการฝึกอบรม มากกว่า 4 ครั้ง
		3.2860	3.2700	3.6510
เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง	3.2860	1.00	.0160	-.3651*
เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง	3.2700		1.00	-.3810*
เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง	3.6510			1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”

ตาราง 22 ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดของผู้ผ่านการฝึกอบรม

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	ด้านเนื้อหา	
1	ควรเน้นเนื้อหาและเจาะลึกเป็นเรื่องๆ	16
2	เนื้อหาวิชามากต้องการให้อธิบายให้ละเอียด	7
3	ควรมีเนื้อหาของแต่ละประเภทธุรกิจ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์	2
	ด้านวิธีการฝึกอบรม	
4	ควรเน้นด้านการนำประสบการณ์ของวิทยากรมาใช้	4
5	ควรมีการยกกรณีตัวอย่างมาอธิบาย	2
6	ควรมีการแจกเอกสารล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทำความเข้าใจ	1
	ด้านวิทยากร	
7	ควรมีเทคนิคในการจูงใจเพื่อสร้างความสนใจ	7
8	ไม่ควรอ่านเอกสารเพียงอย่างเดียว	2
	ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม	
9	ควรแบ่งเป็นกลุ่มๆ เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	2
10	ควรมีการทำกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียดระหว่างฝึกอบรม	6
	ด้านวิธีการวัดประเมินผล	
11	ควรวัดผลแต่ละเรื่อง หลังจากทีอบรมเสร็จ ไม่ควรวัดผลรวมในวันสุดท้าย	6
	ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม	
12	น้อยเกินไปไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	21
13	ควรใช้เวลา 1 – 2 สัปดาห์	4
	ด้านสถานที่ฝึกอบรม	
14	คับแคบ	8
15	ที่แคบทำให้ลอกข้อสอบกันได้	2
16	ควรเปลี่ยนสถานที่ไปต่างจังหวัดบ้าง	5
	ข้อเสนอแนะอื่น	
17	จัดให้มีการอบรมด้านการตรวจสอบภาษีมากกว่านี้	2
	ด้านความคุ้มค่าของการฝึกอบรม	
18	ได้รับความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบและแนวทางในการปฏิบัติงานมากขึ้น	35
19	มีความเข้าใจเนื้อหาเป็นมาตรฐานเดียวกัน	2
	ด้านความไม่คุ้มค่าของการฝึกอบรม	
20	ระยะเวลาไม่เพียงพอกับเนื้อหา ทำให้ได้รับประโยชน์ไม่เต็มที่	2

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ควรเน้นเนื้อหาและเจาะลึกเป็นเรื่อง ๆ เนื้อหาวิชาที่อบรมมากต้องการให้อธิบายให้ละเอียด และควรมีเนื้อหาแต่ละประเภทธุรกิจ ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์
2. ด้านวิธีการฝึกอบรม ควรเน้นด้านการนำประสบการณ์ของวิทยากรมาใช้ ควรมีการยกกรณีตัวอย่างมาอธิบาย และควรมีการแจกเอกสารล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทำความเข้าใจ
3. ด้านวิทยากร ควรมีเทคนิคในการจูงใจเพื่อสร้างความสนใจ และไม่ควรอ่านเอกสารเพียงอย่างเดียว
4. ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ควรมีกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียดระหว่างฝึกอบรม และควรแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
5. ด้านวิธีการวัดประเมินผล ควรวัดผลแต่ละเรื่อง หลังจากฝึกอบรมเสร็จ ไม่ควรวัดผลรวมในวันสุดท้าย
6. ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม น้อยเกินไปไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและควรใช้เวลา 1 – 2 สัปดาห์
7. ด้านสถานที่ฝึกอบรม คับแคบ ที่แคบทำให้ลอกข้อสอบกันได้และควรเปลี่ยนสถานที่ไปต่างจังหวัดบ้าง
8. ข้อเสนอแนะอื่น จัดให้มีการอบรมด้านการตรวจสอบภาษีมากกว่านี้
9. ด้านความคุ้มค่าของการฝึกอบรม ได้รับความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบและแนวทางในการปฏิบัติงานมากขึ้น มีความเข้าใจเนื้อหาเป็นมาตรฐานเดียวกัน
10. ด้านความไม่คุ้มค่าของการฝึกอบรม ระยะเวลาไม่เพียงพอกับเนื้อหา ทำให้ได้รับประโยชน์ไม่เต็มที่

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ของสรรพากรภาค 1 ตามความคิดของผู้ผ่านการฝึกอบรม และจากคะแนนสอบที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อให้การฝึกอบรมในครั้งต่อไปมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
2. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุการรับราชการแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
3. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
4. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน
5. ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากร

พื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 ซึ่งพิจารณาจากด้านความรู้ความเข้าใจและด้านการนำไปใช้ประโยชน์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย

คือ ข้าราชการที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษี สำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” รุ่นที่ 1 วันที่ 29 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2545 และรุ่นที่ 2 วันที่ 26 สิงหาคม – 10 กันยายน 2545 จำนวน 85 คน สังกัดหน่วยงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบ ใช้วัดประสิทธิผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรมและวิทยากรเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยสำนักงานสรรพากรภาค 1 และได้มีการรวบรวมคะแนนของผู้เข้ารับการฝึกอบรมไว้แล้ว

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับมาทำการวิเคราะห์ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยแบ่งประสิทธิผลที่ได้รับออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยยึดหลักการประเมินผลของ ภัทรา นิคมานนท์ (2540 : 9) ซึ่งการประเมินอาจให้เกณฑ์ในระดับคะแนนที่กำหนดไว้เป็นเครื่องตัดสิน ทั้งนี้โดยการนำเกณฑ์ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้คือ

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 60% หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 60% – 80% หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 80% ขึ้นไป หมายถึง มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

จากเกณฑ์คะแนนดังกล่าวที่ตั้งไว้นำมาแยกตามคะแนนแต่ละหมวดวิชาได้ดังนี้

หมวดวิชานโยบาย คะแนนเต็ม 88 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 53 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 53 – 70 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

หมวดวิชาคอมพิวเตอร์ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 6 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนนตั้งแต่ 6 – 8 คะแนน หมายถึง ประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 9 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

หมวดวิชาบัญชี คะแนนเต็ม 35 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 21 คะแนน หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่ 21 – 28 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 29 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

รวมทั้งสามหมวดวิชา คะแนนเต็ม 133 คะแนน

คะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่ 80 – 106 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 107 คะแนน ขึ้นไป หมายถึง ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

2. แบบสอบถาม ใช้วัดประสิทธิผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้าน การนำความรู้ที่ได้รับของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ไปใช้ประโยชน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check – list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งกำหนดให้มีทางเลือกตอบได้ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เกี่ยวกับหมวดวิชาที่เข้ารับการอบรม 2 หมวด คือ หมวดความรู้ทั่วไป และหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี จำนวน 41 ข้อ และมีความหมายของระดับคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมากที่สุด
4	หมายถึง	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมาก
3	หมายถึง	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานปานกลาง
2	หมายถึง	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานน้อย
1	หมายถึง	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Form) เป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบเดิมข้อความ จำนวน 2 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากกองฝึกอบรม สำนักงานสรรพากรภาค 1 เพื่อขอข้อมูลคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับจากการทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test และขอตัวอย่างแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test เป็นส่วนที่ใช้วัดประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ
2. ผู้วิจัยได้ขอทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามเป็นส่วนที่ใช้วัดประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ
3. ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test และรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์หาคำตอบเพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 85 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 85 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ซึ่งดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หลังจากที่ได้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วจะนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้
2. ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม และข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา โครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ซึ่งข้อมูลส่วนตัวนี้ระดับการวัดข้อมูลเป็นแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) จึงเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์แบบร้อยละ โดยเปรียบเทียบจากค่าความถี่เทียบเป็นร้อยละ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิผลของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นผู้ผ่านการฝึกอบรมในด้านการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานมีระดับการวัดแบบมาตราส่วน (Rating Scale)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำถามในส่วนนี้ แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวความคิดของเบส (Best. 1981 : 182)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับน้อยที่สุด

4. สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ของผู้ผ่านการฝึกอบรมเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ระดับการวัดข้อมูลเป็นแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) ใช้วิธีวิเคราะห์ในรูปแบบของความถี่

5. การวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ด้านความรู้ความเข้าใจ ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างว่าหลังจากที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” แล้วมีประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจแตกต่างไปจากเดิมหรือไม่ การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม เพื่อทดสอบความแตกต่าง โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (t – Test for Dependent Samples) สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับ

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในด้านการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ ทั้ง 2 หมวดวิชาตามตัวแปร อายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ โดยใช้สถิติ t – Test F – Test เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe')

7. เปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบ Post – Test ของผู้ผ่านการฝึกอบรมในด้านการรู้ความเข้าใจ ทั้ง 3 หมวดวิชาตามตัวแปร อายุ อายุการรับราชการ ระดับการศึกษา รายได้ การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ โดยใช้สถิติ t – Test F – Test เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่

กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 เป็นการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีต่อประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และพิจารณาจากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Post – Test โดยผลการวิจัยสรุปตามความมุ่งหมายได้ว่า

1. ตามความมุ่งหมายข้อ 1 คือ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ของสรรพากรภาค 1 ตามความคิดของผู้ผ่านการฝึกอบรม และจากคะแนนสอบที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ

ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ สรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาจะเห็นว่าหมวดความรู้ทั่วไป ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ส่วนหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1.2.1 หมวดวิชาความรู้ทั่วไป ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อวิชา ผู้ผ่านการฝึกอบรมเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกหัวข้อวิชาเช่นเดียวกัน

1.2.2 หมวดวิชาความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อวิชา พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง 13 รายวิชา โดยรายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางต่ำที่สุด คือ รายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์ การเร่งรัดภาษีอากรค้าง และการดำเนินคดีภาษีอากร รองลงมาคือ รายวิชาการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 ส่วนอีก 2 รายวิชาผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก คือ รายวิชานโยบาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการตรวจสอบภาษีอากร และรายวิชาการกำกับดูแลการตรวจสอบสภาพกิจการ

1.3 จากคะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test และแบบทดสอบ Post – Test แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจซึ่งพิจารณาจากคะแนนได้ดังนี้

1.3.1 คะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Pre – Test ในภาพรวมพบว่าประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

1.3.2 คะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ Post – Test ในภาพรวมพบว่าประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4 จะเห็นได้ว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Pre – Test ทั้งสามหมวดวิชาได้ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Post – Test แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจโดยทำคะแนนแบบทดสอบ Post – Test ได้มากกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Pre – Test

2. ตามความมุ่งหมายข้อสอง คือ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ผ่านการฝึกอบรม ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

2.1 จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปมีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไปมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษี ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปีถึง 30 ปี มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบ

ภาวีกมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาวีกมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 26 ปี ถึง 30 ปี มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดนโยบาย ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดนโยบายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดบัญชี ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดบัญชีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.2 จากสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุรับราชการแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุรับราชการแตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.3 จากสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.4 จากสมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดนโยบาย ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดนโยบายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดบัญชี ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดบัญชีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.5 จากสมมติฐานข้อที่ 5 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกันมีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติ และการตรวจสอบภาษีผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ผ่านการ

ฝึกอบรมการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษีมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ที่มี เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวดมากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่ เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดนโยบาย ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดนโยบายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบหมวดบัญชี ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจหมวดบัญชีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ด้านความรู้ความเข้าใจคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านความรู้ความเข้าใจรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ในด้านการนำไปใช้

ประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชาจะเห็นได้ว่าหมวดความรู้ทั่วไป ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ส่วนหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นว่าการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดวิชา พบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป รายวิชานโยบาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการตรวจสอบภาษีอากร รายวิชาการสืบสวน ประมวลหลักฐานและคอมพิวเตอร์เพื่อการใช้งาน และรายวิชาการกำกับดูแลการตรวจสอบสภาพกิจการ มีประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก ส่วนหมวดวิชาความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี ในรายวิชาที่เหลือ มีประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง แต่ผลการศึกษายู่ในระดับที่น่าพอใจ เพราะตามแนวความคิดของ สุมาลี ปิตยานนท์ (2539 : 95) การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มทุนมนุษย์ให้แก่ทรัพยากรบุคคลของประเทศ เพราะถึงแม้ว่าประสิทธิผลที่ได้รับจะอยู่ในระดับปานกลางแต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาในระยะยาว ตามความคิดของ นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2542 : 7) เมื่อมนุษย์ถือว่าเป็นทุนประเภทที่สำคัญมากสามารถพัฒนาเพิ่มค่าและลดค่าของทุนมนุษย์ได้เมื่อเวลาผ่านไป การศึกษาเป็นวิธีการลงทุนแบบหนึ่งเพื่อเพิ่มค่ามนุษย์ การศึกษาสาขาวิชาใหม่ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความสามารถและทักษะให้สูงขึ้นกว่าเดิม การศึกษาทำให้มนุษย์มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงกว่าเดิม ที่สำคัญเราต้องพิจารณาควบคู่ไปกับประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจของผู้ผ่านการฝึกอบรมด้วย

2. ผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Post - Test ในภาพรวมพบว่าประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และจะเห็นได้ว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมทำคะแนนแบบทดสอบ Pre - Test ทั้งสามหมวดวิชาได้ต่ำกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Post - Test แสดงให้เห็นว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 - 5” มีประสิทธิผลด้านความรู้ความเข้าใจโดยทำคะแนนแบบทดสอบ Post - Test ได้มากกว่าคะแนนจากแบบทดสอบ Pre - Test ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาพนิต จันทน์เสนะ (2540 : 97) ที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในส่วนวิชาการอยู่ในระดับมาก และธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ (2546 : 111) ว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้หลังจากฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก โดยฐิระ ประวางพฤกษ์ (บรรจบอบกลั่น. 2545 : 31 ; อ้างอิงจาก ฐิระ ประวางพฤกษ์. 2538 : 167 - 168) กล่าวว่า แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่มุ่งวัดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ฝึกอบรมได้เรียนรู้ในการฝึกอบรม สามารถนำแบบทดสอบมาใช้ในการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน (Pretest - Posttest) เป็นการเปรียบเทียบผลความก้าวหน้าและวัดผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมและสามารถนำมาใช้ประเมินผลระหว่างฝึกอบรมด้วย แบบทดสอบโดยทั่วไปมีทั้งแบบปรนัยและอัตนัย โดยแบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ช่วยวัดว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ตามแนวคิดของ บลูม และคณะ (เพ็ญพิไล ฤทธาคุณานนท์. 2536 : 35 ; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1996)

ว่าต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก คือ ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินความรู้ และแนวคิดของ บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 30) การฝึกอบรม คือ กรรมวิธีที่จะเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานให้พัฒนาในด้านความคิด การกระทำ ความสามารถ ความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะยกระดับประสิทธิภาพการทำงานและการผลิตในปัจจุบันและอนาคต

3. จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าประสิทธิผลการฝึกอบรมที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยณรงค์ รัตนาวินกุล (2540 : 80 – 81) ซึ่งได้ศึกษาติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานภายหลังการฝึกอบรมหลักสูตรปศุสัตว์อำเภอพบว่า อายุที่แตกต่างกันนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไม่แตกต่างกันแต่ประสิทธิผลด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์ กอสนาน (2540 : 96 – 102) ได้ศึกษาเรื่อง การนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบโดยอายุพบว่าครูที่มีอายุปานกลาง (ระหว่าง 35 – 45 ปี) มีการนำเนื้อหาด้านหลักการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้สอนและเนื้อหาโดยรวมทุกด้านไปใช้มากกว่าครูที่มีอายุน้อย (ต่ำกว่า 35 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตามแนวความคิดของ ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2541 : 219) กล่าวว่า ความสามารถที่จะเรียนรู้ไม่จำเป็นจะต้องลดลงตามอายุ ศักยภาพของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด

4. จากสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีอายุการรับราชการแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีอายุรับราชการแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงเยาว์

กอสนาน (2540 : 96 – 102) ได้ศึกษาเรื่อง การนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน (มากกว่า 10 ปี) และครูที่มี ประสบการณ์การสอนน้อย (ต่ำกว่า 5 ปี) มีการนำเนื้อหาด้านการปฏิบัติการสอนไปใช้มากกว่าครูที่มี ประสบการณ์การสอนปานกลาง (ระหว่าง 5 – 10 ปี) นอกจากนี้ยังพบว่าครูที่มีประสบการณ์การ สอนมาก นำเนื้อหาโดยรวมทุกด้านไปใช้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนปานกลาง ทั้งนี้เป็น เพราะตามแนวคิดของ เริงลักษณะ โรจนพันธ์ (2529 : 15) ว่า การฝึกอบรม เป็นกระบวนการ บริหารงานบุคคลอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้องค์กรเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จใน การบริหาร ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านั้น ถือเป็นการบริการอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันวิทยาการต่างๆ เจริญรุดหน้าอยู่เรื่อยๆ ถ้าบุคคลใดหยุดอยู่กับที่ไม่พยายามขวนขวายหา ความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์และพัฒนาทัศนคติเดิมย่อมเท่ากับการเดินถอยหลังอยู่ทุกขณะ และบุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 183) กล่าวว่า การลงทุนในการศึกษาและการฝึกอบรม เป็นการ เพิ่มความรู้ (Knowledge) ความชำนาญ (Skills) และประสบการณ์ (Experiences) ซึ่งจะเป็นตัว เพิ่มทุนมนุษย์ (Human Capital) ในตัวมนุษย์ ดังนั้น การที่อายุการรับราชการแตกต่างกันทำให้ การสะสมทุนมนุษย์ในแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

5. จากสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการ ตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของ การฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีประสิทธิผลการ ฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประเทือง ทรัพย์เกิด (2541 : 89 – 100) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการ นำความรู้ไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำ ความรู้ไปใช้ ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน นำความรู้ไปใช้โดยรายหมวดวิชา พบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี นำความรู้จากหมวดวิชาความรู้ ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารไปใช้มากกว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามแนวคิดของแนดเลอร์ (ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 260 – 261 ; อ้างอิงจาก Nadler. 1990 : 116) ที่ว่าการศึกษา ประกอบด้วยการเรียนรู้ ทักษะ ความรู้และเจตคติ ใหม่ เพื่อช่วยให้ลูกจ้างสามารถทำงานใหม่ที่มีภารกิจแตกต่างออกไปในอนาคต เป็นการเตรียมตัว บุคคลให้สามารถประกอบอาชีพหรือปฏิบัติการกิจที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างย่อมทำให้เกิดความแตกต่างกัน และตามแนวคิดคณะกรรมการกลุ่มผลิต ชุติวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530 : 84 – 85) กล่าวว่า ทุน มนุษย์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ ฝีมือ ตลอดไปจนถึงสุขภาพ พลานามัยที่ดี ซึ่งแฝงหรือมีอยู่ในตัวมนุษย์แต่ละคน และแต่ละคนก็มีทุนมนุษย์นี้มากหรือน้อย

แตกต่างกันไป ซึ่งสิ่งที่แตกต่างกันนั้นมาจาก 2 สาเหตุ คือ มาจากทุนมนุษย์ที่ติดตัวมาตั้งแต่แรกเกิด และ ส่วนของทุนมนุษย์ที่ได้รับจากการสร้างเพิ่มขึ้น (โดยการลงทุนในทุนมนุษย์)

6. จากสมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ประสิทธิผลการฝึกอบรมที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานของชัยณรงค์ รัตนาวิโนกุล (2540 : 80 – 81) และสันติ กุลวสุ (2541 : 61 – 62) ซึ่งพบว่ารายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพด้านความรู้ความเข้าใจที่ได้รับไม่แตกต่างกันแต่ประสิทธิภาพด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ตามแนวความคิดของ สุมาลี ปิตยานนท์ (2539 : 95) การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มทุนมนุษย์ให้แก่ทรัพยากรบุคคลของประเทศ ทั้งระดับบุคคล และระดับประเทศ โดยสะท้อนออกมาในรูปของค่าจ้างและรายได้ที่เพิ่มขึ้น แนวคิดของ เทียนฉาย กิระนันท์ (2519 : 83) การเพิ่มปริมาณทุนมนุษย์ที่สะสมอยู่ในตัวมนุษย์แต่ละคนนั้น จึงเป็นกุญแจในการเพิ่มผลผลิตของระบบเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาหรืออีกนัยหนึ่ง คือ ความพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของกำลังคน หรือทำให้แต่ละคนสามารถสร้างผลผลิตเชิงเศรษฐกิจได้มากขึ้น ในขณะที่ทรัพยากรอื่นๆ มีปริมาณจำกัด ทุนมนุษย์ที่จะเพิ่มขึ้นจากการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของมนุษย์ และจากแนวคิดของ บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 183) การเพิ่มทุนมนุษย์ (Increase in Human Capital) ก็คือการเพิ่มพลังในการหารายได้ (Increase in Earning Power) พลังในการเพิ่มผลผลิต (Productive Power)

7. จากสมมติฐานข้อที่ 5 ผู้ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน จะมีประสิทธิผลของการฝึกอบรมแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ที่มีการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน มีประสิทธิผลการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสิทธิผลการฝึกอบรมหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการ

ตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านการนำไปใช้ประโยชน์หมวดความรู้ทั่วไป ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดนโยบาย ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดคอมพิวเตอร์ ด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบหมวดบัญชี และด้านความรู้ความเข้าใจตามคะแนนสอบรวมทั้ง 3 หมวด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ประสิทธิภาพการฝึกอบรมที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยณรงค์ รัตนาวินกุล (2540 : 80 – 81) ที่พบว่าการผ่านการฝึกอบรมอื่นที่เกี่ยวกับการบริหารนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และจากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลการฝึกอบรมหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะตามแนวความคิดคณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530 : 98) และเนื่องจากหมวดวิชาการลงทุนในการฝึกอบรมนั้นจะเพิ่มความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะและฝีมือ โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่โดยตรง ประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้น จึงน่าจะทำให้ผลิตภาพของทุนมนุษย์สูงขึ้น และด้วยหลักการและแนวคิดเช่นนี้ จึงทำให้การจัดการในธุรกิจสมัยใหม่นิยมที่จะจัดการฝึกอบรมในประเด็นต่างๆ ให้แก่พนักงานของตน ด้วยความหวังว่า ผลิตภาพของพนักงานนั้นๆ จะสูงขึ้นเมื่อพนักงานมีสต็อกของทุนมนุษย์สูงค่าขึ้น เนื่องจากการผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ทำให้เป็นการสะสมเพิ่มพูนทักษะในหมวดวิชานั้นๆ จึงส่งผลให้ประสิทธิผลการฝึกอบรมหมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์รวมทั้งสองหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับแนวคิด จุฑามณี ตระกูลมุกดา (2544 : 2 - 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติของบุคลากรในองค์กร เพื่อให้ตัวบุคคลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรตามเป้าหมาย แผนงานหรือวิสัยทัศน์ของผู้นำในองค์กร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านเนื้อหา ควรเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้กับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี เนื้อหาวิชาควรเจาะลึกเป็นด้านๆ แยกตามประเภทภาษี เพื่อให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถนำความรู้ในเนื้อหาวิชาไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ และใน

๔๕๐ ๑๖๕ ๑/

รายวิชาที่ไม่ค่อยเกี่ยวกับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีควรตัดออก เนื่องจากเนื้อหาที่อบรมมีมากกว่าความจำเป็นของผู้เข้ารับการศึกษา

โดยเฉพาะเนื้อหาวิชาที่มีระดับการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลางและระดับน้อย ซึ่งควรจะอบรมเพิ่มเติมคือ หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบแนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี ในรายวิชา เทคนิคการเปิด/ใช้ประมวลรัษฎากร รายวิชาเจ้าพนักงานประเมิน และอำนาจเจ้าพนักงานประเมิน รายวิชาความรู้ด้านประมวลรัษฎากรเพื่อการตรวจสอบภาษี รายวิชาความรู้ด้านบัญชีเพื่อการตรวจสอบภาษี รายวิชาการดำเนินการตรวจสอบภาษีและตรวจปฏิบัติการ รายวิชาการตรวจสอบประมาณการกำไรสุทธิและการพิจารณา (เหตุอันสมควร) รายวิชาเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบภาษี รายวิชาเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบภาษี รายวิชา ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก รายวิชาเบี้ยปรับและเงินเพิ่มในการตรวจสอบภาษี รายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์ การเร่งรัดภาษีอากรค้าง และการดำเนินคดีภาษีอากร รายวิชาการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 และรายวิชาการฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทแต่ละประเภทภาษี

2. ด้านวิทยากร การฝึกอบรมควรเน้นด้านกรณีศึกษาที่มาจากการปฏิบัติงานจริงของวิทยากร รวมไปถึงเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบภาษี และวิทยากรควรมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดความสนใจและอยากฟังมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ควรอ่านจากเอกสารแต่เพียงอย่างเดียว

3. ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ควรเพิ่มกิจกรรมในการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการศึกษาได้มีกิจกรรมร่วมกัน อาจเป็นการจับกลุ่มเพื่อทำกรณีศึกษา ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเพื่อเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดขณะเข้ารับการศึกษา

4. ด้านวิธีการวัดประเมินผล การประเมินผลควรให้มีการทำแบบทดสอบทุกครั้งหลังจากที่อบรมผ่านไป 1 วิชา ไม่ควรสอบรวมวันเดียวทุกวิชา

5. ด้านระยะเวลาในการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรมนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาแล้วไม่เพียงพอ จึงควรปรับระยะเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะอบรม ควรใช้เวลาในการฝึกอบรมประมาณ 1 – 2 สัปดาห์

6. ด้านสถานที่ฝึกอบรม สถานที่จัดฝึกอบรมคับแคบ เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เข้ารับการศึกษาขาดสมาธิในการฟัง และทำให้ตอนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมต้องทำแบบทดสอบ Pre – Test และ Post – Test เพื่อวัดความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้น สามารถลอกกันได้ จึงทำให้คะแนนที่ได้รับอาจไม่ใช่คะแนนที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับอย่างแท้จริง ควรมีการเปลี่ยนบรรยากาศโดยไปจัดต่างจังหวัดบ้าง

7. ด้านข้อเสนอแนะอื่น ควรจัดให้มีการอบรมด้านการตรวจสอบภาษีมากกว่านี้

8. จากผลการวิจัยที่พบความแตกต่างของประสิทธิผลการฝึกอบรมด้านการนำไปใช้ประโยชน์นั้น เพื่อให้เกิดการความเท่าเทียมกันในการฝึกอบรมครั้งต่อไป ควรให้มีการทำ

แบบทดสอบก่อนฝึกอบรม และแยกกลุ่มฝึกอบรมตามคะแนนสอบ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

9. สำหรับการแบ่งกลุ่มของการฝึกอบรมนั้น ควรจำแนกผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความใกล้เคียงกัน เพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่างในการฝึกอบรม และทำให้ได้รับประสิทธิผลที่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะข้าราชการระดับ 3 ซึ่งยังมีอายุ อายุการรับราชการ การผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ควรจะจัดการฝึกอบรมแยกต่างหากจากข้าราชการระดับ 4 และ 5

10. การแบ่งกลุ่มตัวแปรต้น ควรมีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นให้เป็นปัจจุบันก่อน เพื่อให้สามารถแบ่งขนาดได้ใกล้เคียงกัน และไม่เกิดความแตกต่างกันมากนัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยประเมินผลหรือติดตามผลการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยให้มีการทำแบบทดสอบหลังจากที่ผ่านการฝึกอบรมไปแล้วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อเป็นการวัดประสิทธิผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมนั้น นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด และเพื่อปรับปรุงและเป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมครั้งต่อไปให้ได้ตรงตามที่คุณผ่านการฝึกอบรมควรจะได้รับ

2. ควรมีการเพิ่มตัวชี้วัดการบรรลุประสิทธิผลด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจ และการนำไปใช้ประโยชน์ ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ควรเพิ่มตัวชี้วัดอื่นๆ เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเพิ่มแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการประเมินประสิทธิผลของผู้ผ่านการฝึกอบรมจากผู้ได้บังคับบัญชา และ/หรือผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับ และทำให้ทราบแนวทางว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมสามารถนำผลจากการฝึกอบรมนั้นไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้มากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. |||
- จินดาลักษณ์ วัฒนสิทธิ์. (2531). การประเมินผลการพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ||
- จุฑามณี ตระกูลมุกดา. (2544). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ *Human Resource Development in Organization*. กรุงเทพฯ : ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ||
- เจริญลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2540). การนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน : ศึกษาเฉพาะการฝึกอบรม สายงานฝึกอบรม (หลักสูตรที่ 1) สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการบริหาร) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.)
- ชัยณรงค์ รัตนาวินกุล. (2540). การติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ภายหลังการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนานักบริหารระดับปศุสัตว์อำเภอ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. ||||
- ชาญ สวัสดิ์สาลี. (2539). คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ : การจัดทำแผนการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. สถาบันพัฒนาข้าราชการ. |
- ชูชีพ พิพัฒน์ศิลป์. (2540). เศรษฐศาสตร์การวิเคราะห์โครงการ *Economics of Project Analysis*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. |
- ชูชัย สมितिไกร. (2542). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. |||
- ชูชัย สมितिไกร. (2541). การจัดหาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การธุรกิจในประเทศไทย : การเปรียบเทียบระหว่างองค์การดำเนินดีและไม่ดี. รายงานการวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์. |
- เชษฐ์ บุญประเทือง. (2542). เอกสารการบรรยายวิชาการบริหารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ PS707. กรุงเทพฯ : โครงการบัณฑิตศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. |
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2519). เศรษฐศาสตร์ : ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช. ||

- ธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์. (2546). ประสิทธิภาพการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานที่ดินระดับสูง รุ่นที่ 19 ประจำปี พ.ศ. 2545 ของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย. ปรินิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. |||
- นงเยาว์ กอสนาน. (2540). การนำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ของครูสอนภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรมสามัญศึกษา. ปรินิพนธ์ ศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. ||
- นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข. (2542, สิงหาคม). วารสารวิชาการ. ปีที่ 2 (ฉบับที่ 8) : หน้า 8 – 12. ||
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์.
- บรรจบ อบกลิน. (2545). การติดตามผลการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการฝึกอบรม หลักสูตรนายทหารชั้นผู้บังคับหมวด. วิทยานิพนธ์ ศ.ป.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.)
- บุญชู โสตา. (2543). การวางแผนและการบริหารโครงการ *Planning and Project Management*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏ จันทระเกษม. |||)
- ประเทือง ทรัพย์เกิด. (2541). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ไปใช้จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของศูนย์ฝึกอบรมประจำเขตการศึกษาในภาคกลาง. ปรินิพนธ์ ศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. ||
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. ราชบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. |||
- พระมหาพินิต จันทน์เสนา. (2540). ประสิทธิภาพการฝึกอบรมคุณธรรมข้าราชการครู กรุงเทพมหานคร หลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร. ||
- เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์. (2536). จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. |
- ภรณ์ กิรติบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิภาพขององค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. |
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). การประเมินผลการเรียน (*Learning Evaluation*). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์ การพิมพ์.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2544). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม *Technique in Training and Conference*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส แอนด์ จี กราฟฟิค.

- 6 เริงลักษณ์ โรจนพันธ์. (2529). *เทคนิคการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ||
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2531). *เทคนิคทางการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สันติ กุลวสุ. (2541). *การติดตามผลการนำความรู้ไปปรับใช้ของสัตวแพทย์ที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรสัตวแพทย์ 5*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.)
- สุณี จัตราคม. (2532). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน (Economics of Education and Manpower Planning EC 304 (S))*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ทรัพยากรมนุษย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. |
- สุณี จัตราคม และเสาวนีย์ เกรียร์. (2534). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. |
- สุโสพล พิงบุญ. (2543). *ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมและสัมมนาหลักสูตร นักปกครอง ระดับสูง : ศึกษาเฉพาะกรณีรุ่นที่ 39*. วิทยานิพนธ์ ศ.ป.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สรีระเพ็ญ วงศ์ไตรรัตน์. (2540). *ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมพนักงานธนาคารนครหลวง ไทย จำกัด ของศูนย์ฝึกอบรมธนาคารนครหลวงไทย จำกัด*. สารนิพนธ์ ศ.ป.ม. (การบริหารองค์การ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.)
- 5 สมพงศ์ เกษมสิน. (2526). *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์. |||
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). *การประเมินผลโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง.)
- 4 สุมาลี ปิตยานนท์. (2539). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและการฝึกอบรมในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. |||
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2546). *แผนฯ 9 ฉบับประชาชน*. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์. |
- อรพรรณ พรสีมา. (2537). *เทคนิคการฝึกอบรมทางเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.||
- อุทุมพร จามรمان. (2533). *คู่มือการประเมินโครงการฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟันนี้พับบลิชซิ่ง. |
- อรุณ รักธรรม. (2541). *การพัฒนาและการฝึกอบรมบุคคล : ศึกษาเชิงพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมาธรรม.||
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall Brooks Cole Publishing.

Cronbach, Lee J. (1984). *Essential of Psychological Testing*. New York : Harper.

<http://www.rd.go.th>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดดา	หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นางผกามาศ สิงห์ทอง	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป 8
ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานสรรพากรภาค 1
กรมสรรพากร
3. นางดวงฤทัย อภัยลี	หัวหน้าฝ่ายวางแผนและฝึกอบรมทั่วไป 7
กองฝึกอบรม กรมสรรพากร

ภาคผนวก ข
จดหมายขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

101

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/6093

วันที่ 13 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1” โดยมี รองศาสตราจารย์อรรถศักดิ์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

13 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกล็ดแก้ว ขสเจริญกิจ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3-5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางดวงฤทัย อภัยลี หัวหน้าฝ่ายวางแผนและฝึกอบรมทั่วไป เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3-5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนางสาวเกล็ดแก้ว ขสเจริญกิจ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2140079 ต่อ 410

มือถือ 09-6922783

๔๔ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางผกามาศ สิงห์ทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 8 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2140079 ต่อ 410

มือถือ 09-6922783

13 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 4

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกิ้ลัดแก้ว ขสเจริญกิจ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3-5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1” โดยมี รองศาสตราจารย์ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ระดับ 3-5 ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3-5” จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3-5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกิ้ลัดแก้ว ขสเจริญกิจ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ธีรพงศ์ อุดมไพจิตรกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2140079 ต่อ 410 มือถือ 09-6922783

13 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1” โดยมี รองศาสตราจารย์อรรถรงค์ อุดมไพจิตรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ระดับ 3 – 5 ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการ ระดับ 3 – 5” จำนวน 90 คน ตอบแบบสอบถามประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2140079 ต่อ 410

มือถือ 09-6922783

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร

“ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5”

กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 ตามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อ ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” โดยพิจารณาว่าเมื่อท่านผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว ไปปรับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ข้อมูลและความคิดเห็นของท่านนั้นจะมีประโยชน์และมีคุณค่าอย่างมากสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย และเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสรรพากรภาค 1 กรมสรรพากร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามชุดนี้ มิได้เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามชุดนี้ จะเก็บไว้เป็นความลับ และจะนำผลมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงของท่าน

1. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 26 ปี
- ☐ 26 ปี ถึง 30 ปี
- ☐ 30 ปีขึ้นไป

2. อายุการรับราชการ

- ☐ ต่ำกว่า 2 ปี
- ☐ 2 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ☐ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- ☐ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ (รายได้ที่ได้รับจากการทำงานในตำแหน่งหน้าที่)

- ☐ ต่ำกว่า 7,000 บาท
- ☐ 7,000 บาท ถึง 9,000 บาท
- ☐ 9,000 บาท ขึ้นไป

5. การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรอื่นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่

- ☐ เคยผ่านการฝึกอบรม 1 – 2 ครั้ง
- ☐ เคยผ่านการฝึกอบรม 3 – 4 ครั้ง
- ☐ เคยผ่านการฝึกอบรมมากกว่า 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อ ประสิทธิผลของโครงการฝึกอบรม หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการระดับ 3 – 5” กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 สรรพากรภาค 1 ในด้านการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานที่ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เกณฑ์การพิจารณา

การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานกำหนดให้ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่า ท่านสามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่า ท่านสามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่า ท่านสามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่า ท่านสามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นว่า ท่านสามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	<u>1. หมวดความรู้ทั่วไป</u> ความสามารถประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับการ เป็นข้าราชการที่ดี.....					
2.	การปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นธรรม.....					
3.	ทัศนคติที่ดี ต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาและ ประชาชน.....					
4.	การพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม เมตตา ธรรม.....					
5.	ท่านทราบถึงจรรยาบรรณที่ข้าราชการ กรมสรรพากรควรทราบ.....					
	<u>2. หมวดความรู้เกี่ยวกับบัญชี กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติและการตรวจสอบภาษี</u>					
	<u>2.1 นโยบาย วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการ ตรวจสอบภาษีอากร ท่านได้รับทราบนโยบาย อาทิเช่น</u>					
6.	แนวนโยบายของกรมสรรพากรในด้านการตรวจสอบ ภาษีอากร.....					
7.	อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบ ภาษีอากร.....					
8.	การมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีอากร.....					
	<u>2.2 เทคนิคการเปิด/ใช้ประมวลรัษฎากร</u>					
9.	วิธีการใช้ประมวลรัษฎากร.....					
10.	ประมวลรัษฎากรในหมวดที่เกี่ยวข้องกับการ ตรวจสอบภาษี.....					
11.	แนวทางปฏิบัติของข้อกฎหมายอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง.....					
12.	เทคนิคการใช้ประมวลรัษฎากร.....					

ข้อ ที่	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>2.3 เจ้าพนักงานประเมิน และอำนาจเจ้าพนักงาน ประเมิน</u>					
13.	ความหมายของเจ้าพนักงานประเมิน.....					
14.	ขอบเขต และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ประเมิน.....					
15.	แนวทางปฏิบัติของข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน.....					
	<u>2.4 ความรู้ด้านประมวลรัษฎากรเพื่อการตรวจสอบ ภาษี</u>					
16.	ท่านสามารถอธิบายถึงประเด็นกฎหมายตามประมวล รัษฎากรที่ใช้ในการตรวจสอบภาษีอากรได้.....					
17.	ท่านเข้าใจวิธีการเสียภาษีอากรตามประมวล รัษฎากร ได้อย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐาน เดียวกัน.....					
	<u>2.5 ความรู้ด้านบัญชีเพื่อการตรวจสอบภาษี</u>					
18.	ท่านทราบแนวปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการ บัญชี.....					
19.	ท่านทราบถึงความแตกต่างระหว่างผู้สอบบัญชีภาษี อากร และผู้สอบบัญชีรับอนุญาต.....					
	<u>2.6 การสืบสวนประมวลหลักฐานและคอมพิวเตอร์ เพื่อการใช้งาน</u>					
20.	ท่านได้ทราบถึงแหล่งข้อมูลภายในของผู้เสียภาษีโดย ใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นข้อมูล.....					
21.	ท่านได้ทราบถึงแหล่งข้อมูลภายนอกของผู้เสียภาษี โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นข้อมูล.....					

ข้อ ที่	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	<u>2.7 การดำเนินการตรวจสอบภาษีและตรวจ ปฏิบัติการ</u>					
22.	ท่านทราบถึงขั้นตอนการดำเนินการก่อนออก หมายเรียก.....					
23.	ท่านทราบถึงการออกหมายเรียก การไต่สวน การ รวบรวมเอกสารหลักฐานในการตรวจสอบภาษี อากร.....					
24.	ท่านทราบถึงการดำเนินการ ก่อน ระหว่าง และหลัง การตรวจปฏิบัติการ.....					
	<u>2.8 การตรวจสอบประมาณการกำไรสุทธิและการ พิจารณา(เหตุอันสมควร)</u>					
25.	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการประมาณการกำไร สุทธิ.....					
26.	ท่านทราบถึงการพิจารณา “เหตุอันสมควร” สำหรับ การประมาณการการขาดไปเกินร้อยละ 25.....					
	<u>2.9 เทคนิคที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบภาษี</u>					
27.	ท่านทราบเทคนิคในการสร้างความสมัครใจในการ เสียภาษีของผู้เสียภาษี.....					
28.	ท่านสามารถนำเทคนิคและวิธีการในการตรวจสอบ ภาษีมาประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบภาษีได้อย่าง ถูกต้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน.....					
	<u>2.10 ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก</u>					
29.	ท่านสามารถอธิบายถึงลักษณะของธุรกิจที่เข้ามาขาย ไปได้.....					
30.	ท่านสามารถอธิบายถึงลักษณะของธุรกิจให้บริการ ได้.....					

ข้อ ที่	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
31.	<u>2.11 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มในการตรวจสอบภาษี</u> ท่านสามารถคำนวณเบี้ยปรับเงินเพิ่มของภาษีเงิน ได้ ได้ทุกประเภท.....					
32.	ท่านทราบแนวทางและแนวปฏิบัติต่างๆ ของ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเบี้ยปรับเงิน เพิ่มของทุกประเภทภาษีได้อย่างถูกต้องและ ชัดเจน.....					
	<u>2.12 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง</u> <u>การตรวจสอบ การอุทธรณ์ การเร่งรัดภาษีอากร</u> <u>ค้าง และการดำเนินคดีภาษีอากร</u>					
33.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบและการ พิจารณาอุทธรณ์.....					
34.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการเร่งรัด ภาษีอากรค้าง.....					
35.	ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการ ดำเนินคดีอาญา.....					
	<u>2.13 การกำกับดูแลการตรวจสอบสภาพกิจการ</u>					
36.	ท่านได้ทราบถึงวิธีการกำกับดูแลผู้เสียภาษีอย่าง ใกล้ชิด เป็นรายผู้ประกอบการ และเป็นปัจจุบัน.....					
37.	ท่านทราบเทคนิคและวิธีการตรวจสอบสภาพกิจการ.....					
	<u>2.14 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี พ.ร.บ.</u> <u>ข้อมูลข่าวสาร และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่า</u> <u>ด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542</u>					
38.	ท่านเข้าใจและทราบถึงแนวทางปฏิบัติในการ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี.....					
39.	ท่านทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2539.....					

ข้อ ที่	เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	การนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ใน การปฏิบัติงาน				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
40.	ท่านทราบถึง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542.....					
	<u>2.15 การฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภท</u> <u>แต่ละประเภทภาษี</u>					
41.	ท่านได้ฝึกปฏิบัติการตรวจสอบแต่ละประเภทภาษี จากข้อเท็จจริงตามหลักการศึกษา.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ ความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการ
ตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการ ระดับ 3 – 5" ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
มากยิ่งขึ้น

1. ท่านเห็นว่าการฝึกอบรมหลักสูตร "ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษีสำหรับข้าราชการ
ระดับ 3 – 5" มีข้อควรปรับปรุงในเรื่องต่างๆ นี้ อย่างไรบ้าง

1.1 ด้านเนื้อหา

.....

.....

.....

.....

1.2 วิธีการฝึกอบรม

.....

.....

1.3 วิทยากร

.....

.....

1.4 กิจกรรมการฝึกอบรม

.....

.....

1.5 วิธีการวัด – ประเมินผล

.....

.....

.....

1.6 ระยะเวลาในการฝึกอบรม

.....

1.7 สถานที่ฝึกอบรม

.....

1.8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

2. ท่านเห็นว่าการได้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านการตรวจสอบภาษี
สำหรับข้าราชการ ระดับ 3 – 5”

☐ คัดค้าน เพราะ.....

.....

.....

.....

☐ ไม่คัดค้าน เพราะ.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
นางสาวเกลิ็ดแก้ว ยศเจริญกิจ
ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

แบบทดสอบ (ข้อสอบ Pre – Test)
ทำขึ้นโดย
สรรพากรภาค 1
ชุดที่ 1

หมวดนโยบาย

บทที่ 1

Pre – Test

วิชา วัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตการตรวจสอบภาษีอากร

1. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภาษีอากร
 - ก. ตรวจสอบความถูกต้องของการเสียภาษีอากร
 - ข. ตรวจสอบให้ได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนด
 - ค. ให้เกิดความสนใจในการเสียภาษีอากร
 - ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก
2. มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการเลี่ยงภาษีอากรมีความสำคัญอย่างไร
 - ก. เป็นการเผยแพร่ให้ผู้เสียภาษีทราบถึงผลร้ายของการหลีกเลี่ยงหรือหลบเลี่ยงภาษีอากรจะถูกตรวจสอบ และลงโทษอย่างหนัก
 - ข. ถ้าปราศจากการป้องกันและปราบปรามผู้เสียภาษีจะมีการหลบเลี่ยงภาษีอากร
 - ค. เป็นการคุ้มครองผู้เสียภาษีที่สุจริต และเป็นการลงโทษผู้เสียภาษีที่ไม่สุจริตให้ประพฤติตนให้สุจริตในการเสียภาษีอากร
 - ง. ข้อ ก. ข. และ ค. ถูก
3. ปัจจัยที่มีผลให้ความสำคัญในการเสียภาษีอากรประกอบด้วยข้อใด
 - ก. การลงโทษอย่างจริงจังและลงโทษอย่างหนักโดยไม่มีการผ่อนปรนไม่ว่ากรณีใด ๆ
 - ข. การพัฒนาจิตใจของประชาชนให้ยึดมั่นในคุณธรรมและปฏิบัติตามกฎหมาย
 - ค. การให้บริการที่ดี ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่มีความกระตือรือร้นที่จะให้บริการ
 - ง. กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่บังคับใช้จะต้องเป็นไปตามนโยบายของรัฐเป็นหลัก
4. การเป็นข้าราชการกรมสรรพากร ต้องมีจิตสำนึกมุ่งมั่นและแน่วแน่ในการประพฤติปฏิบัติตนที่ดีซึ่งต้องยึดหลักในการครองตนและครองงานอย่างไร
 - ก. การรักษาวินัยโดยเคร่งครัด
 - ข. การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ
 - ค. การยึดถืออำนาจและยศศักดิ์เป็นสำคัญ
 - ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

5. ข้อใดเป็นคุณสมบัติของการเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่ดี ซึ่งควรจะต้องมี
- ก. ยึดถือระเบียบแนวทางปฏิบัติและคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัด
 - ข. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมหรือของรัฐ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เสียภาษี
 - ค. ต้องมีความรู้ความสามารถ ไหวพริบ ปฏิภาณ ชำนาญงานที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน
 - ง. ข้อ ก. ข. และ ค. ถูก
-

บทที่ 2

Pre – Test

วิชา การสืบสวนและประมวลหลักฐาน

1. ข้อมูลในข้อใดไม่ได้มาจากแหล่งข้อมูลภายในกรมสรรพากร
 - ก. ข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - ข. ข้อมูลแบบสำรวจ
 - ค. ข้อมูลจากผู้ให้เบาะแส
 - ง. ถูกทุกข้อ
 2. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์ของการรวบรวมข้อมูล ของผู้เสียภาษีในการตรวจสอบ
 - ก. เพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียภาษีต้องการ
 - ข. เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ความถูกต้องในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีที่ต้องการ
 - ค. เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐาน สนับสนุนการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่
 - ง. ถูกทุกข้อ
 3. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. ข้อมูลที่บ่งบอกสถานะและประวัติการเสียภาษี ของผู้เสียภาษีจัดอยู่ในข้อมูลที่หาได้โดยทั่วไป
 - ข. ข้อมูลที่อยู่ตาม Website ต่างๆ ถือเป็นข้อมูลสาธารณะ
 - ค. ข้อมูลจากการยื่นแบบแสดงรายการ และการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้ยื่นผ่านทางสำนักงานสรรพากรเขตอำเภอเท่านั้น
 - ง. ถูกทุกข้อ
 4. ข้อมูลใดไม่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์การยื่นแบบเสียภาษีของผู้เสียภาษี
 - ก. ข้อมูลจากแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้
 - ข. ข้อมูลจากการออกตรวจสภาพกิจการ
 - ค. ข้อมูลที่ได้จากโปรแกรม พิณฑิพย์ 2000
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
 5. ข้อใดเป็นข้อมูลที่ได้จากระบบเครือข่ายราชการ (Intranet)
 - ก. ข้อมูลบุคลากร
 - ข. ข้อมูลสรรพาสามิต
 - ค. ข้อมูลที่ดิน
 - ง. ถูกเฉพาะ ข้อ ก. และ ข้อ ข.
-

บทที่ 3

Pre – Test

วิชา การดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรและตรวจปฏิบัติการ

1. ข้อใดเป็นขั้นตอนก่อนการออกหมายเรียก
 - ก. การรวบรวมข้อมูล
 - ข. การวิเคราะห์แบบแสดงรายการ
 - ค. การขออนุมัติออกหมายเรียก
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. เมื่อได้รับอนุมัติออกหมายเรียกให้ดำเนินการออกหมายเรียกภายในกำหนดเวลานานเท่าใด
 - ก. 1 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ข. 7 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ค. 15 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ง. 30 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
3. การออกหมายเรียกตามประมวลรัษฎากรต้องกระทำภายในกำหนดเวลาใด
 - ก. 2 ปี นับแต่วันยื่นแบบแสดงรายการ
 - ข. 5 ปี นับแต่วันยื่นแบบแสดงรายการ กรณีปรากฏหลักฐาน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ยื่นรายการมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และอธิบดีอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียก
 - ค. 10 ปี กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. การส่งหมายเรียกวิธีใด ที่มีผลบังคับได้ตามกฎหมาย
 - ก. ส่งโดยทางไปรษณีย์
 - ข. ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
 - ค. เจ้าพนักงานนำไปส่งให้บุคคลใดก็ได้ที่อยู่ในบ้าน
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ผู้ตรวจสอบต้องจัดทำอะไร ก่อนการตรวจสอบบัญชีเอกสารตามหมายเรียกเพื่อให้การตรวจสอบประสิทธิภาพ สมบูรณ์ รวดเร็ว และอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน
 - ก. แผนการตรวจสอบภาษี หรือแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภาษี
 - ข. วิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี
 - ค. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี
 - ง. สืบสวนได้สวนผู้เสียภาษี

6. เทคนิคการไต่สวนที่ดีประกอบด้วย
 - ก. การสร้างความปรองดอง สัมพันธภาพที่ดีกับผู้ถูกไต่สวน
 - ข. มีความยืดหยุ่น และเปิดใจรับฟังผู้ถูกไต่สวน
 - ค. ผู้ไต่สวนต้องเตรียมการไต่สวนโดยการวางโครงเรื่องการไต่สวนไว้ ล่วงหน้า และรู้จักการควบคุมสถานการณ์การไต่สวน
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. การแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้เสียหายทราบจะกระทำเมื่อใด
 - ก. ก่อนเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา
 - ข. หลังจากเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา
 - ค. หลังจากเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาวินิจฉัยสั่งการแล้ว
 - ง. ผิดทุกข้อ
8. ข้อใดถือเป็นการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. การตรวจปฏิบัติการทั่วไป
 - ข. การตรวจปฏิบัติการเฉพาะประเด็น
 - ค. การตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. ข้อใดเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามมาตรา 88/3 แห่งประมวลรัษฎากร
 - ก. เข้าไปในสถานประกอบการ ตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบการ และยึดเอกสารหลักฐานมาทำการตรวจสอบ
 - ข. เข้าไปในสถานประกอบการ และตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบการ
 - ค. เข้าไปในสถานประกอบการ และยึดเอกสารหลักฐานมาทำการตรวจสอบ
 - ง. เข้าไปในสถานประกอบการ
10. การไปตรวจปฏิบัติการของผู้ตรวจสอบ ณ สถานประกอบการ
 - ก. ไม่ต้องมีหนังสือนำตัว แต่มีบัตรข้าราชการ
 - ข. มีหนังสือนำตัว และมีบัตรข้าราชการ
 - ค. มีหนังสือนำตัว และไม่ต้องมีบัตรข้าราชการ
 - ง. ไม่ต้องมีหนังสือนำตัว และไม่ต้องมีบัตรข้าราชการ

บทที่ 4

Pre – Test

วิชา การตรวจสอบเพื่อคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. นางสาว ก. มีชื่อในทะเบียนบ้านที่เขตบางเขน อาศัยอยู่บ้านพี่สาวที่เขตบางพลัด เพื่อสะดวกในการไปทำงานที่เขตบางกอกใหญ่ นางสาว ก. จะระบุที่อยู่ในแบบ ภ.ง.ด. 91 เพื่อขอคืนภาษี
 - ก. เขตบางเขน ตามทะเบียนบ้าน
 - ข. เขตบางพลัด ตามที่อยู่อาศัยจริง
 - ค. เขตบางกอกใหญ่ ตามที่ตั้งที่ทำงาน
 - ง. ระบุที่ใดก็ได้ ตามความประสงค์
2. บริษัท ข้าวหอม จำกัด สำนักงานใหญ่อยู่กรุงเทพฯ มีความประสงค์จะขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ก่อน ของสาขาที่สุพรรณบุรี
 - ก. ยื่น ค.10 ที่สุพรรณบุรี ระบุที่ตั้งสาขา
 - ข. ยื่น ค.10 ที่กรุงเทพฯ ระบุที่ตั้งสำนักงานใหญ่
 - ค. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ระบุที่ตั้งสาขา ขอคืนภาษีฯ ที่สุพรรณบุรี
 - ง. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ระบุที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ขอคืนภาษี
3. นาย ก. ยื่น ภ.ง.ด. 90 มีภาษีชำระเกิน ลงชื่อในช่องยื่นแบบฯ แต่ไม่ลงชื่อในช่องขอคืนฯ
 - ก. ไม่คืน ต้องยื่นแบบคำร้อง ค.10
 - ข. เชิญพบ ให้มาลงชื่อขอคืนในแบบ ภ.ง.ด. 90 ก่อนคืน
 - ค. คืนได้ เพราะลงชื่อในช่องยื่นแบบฯ และประมวลผลออกหนังสือแจ้งคืนแล้ว
 - ง. ไม่คืน ต้องยื่นแบบใหม่ พร้อมลงชื่อขอคืน
4. การตรวจคืนภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - ก. ประเด็นความผิดชัดแจ้ง ตรวจเอกสารไม่พบประเด็นความผิด พิจารณาคืนได้
 - ข. ส่งคำร้องให้หน่วยงานตรวจสอบออกหมายเรียกทุกประเด็นและประเภทภาษีฯ
 - ค. หน่วยตรวจสอบ กำหนดแผนการตรวจสอบเฉพาะประเด็นที่เป็นมูลเหตุของการขอคืนได้ โดยไม่จำเป็นต้องออกหมายเรียก
 - ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ค.

5. นายแดง จดทะเบียนรับรองบุตรกับภริยาเดิม โดยนายแดงส่งเสียเลี้ยงดู ต่อมา นายแดง จดทะเบียนสมรสกับภริยาใหม่ยังไม่มีบุตรด้วยกัน ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้แยกยื่นแบบแสดงรายการ
 - ก. ภริยาใหม่ หักลดหย่อนบุตรไม่ได้ เพราะมิใช่บุตรของตน
 - ข. นายแดงหักลดหย่อนบุตรได้ เพราะส่งเสียเลี้ยงดู แต่ภริยาใหม่หักไม่ได้
 - ค. นายแดง และ ภริยาใหม่ ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนบุตรได้คนละครึ่ง
 - ง. นายแดงหักลดหย่อนบุตรไม่ได้ เพราะไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับภริยาเดิม
6. นาย A กับ นาย B มีชื่อเป็นผู้กู้ยืมซื้อบ้านได้จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมปีภาษี 2543 จำนวน 60,000 บาท โดย นาย A มีชื่อในทะเบียนบ้านหลังที่กู้ยืมเมื่อ 28 ธันวาคม 2543 นาย B มีชื่อเมื่อ 5 มกราคม 2544
 - ก. นาย A และ นาย B หักได้คนละ 30,000.- บาท
 - ข. นาย A หักได้ 50,000.- บาท นาย B หักไม่ได้
 - ค. นาย A หักได้ 25,000.- บาท นาย B หักได้ 25,000.- บาท
 - ง. นาย A หักได้ 25,000.- บาท นาย B หักไม่ได้
7. นายกร มีเงินได้รับจ้างตาม ภ.ง.ด. 90 จำนวน 560,500.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท แต่แนบหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายรวมเงินได้ 493,800.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท ผลการวิเคราะห์นายกร มีเงินได้
 - ก. เงินได้ฯ 493,800.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท
 - ข. เงินได้ฯ 560,500.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท
 - ค. เงินได้ฯ 493,800.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท
 - ง. เงินได้ฯ 560,500.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท
8. บริษัท เมืองใหม่ จำกัด ยื่น ค. 10 ขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณียื่น ภ.ง.ด. 50 มีกำไรสุทธิ แต่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เกินกว่าที่ควรต้องเสีย
 - ก. ตรวจหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่าย ไม่พบประเด็นความผิด พิจารณาคืนได้
 - ข. วิเคราะห์แบบแสดงรายการ เพื่อดำเนินการตรวจสอบโดยการออกหมายเรียก
 - ค. วิเคราะห์แบบแสดงรายการ ปรับปรุงภาษีที่ขอคืน หรือกรณีพบความผิดให้บริษัทยื่น ภ.ง.ด. 50 ปรับปรุงโดยไม่ต้องออกหมายเรียก
 - ง. วิเคราะห์แบบแสดงรายการปรับปรุงจำนวนภาษีที่ขอคืน หรือกรณีพบข้อผิดพลาดทำการประเมินภาษีอากรได้โดยไม่ต้องออกหมายเรียก
9. บริษัท กาดา จำกัด มีภาษีถูกหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เทรส ไว้เกินกว่าที่ควรต้องเสีย
 - ก. นำภาษีหัก ณ ที่จ่ายชำระเกินไปหักจากภาษีที่ต้องชำระในปีถัดไปได้
 - ข. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ขอคืนภาษี
 - ค. ยื่น ค.10 ขอคืนภาษีฯ ภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีที่ถูกหักภาษีเกิน
 - ง. ยื่น ค.10 ขอคืนภาษี ภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษี

10. ผู้มีเงินได้ (ภริยา) มีเงินได้มาตรา 40(1) (5) (8) ขอคืนภาษีโดยแยกยื่นแบบกับสามี
- ก. คืน/ประเมินภาษีส่วนของภริยาโดยไม่รบกวนแบบของสามี
 - ข. รอนำแบบของสามีมารวมคำนวณ หากมีสิทธิได้คืนทั้ง 2 ฝ่าย แม้เดิมสามีจะไม่ลงชื่อขอคืน ก็พิจารณาคืนไปได้
 - ค. รอนำแบบของสามีมารวมคำนวณ หากสามีต้องประเมินเพิ่ม และภริยามีสิทธิได้คืนให้นำภาษีชำระเกินของภริยามาหักจากภาษีชำระขาดของสามีได้
 - ง. รอนำแบบของสามีมารวมคำนวณ หากสามีต้องประเมินและภริยามีสิทธิได้คืนจะประเมินและคืนแยกจากกัน
-

บทที่ 5

Pre – Test

วิชา การดำเนินการตรวจเพื่อคืนตรวจเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ข้อใดถือเป็นการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. การตรวจปฏิบัติการทั่วไป
 - ข. การตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ค. การตรวจปฏิบัติการเฉพาะประเด็น
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีขายสินค้าเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำใด
 - ก. ส่งมอบสินค้า
 - ข. ได้รับชำระราคาสินค้าก่อนส่งมอบสินค้า
 - ค. ได้รับชำระราคาสินค้าหลังส่งมอบสินค้า
 - ง. ทั้งข้อ ก. และ ข. แล้วแต่กรณีใดเกิดขึ้นก่อน
3. กิจการใดที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. การขายนิตยสาร
 - ข. การขายไม้ซุง
 - ค. กิจการให้บริการรับขนคนโดยสารระหว่างประเทศโดยอากาศยาน
 - ง. การให้บริการรับจัดทำบัญชี
4. วิธีลงรายการในรายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ รายงานสินค้าและวัตถุดิบจะต้อง
 - ก. ลงภายในสองวันทำการนับแต่วันที่ได้ออก หรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้าและบริการ
 - ข. ลงภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ได้ออกหรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้าและบริการ
 - ค. ลงภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ออกหรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้าและบริการ
 - ง. ลงทันทีที่ได้ออกหรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้าและบริการ
5. ผู้ประกอบการมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อ
 - ก. มีรายรับตลอดปีไม่เกิน 1,200,000 บาท
 - ข. มีรายรับตลอดปีไม่เกินกว่า 600,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,200,000 บาท
 - ค. มีรายรับตลอดปีเกินกว่า 1,200,000 บาท
 - ง. มีรายรับตลอดปีไม่เกิน 600,000 บาท

6. ในกรณีตรวจปฏิบัติการทั่วไป ให้เจ้าพนักงานแจ้งวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการตรวจเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบเป็นการล่วงหน้าภายในกี่วัน
 - ก. 3 วัน นับแต่วันส่งหนังสือ
 - ข. 5 วัน นับแต่วันส่งหนังสือ
 - ค. 7 วัน นับแต่วันส่งหนังสือ
 - ง. 15 วัน นับแต่วันส่งหนังสือ
 7. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ถ้าปรากฏว่า บางเดือนภาษีไม่มีรายได้ และรายจ่ายใดๆ จะต้องยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.พ. 30) หรือไม่
 - ก. ไม่ต้องยื่นแบบ
 - ข. ต้องยื่นแบบแต่ไม่ต้องชำระภาษี
 - ค. จะยื่นแบบหรือไม่ก็ได้
 - ง. ข้อ ก. และ ค.
 8. ความเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีผลตามกฎหมายตั้งแต่เมื่อใด
 - ก. นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน
 - ข. นับแต่วันที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท
 - ค. นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการ
 - ง. นับแต่วันที่ระบุไว้ในทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 9. ผู้ประกอบการจดทะเบียนประสงค์จะย้ายสถานประกอบการ จะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. ภายใน 15 วัน นับแต่วันย้ายสถานประกอบการ
 - ข. ภายใน 30 วัน นับแต่วันย้ายสถานประกอบการ
 - ค. ก่อนวันย้ายสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 15 วัน
 - ง. ก่อนวันย้ายสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 30 วัน
 10. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30)
 - ก. ยื่นภายในวันที่ 5 ของเดือนถัดไป
 - ข. ยื่นภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป
 - ค. ยื่นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป
 - ง. ถ้าไม่มีรายได้และรายจ่าย ไม่ต้องยื่นแบบ
-

บทที่ 7 (1)

Pre – Test

วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

1. ข้อใดไม่ใช่ความเสี่ยงในธรรมชาติ
 - ก. แผ่นดินไหว
 - ข. พายุหมุน
 - ค. ลูกหนีไม่ชำระหนี้
 - ง. น้ำท่วม
2. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง
 - ก. ความเสี่ยงเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านผู้เสียภาษีและผู้จัดเก็บภาษี
 - ข. ผู้ประกอบธุรกิจถือว่าภาษีอากรเป็นต้นทุนในการประกอบธุรกิจอย่างหนึ่ง
 - ค. การถูกประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมไม่ใช่ความเสี่ยงของผู้เสียภาษี
 - ง. ผู้ประกอบธุรกิจสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคได้ในกรณีภาษีทางอ้อม
3. ความเสี่ยงเกี่ยวกับภาษีอากรทางด้านฝ่ายผู้เสียภาษี ได้แก่
 - ก. ขายสินค้าต่ำกว่าเป้าเพราะพนักงานขายไม่เอาใจใส่ลูกค้า
 - ข. มีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับภาษีออกมาให้ปฏิบัติแล้วไม่ทราบจึงเสียภาษีผิดต้องเสียภาษีเพิ่มเติมภายหลังทำให้ต้องเสียเบี้ยปรับและเงินเพิ่มด้วย
 - ค. พนักงานขายลาออก
 - ง. หนี้ที่ซื้อมาเก็งกำไรราคาตก
4. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรทางด้านผู้จัดเก็บภาษี ได้แก่
 - ก. ผู้เสียภาษีมีความสนใจในการเสียภาษีจึงเสียภาษีถูกต้อง
 - ข. ผู้เสียภาษีมีรายได้ต้องเสียภาษีแต่ไม่มายื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี
 - ค. ผู้เสียภาษีตีความกฎหมายผิดจึงเสียภาษีไม่ครบถ้วน
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูก
5. ปัจจัยแวดล้อมที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง ได้แก่
 - ก. แหล่งรายได้ต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ
 - ข. กฎหมายภาษีอากร
 - ค. ทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยจัดเก็บภาษี
 - ง. ถูกทั้งข้อ ก. ข. และ ค.

6. ความหมายของความสมัครใจในการเสียภาษี คือ
- ผู้เสียภาษีเสียภาษีโดยเต็มใจ
 - ผู้เสียภาษีต้องการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย
 - ผู้เสียภาษีคอยติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและหาช่องโหว่เพื่อหลบหลีกภาษีที่ควรต้องเสีย
 - ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูก
7. ข้อใดต่อไปนี้อาจช่วยเสริมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี
- เจ้าหน้าที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ในเวลาทำงาน ไม่แสดงความสนใจที่จะบริการผู้เสียภาษีที่มาติดต่อเพื่อสอบถามปัญหาและบอกปัดให้ไปพบเจ้าหน้าที่คนอื่นที่ยังไม่ว่าง
 - เจ้าหน้าที่แสดงกิริยาไม่สุภาพและดื้อของมีนเมาในระหว่างเวลาราชการทำให้ผู้เสียภาษีเสื่อมความนับถือ
 - สร้างความเข้าใจให้ผู้เสียภาษีทราบว่าการเสียภาษีถูกต้องจะคุ้มครองให้ไม่ต้องมีภาระความเสี่ยงในการถูกเรียกเก็บภาษีย้อนหลัง
 - เจ้าหน้าที่เรียกร้องสินบนตอบแทนในการช่วยปิดบังความผิดของผู้เสียภาษี
8. ผู้เสียภาษีอาจเลิกสมัครใจในการเสียภาษีเมื่อเห็นว่า
- เจ้าหน้าที่ติดตามดูแลใกล้ชิดและให้บริการที่ด้อยอย่างสม่ำเสมอ
 - ได้รับความยุติธรรมจากระบบภาษีที่จัดเก็บไม่ทั่วถึงและคนที่อยู่ในระบบเสียเปรียบคนที่อยู่นอกระบบ
 - ตนเองมีคุณค่าที่ได้รับทำหน้าที่เป็นพลเมืองดีโดยการเสียภาษีถูกต้อง
 - ตนเองได้ประโยชน์จากการเสียภาษีมากกว่าค่าภาษีที่เสียไป เช่น ได้รับบริการจากรัฐเต็มที่

บทที่ 7 (2)

Pre – Test

วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร

เทคนิคการสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี วิธีการตรวจสอบกรณีมีเอกสารส่งมอบ

1. การทดสอบบัญชีเอกสารหลักฐานที่ได้รับมอบก่อนลงมือทำการตรวจสอบ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ
 - ก. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจริง
 - ข. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจัดทำขึ้นจากการดำเนินกิจการ
 - ค. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจัดทำขึ้นเพื่อเสียภาษี
 - ง. พิสูจน์ว่ามีการลงบัญชีถูกต้อง
 - จ. ถูกทั้งข้อ ข. และ ค.
2. ประโยชน์ของการวิเคราะห์งบทดลองและรายการที่แสดงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด. 50)
 - ก. เพื่อต้องการทราบว่าผู้ประกอบการเสียภาษีไว้ถูกต้องหรือไม่
 - ข. เพื่อต้องการทราบสถานะของผู้ประกอบการ
 - ค. เพื่อดูว่าผู้ประกอบการได้จัดทำรายการต่าง ๆ ถูกต้องหรือไม่
 - ง. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบและจัดทำแผนการตรวจ
 - จ. ผิดทุกข้อ
3. การตรวจสอบหารายได้หรือยอดขาย สามารถตรวจสอบได้จาก
 - ก. สำเนาใบกำกับสินค้า สำเนาใบเสร็จรับเงิน
 - ข. ตรวจสอบจากจำนวนสินค้าที่ผลิตได้ สำหรับผู้ผลิตสินค้า
 - ค. ตรวจสอบจากทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้
 - ง. ตรวจสอบจาก Bank Statement
 - จ. ถูกทุกข้อ
4. วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบด้านรายจ่ายของกิจการ เพื่อตรวจสอบว่า
 - ก. กิจการมีรายจ่ายในการดำเนินการเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายหรือไม่
 - ข. กิจการบันทึกรายจ่ายเป็นไปตามหลักการทางบัญชีหรือไม่
 - ค. กิจการบันทึกรายจ่ายสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง
 - ง. กิจการนำรายจ่ายส่วนตัวมาบันทึกบัญชีหรือไม่
 - จ. กิจการต้องปรับปรุงวิธีการบันทึกรายจ่ายหรือไม่

5. การตรวจนับสินค้าคงเหลือ ควรใช้กับกิจการประเภทใด
 - ก. กิจการผลิตหรือขายสินค้า
 - ข. กิจการให้บริการ
 - ค. กิจการรับเหมาก่อสร้าง
 - ง. กิจการคลังสินค้า
 - จ. กิจการขนส่งสินค้า
6. วิธีการตรวจนับสินค้าคงเหลือ
 - ก. โดยคำนวณหายอดสินค้าคงเหลือจากการกระทบยอด ตามรายงานสินค้าคงเหลือกับเอกสารรับและจ่ายสินค้า
 - ข. โดยการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่จริงเปรียบเทียบกับจำนวนสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ตามรายงานสินค้าคงเหลือ
 - ค. โดยการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่จริงเปรียบเทียบกับจำนวนสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ตามรายงานสินค้าคงเหลือที่ได้บันทึกรายการเป็นปัจจุบันแล้ว
 - ง. ผิดทุกข้อ
 - จ. ถูกทุกข้อ
7. ในการตรวจนับสินค้าคงเหลือหากปรากฏว่า มีสินค้าที่นับได้ไม่ตรงตามรายงานสินค้าคงเหลือกรณีใดจึงจะถือว่าเป็นการขายสินค้า
 - ก. กรณีที่มีสินค้าทั้งขาดและเกินจากรายงานสินค้าคงเหลือ
 - ข. กรณีที่มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าคงเหลือเท่านั้น
 - ค. กรณีที่มีสินค้าเกินจากรายงานสินค้าคงเหลือเท่านั้น
 - ง. ไม่ถือว่าเป็นการขายสินค้า
 - จ. ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ตรวจสอบ
8. ในการตรวจสอบ Bank Statement หากผู้มีเงินได้ไม่สามารถพิสูจน์ยอดเงินได้ตามรายการใน Bank Statement ได้ว่าเป็นรายการอะไร กรณีนี้จะถือว่ายอดเงินได้ดังกล่าวเป็น
 - ก. รายได้ที่ถือว่าเป็นเงินได้สุทธิ เพื่อคำนวณภาษีของผู้มีเงินได้
 - ข. เงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ที่ต้องนำไปคำนวณภาษี
 - ค. ยอดขายสินค้า
 - ง. เงินฝากธนาคาร
 - จ. ผิดทุกข้อ

9. ความคล้ายคลึงระหว่างรายได้ของภาษีเงินได้กับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
- ก. เป็นเงินสดหรือทรัพย์สินที่สามารถคิดคำนวณเป็นเงินได้
 - ข. เป็นรายได้ที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการประกอบกิจการ
 - ค. เป็นรายได้ที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่มีไว้ใช้ในการประกอบกิจการทุกประเภท
 - ง. ถูกทุกข้อ
 - จ. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
10. ความแตกต่างระหว่างรายได้ของภาษีเงินได้กับยอดขายของภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
- ก. มูลค่าที่ได้รับจากการขายสินค้าหรือให้บริการ
 - ข. รายได้ที่เสียภาษีเงินได้จะต้องคำนวณหักรายจ่ายก่อนนำมาคำนวณภาษี ส่วนยอดขายภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ต้องหักรายจ่าย
 - ค. ยอดขายที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องคำนวณหักต้นทุนหรือรายจ่ายก่อนนำมาคำนวณภาษี ส่วนรายได้ภาษีเงินได้ไม่ต้องหักรายจ่าย
 - ง. ไม่มีความแตกต่างกันในส่วนของมูลค่าที่นำมาคำนวณภาษี
 - จ. ถูกทุกข้อ

บทที่ 8

Pre – Test

วิชา ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก

1. การขายสินค้าความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ส่งมอบสินค้า
 - ข. ได้รับชำระราคาสินค้า
 - ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
 - ง. ผิดทั้ง ก. และ ข.
2. การให้บริการความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ได้ออกใบกำกับภาษี
 - ข. ได้รับชำระราคาค่าบริการ
 - ค. ได้มีการส่งมอบบริการ
 - ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.
3. การส่งออกความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ได้ส่งมอบสินค้า
 - ข. ได้รับชำระราคา
 - ค. ได้ออกใบกำกับภาษี
 - ง. เมื่อชำระอากรขาออกหรือวางหลักประกันขาออกหรือจัดให้มีผู้ค้าประกันขาออก
4. ผู้ประกอบการซื้อ – ขายไป ที่เป็นบุคคลธรรมดา มีภาระภาษีอะไรบ้าง
 - ก. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ข. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์
 - ค. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ และใบรับ
 - ง. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
5. รายงานภาษีที่ต้องจัดทำตามมาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร คือ
 - ก. รายงานภาษีขาย และรายงานภาษีซื้อ
 - ข. รายงานภาษีขาย รายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ค. รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ง. รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ งบกำไรขาดทุน งบดุล

6. ฐานในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ
 - ก. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร
 - ข. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามบัญชี
 - ค. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร
 - ง. ฐานจากรายรับจากรายงานภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ
7. การคำนวณรายได้รายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการให้บริการ ใช้เกณฑ์ใด
 - ก. ใช้เกณฑ์เงินสดโดยให้ถือเป็นรายได้เมื่อได้รับชำระเงิน
 - ข. ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำรายได้จากการให้บริการมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่การให้บริการสิ้นสุดลง แต่ถ้าการให้บริการเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีให้นำรายได้ตามส่วนของบริการที่ทำเสร็จในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี
 - ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
 - ง. ผิดทั้ง ก. และ ข.
8. ราคา CIF หมายถึง
 - ก. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จนกว่าสินค้านั้นจะบรรทุกลงเรือเรียบร้อยแล้ว
 - ข. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าประกันภัย และค่าขนส่งต่าง ๆ จนถึงท่าเรือปลายทาง
 - ค. ราคาขายสินค้า ณ โรงงานของผู้ผลิต
 - ง. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จนถึงบ้านผู้ซื้อ
9. การลงรายการในรายงานภาษีจะลงเป็นภาษาต่างประเทศได้หรือไม่
 - ก. ได้
 - ข. ไม่ได้
 - ค. เป็นภาษาอังกฤษได้แต่ถ้าเป็นภาษาอื่นต้องขออนุมัติอธิบดีกรมสรรพากร
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก

10. ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออกได้แก่

- ก. ราคา FOB บวกภาษีสรรพสามิตและภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นๆ แต่ไม่รวมอากรขาออก
 - ข. ราคา CIF บวกภาษีสรรพสามิตบวกอากรขาออก
 - ค. ราคา FCA บวกค่าธรรมเนียมอื่นๆ บวกอากรขาออก
 - ง. ราคา CIP บวกค่าใช้จ่ายต่างๆ บวกอากรขาออก
-

บทที่ 9 (1)

Pre – Test

วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษี อากรค้าง

(ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา)

1. ความผิดทางอาญา ที่เจ้าพนักงานสามารถเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับได้
 - ก. ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด. 91 เกินกำหนดเวลา
 - ข. ไม่จัดทำรายงานภาษีซื้อ ภาษีขาย
 - ค. ขัดหมายเรียกตามมาตรา 12 ดรี
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. อายุความในการดำเนินคดีอาญา กรณีขัดหมายเรียก
 - ก. 1 ปี นับแต่วันที่ลงหมาย
 - ข. 1 ปี นับแต่วันที่รับหมาย
 - ค. 1 ปี นับแต่วันที่ไม่ปฏิบัติตามหมาย
 - ง. 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือนให้มาตามหมาย
3. การนับกระหนงความผิดกรณี มิได้ทำรายงานตามมาตรา 87 หรือ 87/1 แห่งประมวลรัษฎากร เพียงบางรายงาน บางเดือนทำ บางเดือนไม่ทำ จะนับอย่างไร
 - ก. นับเป็นรายกระหนงความผิด ตามประเภทของรายงานที่ได้จัดทำ
 - ข. นับตามเดือนที่ไม่ได้จัดทำรายงาน
 - ค. นับเป็นรายกระหนงความผิด ตามประเภทของรายงานที่ไม่จัดทำ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. กรณีผู้ประกอบการ จดทะเบียนซึ่งประกอบการขายสินค้า จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบโดย มิได้จัดทำแยกตามประเภท ชนิด และขนาดของสินค้าและวัตถุดิบในการนับประเด็นความผิด จะทำอย่างไร
 - ก. นับตามประเภทของรายงาน ตามประเภท ชนิด และขนาดของสินค้า
 - ข. นับตามเดือนที่จัดทำผิด
 - ค. นับเพียงกระหนงเดียว
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก

5. การกระทำตามข้อใดที่แสดงว่าผู้เสียภาษีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้
 - ก. การจัดทำภาษี 2 ชุด ที่มีข้อความไม่ตรงกัน
 - ข. ยื่นแบบแสดงรายงานภาษีเงินได้ ขาดจากความเป็นจริง 2%
 - ค. ประกอบกิจการเป็นปกติธุระ แต่ไม่เคยยื่นแบบแสดงรายการ
 - ง. แจ่งย้ายที่อยู่หลายครั้ง โดยแจ่งย้ายออก & ไม่ย้ายเข้า
6. การกระทำตามข้อใดที่แสดงว่าผู้ประกอบการมีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. ป้อนน้ำมัน นำใบกำกับภาษีขายที่ผู้ซื้อไม่ต้องการ ไปขายต่อ
 - ข. จัดทำใบกำกับภาษีขาย 2 ชุด โดยมีเลขที่ เล่มที่ เหมือนกัน
 - ค. พิมพ์ใบกำกับภาษีใช้เอง โดยไม่มีการซื้อขายจริง
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. ข้อใด เป็นโทษตามกฎหมายสำหรับผู้กระทำผิดกรณีใบกำกับภาษี สำหรับผู้ออกและผู้ใช้ใบกำกับภาษี
 - ก. โทษทางแพ่งและทางอาญา สำหรับผู้ออกใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ข. โทษทางแพ่งและทางอาญา สำหรับผู้ใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ค. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูก
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
8. ผู้ใดต้องรับผิดชอบในการกระทำความผิด กรณีใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ก. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บุคคลธรรมดา
 - ข. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และผู้ทำการแทนโดยไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว
 - ค. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และผู้ทำการแทนในฐานะส่วนตัว และนิติบุคคล บุคคลธรรมดา
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. พยานเอกสารที่จะต้องใช้ในการดำเนินคดีในข้อใด จึงจะมีน้ำหนักต่อการดำเนินคดีอาญา
 - ก. ต้นฉบับสำนวนการตรวจสอบ สำเนาใบรับแบบแจ้งการประเมิน
 - ข. สำเนาสำนวนการตรวจสอบและสำเนาใบรับแบบแจ้งการประเมินที่เจ้าหน้าที่รับรองความถูกต้อง
 - ค. สำเนาสำนวนการตรวจสอบที่เจ้าหน้าที่รับรองความถูกต้องแล้ว ใบรับแบบแจ้งการประเมินที่มีบุคคลข้างบ้านเซ็นรับไว้
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูกต้อง

10. เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ กรณีผู้เสียภาษีไม่มาพบตาม
หมายเรียกได้ไม่เกินอัตราโทษใด

- ก. ไม่เกินสองพันบาท
- ข. กรณีบุคคลธรรมดาปรับหนึ่งพันบาท
- ค. กรณีนิติบุคคลปรับสองพันบาท
- ง. ถูกทุกข้อ

บทที่ 9 (2)

Pre – Test

วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษี อากรค้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการเร่งรัดภาษีอากรค้าง

1. หนังสืออากรค้างเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด
 - ก. เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว มิได้เสีย หรือนำส่ง
 - ข. เมื่อได้รับแจ้งการประเมิน
 - ค. เมื่อได้รับหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
2. การเสียภาษีอากรของกรมสรรพากรข้อใดถูก
 - ก. โดยวิธีการประเมินตนเอง
 - ข. โดยวิธีหัก ณ ที่จ่าย
 - ค. โดยการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. บุคคลในข้อใดต้องรับผิดชอบในหนี้ภาษีอากรค้าง
 - ก. ผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล
 - ข. หุ้นส่วนที่ออกจากการเป็นหุ้นส่วนของบริษัท 3 ปีแล้ว
 - ค. คู่สมรสของหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ
 - ง. ผู้ชำระบัญชีต้องรับผิดชอบส่วนตัว
4. อายุความข้อใดเป็นอายุความในการดำเนินคดีของกรมสรรพากร
 - ก. อายุความ 1 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 10 ปี
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ในการฟ้องคดีคณะบุคคลนาย ก นาย ข และนาย ค ซึ่งค้างชำระภาษีในนามคณะบุคคล จะต้องฟ้องบุคคลใดบ้าง
 - ก. ฟ้องคณะบุคคลนาย ก นาย ข และนาย ค
 - ข. ฟ้องนาย ก ได้ คนเดียว
 - ค. ฟ้องนาย ก และ นาย ข
 - ง. ฟ้องนาย ก นาย ข และนาย ค

6. กำหนดเวลาในการฟ้องบริษัทที่ได้จดทะเบียนเลิกกิจการแล้วสามารถฟ้องได้ภายในอายุความข้อใดถูก
 - ก. อายุความ 10 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 1 ปี
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
7. กำหนดเวลาในการฟ้องบริษัทที่ได้จดทะเบียนเสร็จการชำระภาษีแล้ว สามารถฟ้องได้ภายในอายุความข้อใดถูก
 - ก. อายุความ 10 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 1 ปี
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
8. ในการแจ้งการประเมินไปยังผู้เสียภาษีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ได้จดทะเบียนเลิกแล้วจะต้องแจ้งไปยังผู้ใด
 - ก. หุ้นส่วนผู้จัดการ
 - ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยหุ้นส่วนผู้จัดการ
 - ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยผู้ชำระบัญชี
 - ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก
9. การส่งแบบแจ้งการประเมินที่ชอบด้วยกฎหมายเรียงลำดับตามข้อใดถูก
 - ก. ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไม่พบผู้รับ จึงปิดหนังสือแจ้ง
 - ข. ปิดหนังสือแจ้งไม่ได้ จึงส่งด้วยตนเอง
 - ค. ประกาศหนังสือพิมพ์ก่อน แล้วจึงส่งทางไปรษณีย์
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. การส่งหนังสือเตือนให้ชำระค่าภาษีอากรค้างข้อใดถูก
 - ก. ส่งด้วยตนเองให้ผู้ค้างที่สวนจดจากรที่ผู้ค้างชอบไปออกกำลังกาย
 - ข. ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับโดยมีผู้รับอายุ 15 ปี อยู่ในบ้านรับไว้
 - ค. ปิดหนังสือที่บ้านของผู้ถือหุ้นของบริษัท
 - ง. ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ TIME

หมวดคอมพิวเตอร์

บทที่ 1

Pre – Test

วิชา โปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผล การตรวจสอบของหน่วยปฏิบัติทั่วประเทศ

1. หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานที่พัฒนาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - ข. สำนักมาตรฐานกรรมวิธีภาษี
 - ค. ศูนย์บริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่
 - ง. สำนักตรวจสอบภาษี
2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ ขึ้นมาใช้งาน
 - ก. เพื่อใช้เป็นทะเบียนคุมการขออนุมัติออกหมายเรียก
 - ข. เพื่อใช้เป็นทะเบียนคุมการประเมินผลการตรวจสอบ
 - ค. เพื่อใช้ในการบริหารของหน่วยตรวจสอบ
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ค.
3. ประโยชน์ที่หน่วยปฏิบัติจะได้รับจากการใช้โปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดทำทะเบียนคุมการอนุมัติออกหมายเรียก
 - ข. เป็นเครื่องมือตรวจสอบประวัติผู้เสียภาษีที่ถูกตรวจสอบและป้องกันการออกหมายเรียกซ้ำราย
 - ค. ช่วยลดภาระในการจัดทำรายงานด้วยมือของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. ข้อมูลจากแบบใดที่นำมาใช้ในการบันทึกโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. แบบขออนุมัติออกหมายเรียก (แบบ ด.ส. 2)
 - ข. แบบรายงานประเมินผลการตรวจสอบ (แบบ ด.ส. 21/7)
 - ค. แบบออกหมายเรียก (แบบ ด.ส. 5)
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. เมื่อประมวลผลโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์จะออกรายงานอะไรให้บ้าง
- ก. รายงานผลการตรวจสอบภาษีอากรกรณีออกหมายเรียกปกติ (แบบ ด.ส. 21/3)
 - ข. รายงานผลการตรวจสอบ ของ สพท./สพจ. ส่ง สภ. (แบบ ด.ส. 26/1)
 - ค. รายงานประเมินผลการตรวจสอบ ((แบบ ด.ส. 21/7)
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข.
-

บทที่ 2

Pre – Test

วิชา โปรแกรมควบคุมและติดตามการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
(AUDITTP)

1. โปรแกรมควบคุม ติดตามและประเมินผลภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP) มีประโยชน์อะไร
 - ก. จัดทำฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการเป็นรายผู้ประกอบการที่ถูกตรวจและเป็นรายเจ้าหน้าที่
 - ข. จัดทำฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการจัดทำรายงานผลการตรวจปฏิบัติการเป็นรายตัวเจ้าหน้าที่ รายงานหน่วยงาน
 - ค. จัดทำรายงาน งานค้างการตรวจปฏิบัติการโดยแสดงอายุงานค้าง และสาเหตุงานค้าง
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ประกอบด้วยฐานข้อมูลหลักฐานอะไรบ้าง
 - ก. ฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการทั่วไป
 - ข. ฐานข้อมูลเจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการ
 - ค. ฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการทั่วไป ตรวจเพื่อคืน ตรวจสอบยัน ตรวจนับสินค้า
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูกต้อง
3. ปีนี้กรมสรรพากรได้มีการบรรจุอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ใหม่ หน่วยงานของท่านจะต้องมีเจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการบรรจุใหม่อย่างแน่นอน สิ่งที่ท่านต้องการปฏิบัติสำหรับโปรแกรมนี้คืออะไร
 - ก. คอยจนกว่าจะได้เลข ลสก.
 - ข. สมมุติเลข ลสก. แล้วเพิ่มข้อมูลเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่
 - ค. เมื่อได้เลข ลสก. ให้แก้ไขเลข ลสก. ของเจ้าหน้าที่รายนั้น
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูกต้อง
4. โปรแกรมนี้มีระบบควบคุม ติดตามและประเมินผล จึงสามารถออกรายงานใดได้บ้าง
 - ก. รายงานผลการตรวจปฏิบัติการ ต.ป. 09 ต.ป. 09.1 และ ต.ป. 09.2
รายละเอียด 1
 - ข. สรุปรายงานผลการตรวจปฏิบัติการ (ตรวจเสร็จ)
 - ค. ทะเบียนคุมการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ต.ป. 04/ ต.ป. 04.1)
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. ใครบ้างที่ต้องมีส่วนในการใช้โปรแกรมควบคุม ติดตามและประเมินผลภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP)

- ก. หัวหน้าฝ่าย
- ข. หัวหน้างาน
- ค. เจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการ
- ง. ถูกทุกข้อ

หมวดบัญชี

บทที่ 1

Pre – Test

วิชา ความรู้ทางบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และประมวลรัษฎากร

1. นิติบุคคลในข้อใดต่อไปนี้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543
 - ก. บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด
 - ข. ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด
 - ค. ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร
 - ง. ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร
2. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้ทำบัญชีสามารถรับทำบัญชีได้ปีละไม่เกินกี่ราย (หากเกินต้องจัดให้มีผู้ช่วยผู้ทำบัญชี)
 - ก. 50 ราย
 - ข. 100 ราย
 - ค. 150 ราย
 - ง. 200 ราย
3. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีไว้เป็นเวลากี่ปี
 - ก. ไม่น้อยกว่า 3 ปี
 - ข. ไม่น้อยกว่า 5 ปี
 - ค. ไม่น้อยกว่า 8 ปี
 - ง. ไม่น้อยกว่า 10 ปี

4. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีซึ่งเป็นบริษัทจำกัด หรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ต้องยื่นงบการเงินต่อสำนักงานกลางบัญชี ภายในกำหนดเวลาเมื่อใด
- ก. ภายใน 1 เดือน นับแต่วันทิ้งบการเงินนั้นได้รับอนุมัติในที่ประชุมใหญ่
 - ข. ภายใน 5 เดือน นับแต่วันทิ้งบการเงินนั้นได้รับอนุมัติในที่ประชุมใหญ่
 - ค. ภายใน 5 เดือน นับแต่วันปิดบัญชี
 - ง. ภายใน 150 วัน นับแต่วันปิดบัญชี
5. ผู้มีหน้าที่ทำบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่ายและการนำส่งภาษี จะต้องลงรายการใน บัญชีดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้
- ก. ภายใน 10 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่รายการนั้นเกิดขึ้น
 - ข. ภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่รายการนั้นเกิดขึ้น
 - ค. ภายใน 5 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่รายการนั้นเกิดขึ้น
 - ง. ภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่รายการนั้นเกิดขึ้น
-

บทที่ 2
Pre - Test
วิชา แม่บทการบัญชี

1. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ วัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี
 - ก. เป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีในอนาคตและในการทบทวนมาตรฐานการบัญชีที่มีในปัจจุบัน
 - ข. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำงบการเงินในการนำมาตรฐานการบัญชีมาปฏิบัติและผู้สอบบัญชีในการแสดงความเห็นต่องบการเงินว่าได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีหรือไม่
 - ค. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำงบการเงินในการเสนอขอปรับข้อกำหนดมาตรฐานและการปฏิบัติทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนองบการเงินให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
 - ง. ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจความหมายของข้อมูลที่แสดงในงบการเงิน
2. แม่บทการบัญชี ไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องใด
 - ก. วัตถุประสงค์และลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน
 - ข. แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับกำไร
 - ค. คำนิยาม การรับรู้และการวัดมูลค่า
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. ลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน ได้แก่
 - ก. ความเข้าใจได้
 - ข. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
 - ค. การเปรียบเทียบกันได้กับกิจการอื่น
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข.
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการวัดฐานะการเงินในงบดุล ได้แก่
 - ก. สินทรัพย์ และหนี้สิน
 - ข. หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น
 - ค. ส่วนของผู้ถือหุ้น
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ค.

5. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการวัดผลการดำเนินงาน ได้แก่

- ก. รายได้และค่าใช้จ่าย
- ข. รายได้ ต้นทุนขาย และค่าใช้จ่าย
- ค. รายได้และต้นทุนขาย
- ง. การนำเสนอรายการในงบการเงินสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด

บทที่ 3
Pre – Test
วิชา งบการเงิน

1. งบการเงิน ได้แก่
 - ก. งบดุลและงบกำไรขาดทุน
 - ข. งบดุล งบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด
 - ค. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นหรืองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
 - ง. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสดและงบแสดงรายการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น
2. งบการเงินควรให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้
 - ก. สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น
 - ข. รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงรายการกำไร และรายการขาดทุน
 - ค. กระแสเงินสด
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. สินทรัพย์ที่เข้าลักษณะเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่
 - ก. เงินสดและเงินฝากธนาคาร
 - ข. เงินลงทุน
 - ค. พันธบัตรรัฐบาล
 - ง. ข้อ ข. และข้อ ค.
4. สินทรัพย์ในทางบัญชีแบ่งเป็นกี่ประเภท
 - ก. แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ถาวร
 - ข. แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ
 - ค. แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน เงินลงทุนระยะยาว ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ
 - ง. แบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน เงินลงทุนระยะสั้น เงินลงทุนระยะยาว ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ

5. ข้อมูลในงบกำไรขาดทุนที่จำแนกค่าใช้จ่ายตามลักษณะ ได้แก่

- ก. ต้นทุนขาย
- ข. ค่าเสื่อมราคา
- ค. ค่าจ้างและเงินเดือน
- ง. ข้อ ข. และข้อ ค.

บทที่ 4 (1)

Pre – Test

วิชา การรับรู้รายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ

1. ข้อใดเป็นคำสั่งกรมสรรพากรที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่อง การรับรู้รายได้และการจ่ายตาม เกณฑ์ สิทธิ
 - ก. ท.ป. 1/2528
 - ข. ป.1/2526
 - ค. ท.ป. 4/2528
 - ง. ป.4/2528
2. กำไรสุทธิทางบัญชี (NET PROFIT) และกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร (NET TAXABLE PROFIT) ต้องเป็นตามข้อใด
 - ก. เท่ากับเสมอ
 - ข. กำไรสุทธิทางบัญชีจะมากกว่ากำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร
 - ค. กำไรสุทธิทางบัญชีจะน้อยกว่ากำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร
 - ง. ผิดทุกข้อ
3. บริษัท รุ่งกานต์ จำกัด มีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ 1 ม.ค. 2543 – 31 ธ.ค. 2543 เมื่อวันที่ 15 ธ.ค. 2543 บริษัทฯ ได้รับเงินมัดจำค่าซื้อสินค้าจำนวน 10,000.- บาท ตกลงส่งมอบสินค้า และรับชำระราคาค่าสินค้าส่วนที่เหลืออีก 90,000.- บาท ในวันที่ 20 ม.ค. 2544 ในกรณีนี้บริษัทฯ ต้องรับรู้รายได้เช่นใด
 - ก. ต้องรับรู้รายได้ในวันที่ 15 ธ.ค. 2543 จำนวน 10,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิและรับรู้รายได้ส่วนที่เหลือจำนวน 90,000.- บาท เมื่อได้ส่งมอบสินค้าและรับชำระเงินในวันที่ 20 ม.ค. 2544
 - ข. รับรู้รายได้ครั้งเดียวในวันที่ 15 ธ.ค. 2543 จำนวน 100,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิ
 - ค. รับรู้รายได้ครั้งเดียวในวันที่ 20 ม.ค. 2544 จำนวน 100,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิ
 - ง. บริษัทฯ สามารถเลือกวิธีใดก็ได้ตามข้อ (ก) (ข) และ (ค)

4. บริษัท รุ่งกานต์คิลปี จำกัด ได้รับเงินปันผลจาก MITSUI CO. LTD ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ญี่ปุ่นจำนวน 30,000.- บาท บริษัทฯ ต้องรับรู้รายได้เงินปันผลดังกล่าว คำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในจำนวนเท่าใด

- ก. 10,000 บาท
- ข. 15,000 บาท
- ค. 20,000 บาท
- ง. 30,000 บาท

5. บริษัท รุ่งกานต์ จำกัด มีผลการดำเนินงานในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ดังนี้

ปี	กำไร(ขาดทุน)สุทธิ
2536	- 6,000,000
2537	- 4,500,000
2539	- 500,000
2540	1,000,000
2541	1,500,000
2542	2,000,000
2543	4,000,000

บริษัทฯ สามารถนำผลขาดทุนสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนปี 2543 มาถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชี ปี 2543 ตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร ตามข้อใด

- ก. 500,000 บาท
- ข. 1,000,000 บาท
- ค. 2,000,000 บาท
- ง. 2,500,000 บาท

บทที่ 4 (2)

Pre - Test

วิชา การบัญชีต้นทุนและการตีราคาสินค้าคงเหลือตามหลักการบัญชี
และมาตรฐานการบัญชี

1. ต้นทุนการผลิตประกอบด้วยต้นทุนกี่ประเภทใหญ่ๆ
 - ก. 1 ประเภท
 - ข. 2 ประเภท
 - ค. 3 ประเภท
 - ง. 4 ประเภท
2. ค่าใช้จ่ายการผลิต (Overhead) ประกอบด้วย
 - ก. วัตถุดิบทางอ้อมและค่าแรงงานทางอ้อม
 - ข. วัตถุดิบทางอ้อมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ
 - ค. ค่าแรงงานทางอ้อมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ
 - ง. ต้นทุนการผลิตทั้งหมดนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรงและแรงงานทางตรง
3. กิจการใดต่อไปนี้จะควรจะใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำ
 - ก. บริษัทผลิตอาหารกระป๋อง
 - ข. โรงงานผลิตรถยนต์
 - ค. บริษัทเครื่องใช้ไฟฟ้า
 - ง. บริษัททำป้ายโฆษณา
4. กิจการแห่งหนึ่งซื้อสินค้าจำนวน 100 หน่วย ราคาหน่วยละ 50.- บาท เป็นเงินเชื่อ เงื่อนไข 2/10, n/30 กิจการแห่งนี้เป็นที่กบัญชีระบบการบันทึกบัญชีสินค้าแบบต่อเนื่อง การบันทึกรายการดังกล่าว ดังนี้

ก. เดบิต ซื้อ	5,000	
เครดิต เจ้าหนี้		5,000
ข. เดบิต ซื้อ	5,000	
เครดิต ส่วนลดรับ		100
เจ้าหนี้		4,900
ค. เดบิต สินค้าคงเหลือ	5,000	
เครดิต เจ้าหนี้		5,000
ง. เดบิต สินค้าคงเหลือ	4,900	
เครดิต เจ้าหนี้		4,900

5. กิจการแห่งหนึ่งมีการขายสินค้าจำนวน 500 หน่วย ราคาหน่วยละ 30.- บาท และต้นงวดมีสินค้าคงเหลืออยู่ 50 หน่วย ราคาหน่วยละ 15.- บาท ระหว่างงวดมีการซื้อสินค้าจำนวน 600 หน่วย ในราคาหน่วยละ 20.- บาท ณ สิ้นงวดกิจการมีสินค้าคงเหลือมูลค่าเท่าใด (กิจการใช้การตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน)
- ก. 2,500.- บาท
 - ข. 2,750.- บาท
 - ค. 3,000.- บาท
 - ง. 3,250.- บาท
-

บทที่ 5

Pre – Test

วิชา การยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี

1. บุคคลใดต่อไปนี้ ไม่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด. 91
 - ก. บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสามีหรือภริยาที่มีเงินได้ตามมาตรา 40(1) เกิน 50,000.- บาท
 - ข. บุคคลธรรมดา ซึ่งมีสามีหรือภริยาที่มีเงินได้ตามมาตรา 40(1) ไม่ว่าฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่าย รวมกันเกิน 100,000.- บาท
 - ค. บุคคลธรรมดา ซึ่งมีสามีหรือภริยาที่มีเงินได้ตามมาตรา 40(1) ไม่ว่าฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายรวมกันไม่เกิน 100,000.- บาท
 - ง. บุคคลธรรมดา ซึ่งมีเงินได้ตามมาตรา 40(1) ถึงเกณฑ์ที่กำหนด แต่ไม่มีภาษีที่ต้องชำระ
2. การขอชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีภาษีต้องชำระเป็นจำนวนเท่าใด ผู้เสียภาษีจึงจะขอชำระภาษีเป็นงวดได้
 - ก. 1,000.- บาทขึ้นไป
 - ข. 2,000.- บาทขึ้นไป
 - ค. 3,000.- บาทขึ้นไป
 - ง. 5,000.- บาทขึ้นไป
3. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเฉลี่ยภาษีซื้อตามส่วนของรายได้จากกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จะต้องยื่นแบบแสดงรายการประเภทใด
 - ก. ภ.พ. 30
 - ข. ภ.พ. 30.2
 - ค. ภ.พ. 30.3
 - ง. ภ.พ. 36
4. แบบแสดงรายการประเภทใดดังต่อไปนี้ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการ
 - ก. ภ.ง.ด. 90
 - ข. ภ.ง.ด. 91
 - ค. ภ.ง.ด. 92
 - ง. ภ.ง.ด. 93

5. ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ตาม พ.ร.บ. เงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้สำหรับ ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบ ภ.ง.ด. 71
- ข. ตาม พ.ร.บ. เงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522 ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้สำหรับ ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบ ภ.ง.ด. 71
- ค. ตาม พ.ร.บ. เงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532 ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้สำหรับ ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบ ภ.ง.ด. 71
- ง. ตาม พ.ร.บ. เงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532 ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้สำหรับ ครึ่งรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบ ภ.ง.ด. 71

บทที่ 6

Pre - Test

วิชา ผู้สอบบัญชีภาษีอากร

1. เมื่อ พ.ร.บ. การบัญชี พ.ศ. 2543 มีผลบังคับใช้ เป็นเหตุให้กฎหมายฉบับใดถูกยกเลิกไป
 - ก. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 285
 - ข. พ.ร.บ. การบัญชี พ.ศ. 2482
 - ค. พ.ร.บ. การบัญชี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. บุคคลที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ตรวจสอบและรับรองบัญชีเรียกว่าอะไร
 - ก. ผู้สอบบัญชีภาษีอากร
 - ข. ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
 - ค. ผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชี
 - ง. ผู้ตรวจสอบภายในรับอนุญาต
3. ผู้สอบบัญชีภาษีอากร สามารถตรวจสอบและรับรองงบการเงินของนิติบุคคลที่กฎหมายกำหนดสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใดเป็นต้นไป
 - ก. รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2544
 - ข. รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2545
 - ค. รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2546
 - ง. รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2547
4. ข้อใดถือได้ว่าผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชี ไม่ปฏิบัติตามมรรยาทที่กำหนดในเรื่อง ความรู้ ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
 - ก. ไม่รับงานตรวจสอบมากจนไม่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานได้
 - ข. ไม่รับงานตรวจสอบกิจการที่ใช้คอมพิวเตอร์ หากไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์
 - ค. ไม่ขอคำยืนยันยอดลูกหนี้ หากเป็นความประสงค์ของลูกค้า
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. หากผู้สอบบัญชีภาษีอากรไม่เข้ารับการอบรมทางด้านกฎหมายภาษีอากรทุก ๆ ปี จะมี
บทลงโทษสถานใด

- ก. ไม่ถือว่าเป็นความผิด
- ข. พักใบอนุญาต
- ค. เพิกถอนใบอนุญาต
- ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.

แบบทดสอบ (ข้อสอบ Post – Test)

ทำขึ้นโดย

สรรพากรภาค 1

ชุดที่ 2

หมวดนโยบาย

บทที่ 1

Post – Test

วิชา วัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตการตรวจสอบภาษีอากร

1. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. นโยบายการตรวจสอบภาษีอากรมีนโยบายให้การตรวจสอบกระจายและครอบคลุมผู้เสียภาษีอย่างทั่วถึง และมีมาตรฐานเดียวกัน
- ข. วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบภาษีอากร เพื่อป้องปรามการหลบเลี่ยงภาษีอากร และสร้างความเป็นธรรมในการเสียภาษีอากร
- ค. การบริหารงานตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้การปฏิบัติงานที่รอบคอบ รัดกุมและเหมาะสมกับอัตรากำลังที่มีอยู่อย่างจำกัดจำเป็นต้องมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานตรวจสอบที่ชัดเจน เช่น ทำการตรวจงานค้างเก่าให้เสร็จก่อน และมีการออกหมายเรียกใหม่เท่าที่จำเป็น
- ง. ข้อ ก. ข. และ ค. ถูก

2. ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. การหลีกเลี่ยงภาษีอากรเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายโดยไม่เสียภาษีตามที่ควรเสีย
- ข. มาตรการป้องกันและปราบปรามการหลบเลี่ยงภาษีอากรประกอบด้วย การตรวจสอบภาษีอากรจะต้องกระทำโดยรวดเร็วและทั่วถึง
- ค. การลงโทษผู้หลีกเลี่ยงภาษีอากรจะต้องใช้มาตรการให้ผู้เสียภาษีรู้สึกว่าการหลีกเลี่ยงภาษีอากรไม่คุ้มกับโทษที่จะได้รับ
- ง. ความสนใจในการเสียภาษีอากรจะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้เสียภาษีมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียให้แก่รัฐ

3. ปัจจัยที่มีผลให้เกิดความสำนึกในการเสียภาษีอากร ยกเว้น ข้อใด

- ก. การพัฒนาการศึกษาแก่ประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีอากร
- ข. การพัฒนาจิตใจของประชาชนให้ยึดมั่นในคุณธรรมและปฏิบัติตามกฎหมาย
- ค. การพัฒนาบุคลากรให้บริการที่ดี และมีความกระตือรือร้นในการให้บริการอย่างเต็มที่และเต็มใจ
- ง. การพัฒนากฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้เป็นธรรมและเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและยุติธรรมทางสังคม

4. การเป็นข้าราชการกรมสรรพากร ซึ่งต้องยึดหลักในการครองตนครองงาน ข้อใดกล่าวไว้ถูกต้อง
 - ก. ต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ซึ่งวินัยเป็นข้อถือปฏิบัติ แบบแผนที่พึงปฏิบัติ รวมทั้งข้อห้ามในการปฏิบัติ
 - ข. ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ซึ่งมีทั้งข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติ ประกอบด้วย ตามข้อบังคับ ก.พ. คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน คำสั่งนายกรัฐมนตรี ค.ร.ม. คำสั่งกระทรวงการคลัง และกรมสรรพากร
 - ค. การฝ่าฝืนวินัยต้องได้รับโทษตามควรแก่กรณีแห่งความผิดนั้นๆ
 - ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก
5. การเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีที่ดีต้องมีคุณสมบัติยกเว้นข้อใด
 - ก. ให้ความยุติธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติแตกต่างกันระหว่างผู้เสียภาษีแต่ละคน
 - ข. ยึดถือระเบียบแนวทางปฏิบัติและคำสั่งผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัด
 - ค. มีความรู้ความสามารถไหวพริบปฏิภาณ ซื่อสัตย์สุจริต และชำนาญงานที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน
 - ง. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมหรือของรัฐเป็นที่ตั้ง โดยจะต้องเก็บภาษีอากรให้ได้ เต็มเม็ดเต็มหน่วย

บทที่ 2

Post – Test

วิชา การสืบสวนและประมวลหลักฐาน

1. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 - ก. ข้อมูลทางอ้อมเป็นเพียงข้อมูลประกอบการพิจารณาและประเมินค่าเพื่อดูความสอดคล้องกับรายได้/ค่าใช้จ่ายที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการ
 - ข. ข้อมูลที่บ่งบอกสถานะของผู้เสียภาษี ช่วยในการระบุชี้ชัดตัวผู้เสียภาษีได้ถูกต้อง
 - ค. การรวบรวมข้อมูลของผู้เสียภาษีเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบ
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม นอกจากยื่นแบบฯ ที่สำนักงานสรรพากรอำเภอแล้ว สามารถยื่นผ่านทางใดบ้าง
 - ก. ผ่านทางอินเทอร์เน็ต
 - ข. ผ่านทางอินทราเน็ต
 - ค. ยื่นด้วยสื่อคอมพิวเตอร์
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. โปรแกรมที่ใช้ฐานข้อมูลจากเครื่อง POS
 - ก. ระบบกำกับดูแล
 - ข. ระบบติดตามการเสียภาษี
 - ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข้อ ข.
 - ง. ไม่ถูกทั้งข้อ ก. และ ข้อ ข.
4. ที่มาของข้อมูลข้อใดไม่ตรงกับแหล่งของข้อมูล
 - ก. ข้อมูลการจัดตั้งนิติบุคคล ข้อมูลมาจากกระทรวงพาณิชย์
 - ข. ข้อมูลรายชื่อสำนักข่าวต่างประเทศข้อมูลมาจากกองงานคนต่างด้าว กรมจัดหางาน
 - ค. ข้อมูลบริษัทต่างประเทศที่ขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย ข้อมูลมาจากกรมประชาสัมพันธ์
 - ง. ข้อมูลรายชื่อนักแสดงสาธารณะต่างประเทศที่มาแสดงในประเทศไทย ข้อมูลมาจากกองงานคนต่างด้าว กรมจัดหางาน

5. ข้อใดไม่ใช่ข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยราชการที่ส่งข้อมูลมาให้กรมสรรพากร
- ก. ข้อมูลนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
 - ข. ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์
 - ค. ข้อมูลสัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจ้างเหมา ของหน่วยราชการต่างๆ
 - ง. ข้อมูลนิติกรรมที่ดิน
-

บทที่ 3

Post – Test

วิชา การดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรและตรวจปฏิบัติการ

1. ข้อใดเป็นขั้นตอนก่อนการออกหมายเรียก
 - ก. การรวบรวมข้อมูล
 - ข. การวิเคราะห์แบบแสดงรายการ
 - ค. การขออนุมัติออกหมายเรียก
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. เมื่อได้รับอนุมัติออกหมายเรียกให้ดำเนินการออกหมายเรียกภายในกำหนดเวลานานเท่าใด
 - ก. 1 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ข. 7 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ค. 15 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
 - ง. 30 วัน เว้นแต่ผู้อนุมัติจะสั่งการเป็นอย่างอื่น
3. การออกหมายเรียกตามประมวลรัษฎากรต้องกระทำภายในกำหนดเวลาใด
 - ก. 2 ปี นับแต่วันยื่นแบบแสดงรายการ
 - ข. 5 ปี นับแต่วันยื่นแบบแสดงรายการ กรณีปรากฏหลักฐาน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ยื่นรายการมีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และอธิบดีอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียก
 - ค. 10 ปี กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. การส่งหมายเรียกวิธีใด ที่มีผลบังคับได้ตามกฎหมาย
 - ก. ส่งโดยทางไปรษณีย์
 - ข. ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ
 - ค. เจ้าพนักงานนำไปส่งให้บุคคลใดก็ได้ที่อยู่ในบ้าน
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ผู้ตรวจสอบต้องจัดทำอะไร ก่อนการตรวจสอบบัญชีเอกสารตามหมายเรียกเพื่อให้การตรวจสอบประสิทธิภาพ สมบูรณ์ รวดเร็ว และอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน
 - ก. แผนการตรวจสอบภาษี หรือแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภาษี
 - ข. วิเคราะห์แบบแสดงรายการภาษี
 - ค. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียภาษี
 - ง. สืบสวนไต่สวนผู้เสียภาษี

6. เทคนิคการไต่สวนที่ดีประกอบด้วย
 - ก. การสร้างความปรองดอง สัมพันธภาพที่ดีกับผู้ถูกไต่สวน
 - ข. มีความยืดหยุ่น และเปิดใจรับฟังผู้ถูกไต่สวน
 - ค. ผู้ไต่สวนต้องเตรียมการไต่สวนโดยการวางโครงเรื่องการไต่สวนไว้ล่วงหน้า และรู้จักการควบคุมสถานการณ์การไต่สวน
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. การแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้เสียหายทราบจะกระทำเมื่อใด
 - ก. ก่อนเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา
 - ข. หลังจากเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา
 - ค. หลังจากเสนอรายงานผลการตรวจสอบต่อผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาวินิจฉัยสั่งการแล้ว
 - ง. ผิดทุกข้อ
8. ข้อใดถือเป็นการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. การตรวจปฏิบัติการทั่วไป
 - ข. การตรวจปฏิบัติการเฉพาะประเด็น
 - ค. การตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. ข้อใดเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานตามมาตรา 88/3 แห่งประมวลรัษฎากร
 - ก. เข้าไปในสถานประกอบการ ตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบการ และยึดเอกสารหลักฐานมาทำการตรวจสอบ
 - ข. เข้าไปในสถานประกอบการ และตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบการ
 - ค. เข้าไปในสถานประกอบการ และยึดเอกสารหลักฐานมาทำการตรวจสอบ
 - ง. เข้าไปในสถานประกอบการ
10. การไปตรวจปฏิบัติการของผู้ตรวจสอบ ณ สถานประกอบการ
 - ก. ไม่ต้องมีหนังสือนำตัว แต่มีบัตรข้าราชการ
 - ข. มีหนังสือนำตัว และมีบัตรข้าราชการ
 - ค. มีหนังสือนำตัว และไม่ต้องมีบัตรข้าราชการ
 - ง. ไม่ต้องมีหนังสือนำตัว และไม่ต้องมีบัตรข้าราชการ

บทที่ 4

Post – Test

วิชา การตรวจสอบเพื่อคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
และภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. นางสาว ก. มีชื่อในทะเบียนบ้านที่เขตบางเขน อาศัยอยู่บ้านพี่สาวที่เขตบางพลัด เพื่อสะดวกในการไปทำงานที่เขตบางกอกใหญ่ นางสาว ก. จะระบุที่อยู่ในแบบ ภ.ง.ด. 91 เพื่อขอคืนภาษี
 - ก. เขตบางเขน ตามทะเบียนบ้าน
 - ข. เขตบางพลัด ตามที่อยู่อาศัยจริง
 - ค. เขตบางกอกใหญ่ ตามที่ตั้งที่ทำงาน
 - ง. ระบุที่ใดก็ได้ ตามความประสงค์
2. บริษัท ข้าวหอม จำกัด สำนักงานใหญ่อยู่กรุงเทพฯ มีความประสงค์จะขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ก่อน ของสาขาที่สุพรรณบุรี
 - ก. ยื่น ค.10 ที่สุพรรณบุรี ระบุที่ตั้งสาขา
 - ข. ยื่น ค.10 ที่กรุงเทพฯ ระบุที่ตั้งสำนักงานใหญ่
 - ค. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ระบุที่ตั้งสาขา ขอคืนภาษีฯ ที่สุพรรณบุรี
 - ง. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ระบุที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ขอคืนภาษี
3. นาย ก. ยื่น ภ.ง.ด. 90 มีภาษีชำระเกิน ลงชื่อในช่องยื่นแบบฯ แต่ไม่ลงชื่อในช่องขอคืนฯ
 - ก. ไม่คืน ต้องยื่นแบบคำร้อง ค.10
 - ข. เชิญพบ ให้มาลงชื่อขอคืนในแบบ ภ.ง.ด. 90 ก่อนคืน
 - ค. คืนได้ เพราะลงชื่อในช่องยื่นแบบฯ และประมวลผลออกหนังสือแจ้งคืนแล้ว
 - ง. ไม่คืน ต้องยื่นแบบใหม่ พร้อมลงชื่อขอคืน
4. การตรวจคืนภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - ก. ประเด็นความผิดชัดเจน ตรวจเอกสารไม่พบประเด็นความผิด พิจารณาคืนได้
 - ข. ส่งคำร้องให้หน่วยงานตรวจสอบออกหมายเรียกทุกประเด็นและประเภทภาษี
 - ค. หน่วยตรวจสอบ กำหนดแผนการตรวจสอบเฉพาะประเด็นที่เป็นมูลเหตุของการขอคืนได้ โดยไม่จำเป็นต้องออกหมายเรียก
 - ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ค.

5. นายแดง จดทะเบียนรับรองบุตรกับภริยาเดิม โดยนายแดงส่งเสียเลี้ยงดู ต่อมา นายแดง จดทะเบียนสมรสกับภริยาใหม่ยังไม่มีบุตรด้วยกัน ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้แยกยื่นแบบแสดงรายการ
 - ก. ภริยาใหม่ หักลดหย่อนบุตรไม่ได้ เพราะมิใช่บุตรของตน
 - ข. นายแดงหักลดหย่อนบุตรได้ เพราะส่งเสียเลี้ยงดู แต่ภริยาใหม่หักไม่ได้
 - ค. นายแดง และ ภริยาใหม่ ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนบุตรได้คนละครึ่ง
 - ง. นายแดงหักลดหย่อนบุตรไม่ได้ เพราะไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับภริยาเดิม
6. นาย A กับ นาย B มีชื่อเป็นผู้กู้ยืมซื้อบ้านได้จ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืมปีภาษี 2543 จำนวน 60,000 บาท โดย นาย A มีชื่อในทะเบียนบ้านหลังที่กู้ยืมเมื่อ 28 ธันวาคม 2543 นาย B มีชื่อเมื่อ 5 มกราคม 2544
 - ก. นาย A และ นาย B หักได้คนละ 30,000.- บาท
 - ข. นาย A หักได้ 50,000.- บาท นาย B หักไม่ได้
 - ค. นาย A หักได้ 25,000.- บาท นาย B หักได้ 25,000.- บาท
 - ง. นาย A หักได้ 25,000.- บาท นาย B หักไม่ได้
7. นายกร มีเงินได้รับจ้างตาม ภ.ง.ด. 90 จำนวน 560,500.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท แต่แนบหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่ายรวมเงินได้ 493,800.- บาท ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท ผลการวิเคราะห์นายกร มีเงินได้

ก. เงินได้ฯ 493,800.- บาท	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท
ข. เงินได้ฯ 560,500.- บาท	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 14,814.- บาท
ค. เงินได้ฯ 493,800.- บาท	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท
ง. เงินได้ฯ 560,500.- บาท	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 16,815.- บาท
8. บริษัท เมืองใหม่ จำกัด ยื่น ค. 10 ขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณียื่น ภ.ง.ด. 50 มีกำไรสุทธิ แต่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เกินกว่าที่ควรต้องเสีย
 - ก. ตรวจหนังสือรับรองภาษีหัก ณ ที่จ่าย ไม่พบประเด็นความผิด พิจารณาคืนได้
 - ข. วิเคราะห์แบบแสดงรายการ เพื่อดำเนินการตรวจสอบโดยการออกหมายเรียก
 - ค. วิเคราะห์แบบแสดงรายการ ปรับปรุงภาษีที่ขอคืน หรือกรณีพบความผิดให้บริษัทอื่น ภ.ง.ด. 50 ปรับปรุงโดยไม่ต้องออกหมายเรียก
 - ง. วิเคราะห์แบบแสดงรายการปรับปรุงจำนวนภาษีที่ขอคืน หรือกรณีพบข้อผิดพลาดทำการประเมินภาษีอากรได้โดยไม่ต้องออกหมายเรียก
9. บริษัท กาดา จำกัด มีภาษีถูกหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 3 เดรส ไว้เกินกว่าที่ควรต้องเสีย
 - ก. นำภาษีหัก ณ ที่จ่ายชำระเกินไปหักจากภาษีที่ต้องชำระในปีถัดไปได้
 - ข. ยื่น ภ.ง.ด. 50 ขอคืนภาษี
 - ค. ยื่น ค.10 ขอคืนภาษีฯ ภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีที่ถูกหักภาษีเกิน
 - ง. ยื่น ค.10 ขอคืนภาษี ภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษี

10. ผู้มีเงินได้ (ภริยา) มีเงินได้มาตรา 40(1) (5) (8) ขอคืนภาษีโดยแยกยื่นแบบกับสามี
- ก. คืน/ประเมินภาษีส่วนของภริยาโดยไม่รบกวนแบบของสามี
 - ข. รวบรวมแบบของสามีมารวมคำนวณ หากมีสิทธิได้คืนทั้ง 2 ฝ่าย แม้เดิมสามีจะไม่ลงชื่อขอคืน ก็พิจารณาคืนไปได้
 - ค. รวบรวมแบบของสามีมารวมคำนวณ หากสามีต้องประเมินเพิ่ม และภริยามีสิทธิได้คืนให้นำภาษีชำระเกินของภริยามาหักจากภาษีชำระขาดของสามีได้
 - ง. รวบรวมแบบของสามีมารวมคำนวณ หากสามีต้องประเมินและภริยามีสิทธิได้คืนจะประเมินและคืนแยกจากกัน
-

บทที่ 5

Post – Test

วิชา การดำเนินการตรวจเพื่อคืนตรวจเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทใด มีสิทธิขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้
 - ก. การให้บริการเช่าอสังหาริมทรัพย์
 - ข. การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร
 - ค. การขายนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือตำราเรียน
 - ง. การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
2. กรณีใดต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. แคมสินค้าไปพร้อมกับการขายโดยไม่เกินราคาสินค้าที่ขาย
 - ข. แจกตัวอย่างสินค้าเพื่อส่งเสริมการขาย
 - ค. แจกรางวัลการชิงโชคให้ลูกค้า
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
3. กรณีใดออกใบลดหนี้ที่เกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง
 - ก. รับคืนสินค้าเนื่องจากสินค้าชำรุดบกพร่อง
 - ข. ลดราคาสินค้าภายหลังการขายเนื่องจากลูกค้าชำระค่าสินค้าตามกำหนด
 - ค. รับคืนเงินมัดจำ เงินประกัน เงินจอง ตามข้อตกลงทางการค้า
 - ง. ลดราคาสินค้าเนื่องจากสินค้าชำรุดเสียหาย
4. ภาษีซื้อในข้อใดสามารถนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้
 - ก. ภาษีซื้อที่เกิดจากเช่ารถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งเกิน 10 คน
 - ข. ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรอง
 - ค. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีอย่างย่อ
 - ง. ภาษีซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ
5. ข้อความใดไม่จำเป็นต้องมีในใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบ
 - ก. ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าและบริการ
 - ข. เลขประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้ซื้อสินค้าและบริการ
 - ค. วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี
 - ง. หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี

6. การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ ทำสัญญา 1 มกราคม 2545 มีกำหนดชำระเงินทุกวันที่ 15 ของเดือน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ 2545 ปรากฏว่าลูกค้านำเงินมาชำระวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2545 ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เกิดขึ้นเมื่อใด
 - ก. เมื่อทำสัญญา วันที่ 1 มกราคม 2545
 - ข. วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2545
 - ค. วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2545
 - ง. วันที่ใดก็ได้แล้วแต่จะตกลงกัน
7. เบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีใดขอลดไม่ได้
 - ก. ไม่มีใบกำกับภาษีซื้อ
 - ข. ไม่ออกใบกำกับภาษีและนำส่งภาษีขาย
 - ค. นำใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ไม่มีสิทธิออกมาขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ง. นำใบกำกับภาษีอย่างย่อ มาขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
8. ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) เพิ่มเติม กรณีแจ้งยอดขายไว้เกิน หรือแจ้งยอดซื้อไว้ขาด ผู้ประกอบการต้อง
 - ก. ยกยอดภาษีไปใช้ในเดือนถัดไป
 - ข. ขอคืนภาษีเป็นเงินสดเท่านั้น
 - ค. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
9. กรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการทั้งสำนักงานใหญ่ และสำนักงานสาขา และได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 30) รวมกัน ที่สำนักงานใหญ่ ในการจัดทำรายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อและรายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ก. จัดทำรวมกันที่สำนักงานใหญ่
 - ข. จัดทำเป็นรายสถานประกอบการ
 - ค. จัดทำที่ใดก็ได้
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
10. ข้อใดไม่ถือว่าเป็นการขายตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. นำสินค้าไปใช้โดยตนเองหรือผู้อื่น
 - ข. สินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ค. สินค้าเกินจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก

บทที่ 7 (1)

Post – Test

วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

1. ปัจจัยแวดล้อมที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง ได้แก่
 - ก. แหล่งรายได้ต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ
 - ข. กฎหมายภาษีอากร
 - ค. ทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยจัดเก็บภาษี
 - ง. ถูกทั้งข้อ ก. ข. และ ค.
2. ผู้เสียภาษีอาจเลิกสมัครใจในการเสียภาษีเมื่อเห็นว่า
 - ก. เจ้าหน้าที่ติดตามดูแลใกล้ชิดและให้บริการที่ด้อยอย่างสม่ำเสมอ
 - ข. ได้รับความยุติธรรมจากระบบภาษีที่จัดเก็บไม่ทั่วถึงและคนที่อยู่ในระบบเสียเปรียบคนที่อยู่นอกระบบ
 - ค. ตนเองมีคุณค่าที่ได้รับทำหน้าที่เป็นพลเมืองดีโดยการเสียภาษีถูกต้อง
 - ง. ตนเองได้ประโยชน์จากการเสียภาษีมากกว่าค่าภาษีที่เสียไป เช่น ได้รับบริการจากรัฐเต็มที่
3. ข้อใดไม่ใช่ความเสี่ยงในธรรมชาติ
 - ก. แผ่นดินไหว
 - ข. พายุหมุน
 - ค. ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้
 - ง. น้ำท่วม
4. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง
 - ก. ความเสี่ยงเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านผู้เสียภาษีและผู้จัดเก็บภาษี
 - ข. ผู้ประกอบธุรกิจถือว่าภาษีอากรเป็นต้นทุนในการประกอบธุรกิจอย่างหนึ่ง
 - ค. การถูกประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมไม่ใช่ความเสี่ยงของผู้เสียภาษี
 - ง. ผู้ประกอบธุรกิจสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้บริโภคได้ในกรณีภาษีทางอ้อม
5. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรทางด้านผู้จัดเก็บภาษี ได้แก่
 - ก. ผู้เสียภาษีมีความสมัครใจในการเสียภาษีจึงเสียภาษีถูกต้อง
 - ข. ผู้เสียภาษีมีรายได้ต้องเสียภาษีแต่ไม่มายื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี
 - ค. ผู้เสียภาษีตีความกฎหมายผิดจึงเสียภาษีไม่ครบถ้วน
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูก

6. ความหมายของความสมัครใจในการเสียภาษี คือ
- ก. ผู้เสียภาษีเสียภาษีโดยเต็มใจ
 - ข. ผู้เสียภาษีต้องการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย
 - ค. ผู้เสียภาษีคอยติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและหาช่องโหว่เพื่อหลบหลีกภาษีที่ควรต้องเสีย
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูก
7. ความเสี่ยงเกี่ยวกับภาษีอากรทางด้านฝ่ายผู้เสียภาษี ได้แก่
- ก. ขาดสินค้าต่ำกว่าเป้าเพราะพนักงานขายไม่เอาใจใส่ลูกค้า
 - ข. มีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับภาษีออกมาให้ปฏิบัติแล้วไม่ทราบจึงเสียภาษีผิดต้องเสียภาษีเพิ่มเติมภายหลังทำให้ต้องเสียเบี้ยปรับและเงินเพิ่มด้วย
 - ค. พนักงานขายลาออก
 - ง. หุ่นที่ซื้อมาเก็งกำไรราคาตก
8. ข้อใดต่อไปนี้อาจช่วยเสริมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี
- ก. เจ้าหน้าที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ในเวลาทำงาน ไม่แสดงความสนใจที่จะบริการผู้เสียภาษีที่มาติดต่อเพื่อสอบถามปัญหาและบอกปัดให้ไปพบเจ้าหน้าที่คนอื่นที่ยังไม่
 - ข. เจ้าหน้าที่แสดงกิริยาไม่สุภาพและดื้อของมีนเมาในระหว่างเวลาราชการทำให้ผู้เสียภาษีเสื่อมความนับถือ
 - ค. สร้างความเข้าใจให้ผู้เสียภาษีทราบว่าการเสียภาษีถูกต้องจะคุ้มครองให้ไม่ต้องมีภาระความเสี่ยงในการถูกเรียกเก็บภาษีย้อนหลัง
 - ง. เจ้าหน้าที่เรียกร้องสินบนตอบแทนในการช่วยปิดบังความผิดของผู้เสียภาษี

บทที่ 7 (2)

Post – Test

วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร

เทคนิคการสร้างควมสมัครใจในการเสียภาษี วิธีการตรวจสอบกรณีมีเอกสารส่งมอบ

1. การทดสอบบัญชีเอกสารหลักฐานที่ได้รับมอบก่อนลงมือทำการตรวจสอบ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ
 - ก. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจัดทำขึ้นเพื่อเสียภาษี
 - ข. พิสูจน์ว่ามีการลงบัญชีถูกต้อง
 - ค. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจริง
 - ง. พิสูจน์ว่าเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการจัดทำขึ้นจากการดำเนินกิจการ
 - จ. ถูกทั้งข้อ ก. และ ง.
2. ประโยชน์ของการวิเคราะห์ห้บทดลองและรายการที่แสดงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด. 50)
 - ก. เพื่อดูต้องการทราบสถานะของผู้ประกอบการ
 - ข. เพื่อดูต้องการทราบว่าผู้ประกอบการเสียภาษีไว้ถูกต้องหรือไม่
 - ค. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบและจัดทำแผนการตรวจ
 - ง. เพื่อดูว่าผู้ประกอบการได้จัดทำรายการต่าง ๆ ถูกต้องหรือไม่
 - จ. ผิดทุกข้อ
3. การตรวจสอบหารายได้หรือยอดขาย สามารถตรวจสอบได้จาก
 - ก. ตรวจสอบจาก Bank Statement
 - ข. ตรวจสอบจากทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้
 - ค. ตรวจสอบจากจำนวนสินค้าที่ผลิตได้ สำหรับผู้ผลิตสินค้า
 - ง. สำเนาใบกำกับสินค้า สำเนาใบเสร็จรับเงิน
 - จ. ถูกทุกข้อ
4. วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบด้านรายจ่ายของกิจการ เพื่อตรวจสอบว่า
 - ก. กิจการต้องปรับปรุงวิธีการบันทึกรายจ่ายหรือไม่
 - ข. กิจการนำรายจ่ายส่วนตัวมาบันทึกบัญชีหรือไม่
 - ค. กิจการบันทึกรายจ่ายสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริง
 - ง. กิจการบันทึกรายจ่ายเป็นไปตามหลักการทางบัญชีหรือไม่
 - จ. กิจการมีรายจ่ายในการดำเนินการเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายหรือไม่

5. การตรวจนับสินค้าคงเหลือ ควรใช้กับกิจการประเภทใด
 - ก. กิจการคลังสินค้า
 - ข. กิจการขนส่งสินค้า
 - ค. กิจการรับเหมาก่อสร้าง
 - ง. กิจการผลิตหรือขายสินค้า
 - จ. กิจการให้บริการ
6. วิธีการตรวจนับสินค้าคงเหลือ
 - ก. โดยการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่จริงเปรียบเทียบกับจำนวนสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ตามรายงานสินค้าคงเหลือ
 - ข. โดยคำนวณหายอดสินค้าคงเหลือจากการกระทบยอด ตามรายงานสินค้าคงเหลือกับเอกสารรับและจ่ายสินค้า
 - ค. โดยการตรวจนับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่จริงเปรียบเทียบกับจำนวนสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ตามรายงานสินค้าคงเหลือที่ได้บันทึกการรายการเป็นปัจจุบันแล้ว
 - ง. ผิดทุกข้อ
 - จ. ถูกทุกข้อ
7. ในการตรวจนับสินค้าคงเหลือหากปรากฏว่า มีสินค้าที่นับได้ไม่ตรงตามรายงานสินค้าคงเหลือ กรณีใดจึงจะถือว่าเป็นการขายสินค้า
 - ก. ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ตรวจสอบ
 - ข. กรณีที่มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าคงเหลือเท่านั้น
 - ค. ไม่ถือว่าเป็นการขายสินค้า
 - ง. กรณีที่มีสินค้าทั้งขาดและเกินจากรายงานสินค้าคงเหลือ
 - จ. กรณีที่มีสินค้าจากรายงานสินค้าคงเหลือเท่านั้น
8. ในการตรวจสอบ Bank Statement หากผู้มีเงินได้ไม่สามารถพิสูจน์ยอดเงินได้ตามรายการใน Bank Statement ได้ว่าเป็นรายการอะไร กรณีนี้จะถือว่ายอดเงินได้ดังกล่าวเป็น
 - ก. เงินฝากธนาคาร
 - ข. ยอดขายสินค้า
 - ค. รายได้ที่ถือว่าเป็นเงินได้สุทธิ เพื่อคำนวณภาษีของผู้มีเงินได้
 - ง. เงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ที่ต้องนำไปคำนวณภาษี
 - จ. ผิดทุกข้อ

9. ความคล้ายคลึงระหว่างรายได้ของภาษีเงินได้กับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
- ก. เป็นรายได้ที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่มีไว้ใช้ในการประกอบกิจการทุกประเภท
 - ข. เป็นรายได้ที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการประกอบกิจการ
 - ค. เป็นเงินสดหรือทรัพย์สินที่สามารถคิดคำนวณเป็นเงินได้
 - ง. ถูกทั้งข้อ ข. และ ค.
 - จ. ถูกทุกข้อ
10. ความแตกต่างระหว่างรายได้ของภาษีเงินได้กับยอดขายของภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
- ก. รายได้ที่เสียภาษีเงินได้จะต้องคำนวณหักรายจ่ายก่อนนำมาคำนวณภาษี ส่วนยอดขายภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ต้องหักรายจ่าย
 - ข. ยอดขายที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องคำนวณหักต้นทุนหรือรายจ่ายก่อนนำมาคำนวณภาษี ส่วนรายได้ภาษีเงินได้ไม่ต้องหักรายจ่าย
 - ค. มูลค่าที่ได้รับจากการขายสินค้าหรือให้บริการ
 - ง. ไม่มีความแตกต่างกันในส่วนของมูลค่าที่นำมาคำนวณภาษี
 - จ. ถูกทุกข้อ

บทที่ 8

Post – Test

วิชา ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก

1. การส่งออกความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ได้ส่งมอบสินค้า
 - ข. ได้รับชำระราคา
 - ค. ได้ออกใบกำกับภาษี
 - ง. เมื่อชำระอากรขาออกหรือวางหลักประกันขาออกหรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันขาออก
2. การลงรายการในรายงานภาษีจะลงเป็นภาษาต่างประเทศได้หรือไม่
 - ก. ได้
 - ข. ไม่ได้
 - ค. เป็นภาษาอังกฤษได้แต่ถ้าเป็นภาษาอื่นต้องขออนุมัติอธิบดีกรมสรรพากร
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
3. ผู้ประกอบการซื้อ – ขายไป ที่เป็นบุคคลธรรมดา มีภาระภาษีอะไรบ้าง
 - ก. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ข. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์
 - ค. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ และใบรับ
 - ง. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
4. การให้บริการความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ได้ออกใบกำกับภาษี
 - ข. ได้รับชำระราคาค่าบริการ
 - ค. ได้มีการส่งมอบบริการ
 - ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.
5. การขายสินค้าความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อ
 - ก. ส่งมอบสินค้า
 - ข. ได้รับชำระราคาสินค้า
 - ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
 - ง. ผิดทั้ง ก. และ ข.

6. รายงานภาษีที่ต้องจัดทำตามมาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร คือ
 - ก. รายงานภาษีขาย และรายงานภาษีซื้อ
 - ข. รายงานภาษีขาย รายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ค. รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ
 - ง. รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ งบกำไรขาดทุน งบดุล
7. ฐานในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ
 - ก. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร
 - ข. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามบัญชี
 - ค. ฐานจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร
 - ง. ฐานจากรายรับจากรายงานภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ
8. การคำนวณรายได้รายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการให้บริการ ใช้เกณฑ์ใด
 - ก. ใช้เกณฑ์เงินสดโดยให้ถือเป็นรายได้เมื่อได้รับชำระเงิน
 - ข. ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำรายได้จากการให้บริการมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่การให้บริการสิ้นสุดลง แต่ถ้การให้บริการเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีให้นำรายได้ตามส่วนของบริการที่ทำเสร็จในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี
 - ค. ถูกทั้ง ก. และ ข.
 - ง. ผิดทั้ง ก. และ ข.
9. ฐานภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออกได้แก่
 - ก. ราคา FOB บวกภาษีสรรพสามิตและภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นๆ แต่ไม่รวมอากรขาออก
 - ข. ราคา CIF บวกภาษีสรรพสามิตบวกอากรขาออก
 - ค. ราคา FCA บวกค่าธรรมเนียมอื่นๆ บวกอากรขาออก
 - ง. ราคา CIP บวกค่าใช้จ่ายต่างๆ บวกอากรขาออก

10. ราคา CIF หมายถึง

- ก. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จนกว่าสินค้านั้นจะบรรทุกลงเรือเรียบร้อยแล้ว
- ข. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าประกันภัย และค่าขนส่งต่าง ๆ จนถึงท่าเรือปลายทาง
- ค. ราคาขายสินค้า ณ โรงงานของผู้ผลิต
- ง. ราคาขายสินค้าโดยรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จนถึงบ้านผู้ซื้อ

บทที่ 9 (1)

Post – Test

วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์ และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา

1. ความผิดทางอาญา ที่เจ้าพนักงานสามารถเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับให้
 - ก. ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด. 91 เกินกำหนดเวลา
 - ข. ไม่จัดทำรายงานภาษีซื้อ ภาษีขาย
 - ค. ขัดหมายเรียกตามมาตรา 12 ตร
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. อายุความในการดำเนินคดีอาญา กรณีขัดหมายเรียก
 - ก. 1 ปี นับแต่วันที่ลงหมาย
 - ข. 1 ปี นับแต่วันที่รับหมาย
 - ค. 1 ปี นับแต่วันที่ปฏิบัติตามหมาย
 - ง. 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือนให้มาตามหมาย
3. การนับกระหนงความผิดกรณี มิได้ทำรายงานตามมาตรา 87 หรือ 87/1 แห่งประมวลรัษฎากร เพียงบางรายงาน บางเดือนทำ บางเดือนไม่ทำ จะนับอย่างไร
 - ก. นับเป็นรายกระหนงความผิด ตามประเภทของรายงานที่ได้จัดทำ
 - ข. นับตามเดือนที่ไม่ได้จัดทำรายงาน
 - ค. นับเป็นรายกระหนงความผิด ตามประเภทของรายงานที่ไม่จัดทำ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. กรณีผู้ประกอบการ จดทะเบียนซึ่งประกอบการขายสินค้า จัดทำรายงานสินค้าและวัตถุดิบโดย มิได้จัดทำแยกตามประเภท ชนิด และขนาดของสินค้าและวัตถุดิบในการนับประเด็นความผิด จะทำอย่างไร
 - ก. นับตามประเภทของรายงาน ตามประเภท ชนิด และขนาดของสินค้า
 - ข. นับตามเดือนที่จัดทำผิด
 - ค. นับเพียงกระหนงเดียว
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก

5. การกระทำตามข้อใดที่แสดงว่าผู้เสียภาษีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้
 - ก. การจัดทำภาษี 2 ชุด ที่มีข้อความไม่ตรงกัน
 - ข. ยื่นแบบแสดงรายงานภาษีเงินได้ ขาดจากความเป็นจริง 2%
 - ค. ประกอบกิจการเป็นปกติธุระ แต่ไม่เคยยื่นแบบแสดงรายการ
 - ง. แจ่งย้ายที่อยู่หลายครั้ง โดยแจ่งย้ายออก & ไม่ย้ายเข้า
6. การกระทำตามข้อใดที่แสดงว่าผู้ประกอบการมีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ก. บั๊มน้ำมัน นำใบกำกับภาษีขายที่ผู้ซื้อไม่ต้องการ ไปขายต่อ
 - ข. จัดทำใบกำกับภาษีขาย 2 ชุด โดยมีเลขที่ เล่มที่ เหมือนกัน
 - ค. พิมพ์ใบกำกับภาษีใช้เอง โดยไม่มีการซื้อขายจริง
 - ง. ถูกทุกข้อ
7. ข้อใด เป็นโทษตามกฎหมายสำหรับผู้กระทำผิดกรณีใบกำกับภาษี สำหรับผู้ออกและผู้ใช้ใบกำกับภาษี
 - ก. โทษทางแพ่งและทางอาญา สำหรับผู้ออกใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ข. โทษทางแพ่งและทางอาญา สำหรับผู้ใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ค. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูก
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
8. ผู้ใดต้องรับผิดชอบในการทำความผิด กรณีใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 - ก. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บุคคลธรรมดา
 - ข. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และผู้ทำการแทนโดยไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว
 - ค. บริษัท ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และผู้ทำการแทนในฐานะส่วนตัว และนิติบุคคล บุคคลธรรมดา
 - ง. ถูกทุกข้อ
9. พยานเอกสารที่จะต้องใช้ในการดำเนินคดีในข้อใด จึงจะมีน้ำหนักต่อการดำเนินคดีอาญา
 - ก. ต้นฉบับสำนวนการตรวจสอบ สำเนาใบรับแบบแจ้งการประเมิน
 - ข. สำเนาสำนวนการตรวจสอบและสำเนาใบรับแบบแจ้งการประเมินที่เจ้าหน้าที่รับรองความถูกต้อง
 - ค. สำเนาสำนวนการตรวจสอบที่เจ้าหน้าที่รับรองความถูกต้องแล้ว ใบรับแบบแจ้งการประเมินที่มีบุคคลข้างบ้านเซ็นรับไว้
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข. ถูกต้อง

10. เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ กรณีผู้เสียภาษีไม่มาพบตามหมายเรียกได้ไม่เกินอัตราโทษใด

- ก. ไม่เกินสองพันบาท
- ข. กรณีบุคคลธรรมดาปรับหนึ่งพันบาท
- ค. กรณีนิติบุคคลปรับสองพันบาท
- ง. ถูกทุกข้อ

บทที่ 9 (2)

Post – Test

วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการเร่งรัดภาษีอากรค้าง

1. หนังสืออากรค้างเริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด
 - ก. เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว มิได้เสีย หรือนำส่ง
 - ข. เมื่อได้รับแจ้งการประเมิน
 - ค. เมื่อได้รับหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
2. การเสียภาษีอากรของกรมสรรพากรข้อใดถูก
 - ก. โดยวิธีการประเมินตนเอง
 - ข. โดยวิธีหัก ณ ที่จ่าย
 - ค. โดยการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. บุคคลในข้อใดต้องรับผิดชอบในหนี้ภาษีอากรค้าง
 - ก. ผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล
 - ข. หุ้นส่วนที่ออกจากการเป็นหุ้นส่วนของบริษัท 3 ปีแล้ว
 - ค. คู่สมรสของหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ
 - ง. ผู้ชำระบัญชีต้องรับผิดชอบส่วนตัว
4. อายุความข้อใดเป็นอายุความในการดำเนินคดีของกรมสรรพากร
 - ก. อายุความ 1 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 10 ปี
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ในการฟ้องคดีคณะบุคคลนาย ก นาย ข และนาย ค ซึ่งค้างชำระภาษีในนามคณะบุคคล จะต้องฟ้องบุคคลใดบ้าง
 - ก. ฟ้องคณะบุคคลนาย ก นาย ข และนาย ค
 - ข. ฟ้องนาย ก ได้ คนเดียว
 - ค. ฟ้องนาย ก และ นาย ข
 - ง. ฟ้องนาย ก นาย ข และนาย ค

6. กำหนดเวลาในการฟ้องบริษัทที่ได้จดทะเบียนเลิกกิจการแล้วสามารถฟ้องได้ภายในอายุความข้อใดถูก
 - ก. อายุความ 10 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 1 ปี
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
7. กำหนดเวลาในการฟ้องบริษัทที่ได้จดทะเบียนเสร็จการชำระภาษีแล้ว สามารถฟ้องได้ภายในอายุความข้อใดถูก
 - ก. อายุความ 10 ปี
 - ข. อายุความ 2 ปี
 - ค. อายุความ 1 ปี
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
8. ในการแจ้งการประเมินไปยังผู้เสียภาษีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ได้จดทะเบียนเลิกแล้วจะต้องแจ้งไปยังผู้ใด
 - ก. ห้างหุ้นส่วนผู้จัดการ
 - ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยหุ้นส่วนผู้จัดการ
 - ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยผู้ชำระบัญชี
 - ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก
9. การส่งแบบแจ้งการประเมินที่ขอด้วยกฎหมายเรียงลำดับตามข้อใดถูก
 - ก. ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไม่พบผู้รับ จึงปิดหนังสือแจ้ง
 - ข. ปิดหนังสือแจ้งไม่ได้ จึงส่งด้วยตนเอง
 - ค. ประกาศหนังสือพิมพ์ก่อน แล้วจึงส่งทางไปรษณีย์
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. การส่งหนังสือเตือนให้ชำระค่าภาษีอากรค้างข้อใดถูก
 - ก. ส่งด้วยตนเองให้ผู้ค้างที่สวนจตุจักรที่ผู้ค้างชอบไปออกกำลังกาย
 - ข. ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับโดยมีผู้รับอายุ 15 ปีอยู่ในบ้านรับไว้
 - ค. ปิดหนังสือที่บ้านของผู้ถือหุ้นของบริษัท
 - ง. ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ TIME

หมวดคอมพิวเตอร์

บทที่ 1

Post – Test

วิชา โปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผล การตรวจสอบ ของหน่วยปฏิบัติทั่วประเทศ

1. หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานที่พัฒนาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - ข. สำนักมาตรฐานกรรมวิธีภาษี
 - ค. ศูนย์บริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่
 - ง. สำนักตรวจสอบภาษี
2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนาโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ ขึ้นมาใช้งาน
 - ก. เพื่อใช้เป็นทะเบียนคุมการขออนุมัติออกหมายเรียก
 - ข. เพื่อใช้เป็นทะเบียนคุมการประเมินผลการตรวจสอบ
 - ค. เพื่อใช้ในการบริหารของหน่วยตรวจสอบ
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ค.
3. ประโยชน์ที่หน่วยปฏิบัติจะได้รับจากการใช้โปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. เป็นเครื่องมือช่วยในการจัดทำทะเบียนคุมการอนุมัติออกหมายเรียก
 - ข. เป็นเครื่องมือตรวจสอบประวัติผู้เสียภาษีที่ถูกตรวจสอบและป้องกันการออกหมายเรียกซ้ำราย
 - ค. ช่วยลดภาระในการจัดทำรายงานด้วยมือของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. ข้อมูลจากแบบใดที่นำมาใช้ในการบันทึกโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
 - ก. แบบขออนุมัติออกหมายเรียก (แบบ ด.ส. 2)
 - ข. แบบรายงานประเมินผลการตรวจสอบ (แบบ ด.ส. 21/7)
 - ค. แบบออกหมายเรียก (แบบ ด.ส. 5)
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. เมื่อประมวลผลโปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบเครื่องคอมพิวเตอร์จะออกรายงานอะไรให้บ้าง
- ก. รายงานผลการตรวจสอบภาษีอากรกรณีออกหมายเรียกปกติ (แบบ ต.ส. 21/3)
 - ข. รายงานผลการตรวจสอบ ของ สพท./สพจ. ส่ง สภ. (แบบ ต.ส. 26/1)
 - ค. รายงานประเมินผลการตรวจสอบ ((แบบ ต.ส. 21/7)
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ข.
-

บทที่ 2

Post – Test

วิชา โปรแกรมควบคุมและติดตามการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม
(AUDITTP)

1. โปรแกรมควบคุม ติดตามและประเมินผลภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP) มีประโยชน์อะไร
 - ก. จัดทำฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการเป็นรายผู้ประกอบการที่ถูกตรวจและเป็นรายเจ้าหน้าที่
 - ข. จัดทำฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการจัดทำรายงานผลการตรวจปฏิบัติการเป็นรายตัวเจ้าหน้าที่ รายงานหน่วยงาน
 - ค. จัดทำรายงาน งานค้างการตรวจปฏิบัติการโดยแสดงอายุงานค้างและสาเหตุงานค้าง
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ประกอบด้วยฐานข้อมูลหลักฐานอะไรบ้าง
 - ก. ฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการทั่วไป
 - ข. ฐานข้อมูลเจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการ
 - ค. ฐานข้อมูลการตรวจปฏิบัติการทั่วไป ตรวจเพื่อคืน ตรวจสอบยัน ตรวจนับสินค้า
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูกต้อง
3. ปีนี้กรมสรรพากรได้มีการบรรจุอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ใหม่ หน่วยงานของท่านจะต้องมีเจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการบรรจุใหม่อย่างแน่นอน สิ่งที่ท่านต้องการปฏิบัติสำหรับโปรแกรมนี้คืออะไร
 - ก. คอยจนกว่าจะได้เลข ลสก.
 - ข. สมมุติเลข ลสก. แล้วเพิ่มข้อมูลเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่
 - ค. เมื่อได้เลข ลสก. ให้แก้ไขเลข ลสก. ของเจ้าหน้าที่รายนั้น
 - ง. ข้อ ข. และ ข้อ ค. ถูกต้อง
4. แกรมนี้มีระบบควบคุม ติดตามและประเมินผล จึงสามารถออกรายงานใดได้บ้าง
 - ก. งานผลการตรวจปฏิบัติการ ด.ป. 09 ด.ป. 09.1 และ ด.ป. 09.2 รายละเอียด 1
 - ข. สรุปรายงานผลการตรวจปฏิบัติการ (ตรวจเสร็จ)
 - ค. ทะเบียนคุมการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ด.ป. 04/ ด.ป. 04.1)
 - ง. ถูกทุกข้อ

5. บ้างที่ต้องมีส่วนในการใช้โปรแกรมควบคุม ติดตามและประเมินผลภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP)
- ก. หัวหน้าฝ่าย
 - ข. หัวหน้างาน
 - ค. เจ้าหน้าที่ตรวจปฏิบัติการ
 - ง. ถูกทุกข้อ
-

หมวดบัญชี

บทที่ 1

Post – Test

วิชา ความรู้ทางบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และประมวลรัษฎากร

1. ความหมายของ “งบการเงิน” ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 หมายความว่าถึง
 - ก. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม
 - ข. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบกระแสเงินสด
 - ค. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบกระแสเงินสด งบประกอบหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - ง. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบประกอบหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
2. ข้อความในข้อใดต่อไปนี้ ถูกต้องที่สุด
 - ก. งบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
 - ข. งบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่ งบการเงินของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนที่จัดตั้งขึ้นตาม กฎหมายไทย ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
 - ค. งบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่ งบการเงินของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
 - ง. งบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่ งบการเงินของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท หรือ สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท หรือ รายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท

3. เอกสารที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสามารถนำมาใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อ ได้แก่ เอกสารดังต่อไปนี้
 - ก. ใบกำกับภาษีเต็มรูป ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้
 - ข. ใบกำกับภาษีเต็มรูป ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร
 - ค. ใบกำกับภาษีเต็มรูป ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากร
 - ง. ใบกำกับภาษีเต็มรูป ใบกำกับภาษีอย่างย่อ ใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพสามิต
4. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องทำการตรวจนับ สินค้าคงเหลือ
 - ก. ปีละ 1 ครั้ง คือ ณ วันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี
 - ข. ปีละ 1 ครั้ง คือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี
 - ค. ปีละ 2 ครั้ง คือ ณ วันที่ 30 มิถุนายน และ วันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี
 - ง. ปีละ 2 ครั้ง คือ ณ วันที่ 31 มีนาคม และ วันที่ 30 กันยายน ของทุกปี
5. นอกจากใบกำกับภาษีเต็มรูปและใบกำกับภาษีอย่างย่อแล้ว เอกสารในข้อใดต่อไปนี้ มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับใบกำกับภาษี
 - ก. ใบเสร็จรับเงิน ใบลดหนี้
 - ข. ใบเสร็จรับเงิน ใบแทนใบกำกับภาษี ใบลดหนี้ ใบเพิ่มหนี้
 - ค. ใบเสร็จรับเงิน ใบเพิ่มหนี้
 - ง. ใบลดหนี้ ใบเพิ่มหนี้

บทที่ 2
Post – Test
วิชา แม่บทการบัญชี

1. ลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน หมายถึง
 - ก. คุณสมบัติที่ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์เฉพาะส่วนราชการที่ผู้ใช้งบการเงิน
 - ข. ลักษณะเชิงคุณภาพหลักของงบการเงินสี่ประการ
 - ค. งบการเงินนั้นให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เฉพาะหน่วยงานกำกับดูแล
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ค.
2. แม่บทการบัญชีเกี่ยวข้องกับเรื่องใด
 - ก. วัตถุประสงค์และลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน
 - ข. คำนิยาม การรับรู้และการวัดมูลค่าขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นงบการเงิน
 - ค. แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับกำไร
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของแม่บทการบัญชี
 - ก. เป็นแนวทางสำหรับคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีในอนาคตและการทบทวนมาตรฐานการบัญชีที่มีในปัจจุบัน
 - ข. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำงบการเงินในการเสนอขอปรับข้อกำหนดมาตรฐานและการปฏิบัติทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนองบการเงินให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
 - ค. เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำงบการเงินในการนำมาตรฐานการบัญชีมาปฏิบัติและผู้สอบบัญชีในการแสดงความเห็นต่องบการเงินว่าได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีหรือไม่
 - ง. ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจความหมายของข้อมูลที่แสดงในงบการเงิน
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการวัดฐานะการเงินในงบดุล ได้แก่
 - ก. สินทรัพย์ และหนี้สิน
 - ข. หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ
 - ค. ส่วนของเจ้าของ
 - ง. ข้อ ก. และ ข้อ ค.

5. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการวัดผลการดำเนินงาน ได้แก่
- ก. รายได้และค่าใช้จ่าย
 - ข. รายได้ ต้นทุนขาย และค่าใช้จ่าย
 - ค. รายได้และต้นทุนขาย
 - ง. การนำเสนอรายการในงบการเงินสอดคล้องกับคำนิยามที่กำหนด
-

บทที่ 3
Post – Test
วิชา งบการเงิน

1. งบการเงิน ได้แก่
 - ก. งบดุลและงบกำไรขาดทุน
 - ข. งบดุล งบกำไรขาดทุนและงบกระแสเงินสด
 - ค. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น หรืองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
 - ง. งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสดและงบแสดงรายการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น
2. งบการเงินควรให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้
 - ก. สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น
 - ข. รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงรายการกำไร และรายการขาดทุน
 - ค. กระแสเงินสด
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. สินทรัพย์ที่เข้าลักษณะเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่
 - ก. เงินสดและเงินฝากธนาคาร
 - ข. เงินลงทุน
 - ค. พันธบัตรรัฐบาล
 - ง. ข้อ ข. และข้อ ค.
4. สินทรัพย์ในทางบัญชีแบ่งเป็นกี่ประเภท
 - ก. แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน และสินทรัพย์ถาวร
 - ข. แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ
 - ค. แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน เงินลงทุนระยะยาว ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ
 - ง. แบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน เงินลงทุนระยะสั้น เงินลงทุนระยะยาว ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ สินทรัพย์อื่นๆ

5. ข้อมูลในงบกำไรขาดทุนที่จำแนกค่าใช้จ่ายตามลักษณะ ได้แก่

- ก. ต้นทุนขาย
- ข. ค่าเสื่อมราคา
- ค. ค่าจ้างและเงินเดือน
- ง. ข้อ ข. และข้อ ค.

บทที่ 4 (1)

Post – Test

วิชา การรับรู้รายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ

1. การรับรู้รายได้ทางบัญชีและการรับรู้รายได้ตามประมวลรัษฎากร ต้องเป็นตามข้อใด
 - ก. เท่ากับเสมอ
 - ข. รายได้ทางบัญชีจะมากกว่ารายได้ตามประมวลรัษฎากร
 - ค. รายได้ทางบัญชีจะน้อยกว่ารายได้ตามประมวลรัษฎากร
 - ง. ผิดทุกข้อ
2. นิติบุคคลประกอบกิจการสร้าง จะต้องรับรู้รายได้เพื่อการคำนวณกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากร ตามข้อใด
 - ก. รับรู้ทั้งจำนวนเมื่อสิ้นสุดโครงการก่อสร้าง
 - ข. รับรู้ตามงวดแห่งสัญญาก่อสร้าง
 - ค. รับรู้ตามส่วนของงานที่ทำเสร็จ
 - ง. สามารถเลือกการรับรู้รายได้ตาม (ก) (ข) และ (ค) วิธีใดวิธีหนึ่ง
3. บริษัท รุ่งกานต์ จำกัด มีรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ 1 ม.ค. 2543 – 31 ธ.ค. 2543 เมื่อวันที่ 15 ธ.ค. 2543 บริษัทฯ ได้รับเงินมัดจำค่าซื้อสินค้าจำนวน 10,000.- บาท ตกลงส่งมอบสินค้า และรับชำระราคาค่าสินค้าส่วนที่เหลืออีก 90,000.- บาท ในวันที่ 20 ม.ค. 2544 ในกรณีนี้บริษัทฯ ต้องรับรู้รายได้เช่นใด
 - ก. ต้องรับรู้รายได้ในวันที่ 15 ธ.ค. 2543 จำนวน 10,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิและรับรู้รายได้ส่วนที่เหลือจำนวน 90,000.- บาท เมื่อได้ส่งมอบสินค้าและรับชำระเงินในวันที่ 20 ม.ค. 2544
 - ข. รับรู้รายได้ครั้งเดียวในวันที่ 15 ธ.ค. 2543 จำนวน 100,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิ
 - ค. รับรู้รายได้ครั้งเดียวในวันที่ 20 ม.ค. 2544 จำนวน 100,000.- บาท ตามเกณฑ์สิทธิ
 - ง. บริษัทฯ สามารถเลือกวิธีใดก็ได้ตามข้อ (ก) (ข) และ (ค)

4. บริษัท รุ่งกานต์ทิลปี จำกัด ได้รับเงินปันผลจาก MITSUI CO. LTD ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ฎีปันจำนวน 30,000.- บาท บริษัทฯ ต้องรับรู้รายได้เงินปันผลดังกล่าว คำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในจำนวนเท่าใด

- ก. 10,000 บาท
- ข. 15,000 บาท
- ค. 20,000 บาท
- ง. 30,000 บาท

5. บริษัท รุ่งกานต์ จำกัด มีผลการดำเนินงานในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ดังนี้

ปี	กำไร(ขาดทุน)สุทธิ
2543	- 6,000,000
2544	- 4,500,000
2545	- 500,000
2546	1,000,000
2547	1,500,000
2548	2,000,000
2549	4,000,000

บริษัทฯ สามารถนำผลขาดทุนสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชีก่อนปี 2543 มาถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชี ปี 2543 ตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร ตามข้อใด

- ก. 500,000 บาท
- ข. 1,000,000 บาท
- ค. 2,000,000 บาท
- ง. 2,500,000 บาท

บทที่ 4 (2)

Post – Test

วิชา การบัญชีต้นทุนและการตีราคาสินค้าคงเหลือตามหลักการบัญชี
และมาตรฐานการบัญชี

ข้อมูลต่อไปนี้ใช้ในการตอบคำถามข้อ 1- ข้อ 5

ในวันที่ 31 มกราคม นักบัญชีของบริษัท เลื่อมลาย จำกัด ล้มป่วยอย่างกะทันหัน ฝ่ายจัดการของบริษัทได้ขอร้องให้ท่านช่วยตอบปัญหาบางประการ โดยให้สมุดบัญชีและรายละเอียดเพิ่มเติมแก่ท่านดังนี้

วัตถุดิบ			งานระหว่างทำ		
1 ม.ค.	ย/ม	15,000	1 ม.ค.	ย/ม	1,000
					40,000
				เบิกวัตถุดิบทางตรง	20,000
สินค้าสำเร็จรูป			ต้นทุนขาย		
1 ม.ค.	ย/ม	10,000			
		20,000			
สินค้าสำเร็จรูป					
	1 ม.ค.	ย/ม			1,000
				ค่าแรงงาน	40,000

ข้อมูลเพิ่มเติม

1. โสหุ้ยการผลิตจะถูกคิดเข้างานในอัตรา 4.- บาท ต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง
2. ชั่วโมงแรงงานทางตรงเกิดขึ้น 5,500 ชั่วโมง บริษัทจ่ายค่าแรงงานทางตรงในอัตราชั่วโมงละ 6.- บาท

ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. บัญชีวัตถุดิบ ณ วันที่ 31 มกราคม จะมียอดยกไป
 - ก. 50,000
 - ข. 25,000
 - ค. 30,000
 - ง. 35,000
 2. บัญชีระหว่างทำ ณ 31 มกราคม จะมียอดยกไปคือ
 - ก. 75,000
 - ข. 76,000
 - ค. 36,000
 - ง. 35,000
 3. บัญชีสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ ณ 31 มกราคม จะมียอดยกไปคือ
 - ก. 10,000
 - ข. 20,000
 - ค. 25,000
 - ง. 30,000
 4. บัญชีต้นทุนขาย ณ 31 มกราคม จะมียอดคงเหลือ
 - ก. 10,000
 - ข. 20,000
 - ค. 30,000
 - ง. 40,000
 5. จำนวนโสหุ้ยการผลิตคิดเข้างานสูงไปหรือต่ำไปของเดือนมกราคม คือ
 - ก. คิดเข้างานต่ำไป 9,000.- บาท
 - ข. คิดเข้างานต่ำไป 2,000.- บาท
 - ค. คิดเข้างานสูงไป 2,000.- บาท
 - ง. คิดเข้างานสูงไป 3,000.- บาท
-

บทที่ 5

Post – Test

วิชา การยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี

1. สามีและภริยาผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) ประเภทเดียวกันเท่าใด จึงไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี
 - ก. ไม่เกิน 60,000.- บาท
 - ข. ไม่เกิน 100,000.- บาท
 - ค. ไม่เกิน 120,000.- บาท
 - ง. ไม่เกิน 150,000.- บาท
2. เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2544 บริษัท ก. ได้จ่ายเงินค่าลิขสิทธิ์ให้แก่ นาย ข. เป็นจำนวน 10,000.- บาท ดังนั้นบริษัท ก. จะต้องยื่นแบบแสดงรายการอย่างไร
 - ก. ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งกรมสรรพากร
 - ข. หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งตามแบบ ภ.ง.ด. 3 ภายในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2544
 - ค. หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งตามแบบ ภ.ง.ด. 53 ภายในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2544
 - ง. หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งตามแบบ ภ.ง.ด. 54 ภายในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2544
3. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งปรับปรุงเฉลี่ยภาษีซื้อ เฉลี่ยตามส่วนของการใช้พื้นที่อาคาร ต้องยื่นแบบแสดงรายการประเภทใด
 - ก. ภ.พ. 30
 - ข. ภ.พ. 30.2
 - ค. ภ.พ. 30.3
 - ง. ภ.พ. 36
4. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรอบระยะเวลาบัญชีแรกน้อยกว่า 12 เดือน จะต้องยื่นแบบแสดงรายการต่อกรมสรรพากรอย่างไร
 - ก. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 51 และ ภ.ง.ด. 50
 - ข. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 51 ไม่ต้องยื่นแบบ ภ.ง.ด. 50
 - ค. ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 50 ไม่ต้องยื่นแบบ ภ.ง.ด. 51
 - ง. ไม่ต้องยื่นทั้ง ภ.ง.ด. 50 และ ภ.ง.ด. 51

5. ตาม พ.ร.บ. ปิโตรเลียม ได้กำหนดระยะเวลาในการยื่นแบบ ภ.ง.ด. 70 ไว้อย่างไร
- ก. ภายใน 150 วันของปีถัดไป
 - ข. ภายใน 150 วันนับแต่วันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชี
 - ค. ภายใน 5 เดือนของปีถัดไป
 - ง. ภายใน 5 เดือน นับแต่วันสิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชี
-

บทที่ 6

Post – Test

วิชา ผู้สอบบัญชีภาษีอากร

1. หน่วยงานที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีภาษีอากร ได้แก่ข้อใด
 - ก. กรมสรรพากร
 - ข. กรมทะเบียนการค้า
 - ค. ก.บช.
 - ง. ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. ใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีภาษีอากรมีอายุกี่ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต
 - ก. 3 ปี
 - ข. 4 ปี
 - ค. 5 ปี
 - ง. 6 ปี
3. งบการเงินต้องได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่งบการเงินของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนตามกฎหมายไทย ที่มีรายการใดไม่เกินที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
 - ก. ทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และหนี้สินรวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
 - ข. ทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
 - ค. ทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
 - ง. ทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และหนี้สินรวมไม่เกิน 30 ล้านบาท
4. ผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีรับทำบัญชีให้กับกิจการที่คนเข้ารับงานตรวจสอบและรับรองบัญชีถือว่าไม่รักษามารยาทข้อใด
 - ก. มารยาทต่อลูกค้า
 - ข. มารยาททั่วไป
 - ค. มาตรฐานในการปฏิบัติงาน
 - ง. ความเป็นอิสระ

5. หากผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีไม่รักษามารยาทและไม่ปฏิบัติตามตรวจสอบตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด มีบทกำหนดโทษสถานใด
- ก. พักใบอนุญาต
 - ข. เพิกถอนใบอนุญาต
 - ค. ดำเนินคดีอาญา
 - ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.
-

ภาคผนวก จ
เฉลยแบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เฉลยแบบทดสอบเพื่อการวิจัย

หมวดวิชานโยบาย

บทที่ 1 วิชา วัตถุประสงค์ นโยบาย และขอบเขตการตรวจสอบภาษีอากร

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ก
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ข

บทที่ 2 วิชา การสืบสวนและประมวลหลักฐาน

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ก
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ข
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ข

บทที่ 3 วิชาดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรและตรวจปฏิบัติการ

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ค	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ง
ข้อ 4. ข	ข้อ 4. ข
ข้อ 5. ก	ข้อ 5. ก
ข้อ 6. ง	ข้อ 6. ง
ข้อ 7. ค	ข้อ 7. ค
ข้อ 8. ง	ข้อ 8. ง
ข้อ 9. ก	ข้อ 9. ก
ข้อ 10. ข	ข้อ 10. ข

บทที่ 4 วิชา การตรวจสอบเพื่อคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ข	ข้อ 2. ข
ข้อ 3. ก	ข้อ 3. ก
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ค
ข้อ 6. ง	ข้อ 6. ง
ข้อ 7. ข	ข้อ 7. ข
ข้อ 8. ค	ข้อ 8. ค
ข้อ 9. ค	ข้อ 9. ค
ข้อ 10. ค	ข้อ 10. ค

บทที่ 5 วิชา การดำเนินการตรวจสอบเพื่อคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ค
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ก	ข้อ 3. ข
ข้อ 4. ข	ข้อ 4. ก
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ข
ข้อ 6. ค	ข้อ 6. ข
ข้อ 7. ข	ข้อ 7. ค
ข้อ 8. ง	ข้อ 8. ข
ข้อ 9. ค	ข้อ 9. ข
ข้อ 10. ค	ข้อ 10. ค

บทที่ 7 (1) วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร
การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ค	ข้อ 2. ข
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ค
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง
ข้อ 6. ง	ข้อ 6. ง
ข้อ 7. ค	ข้อ 7. ข
ข้อ 8. ข	ข้อ 8. ค

บทที่ 7 (2) วิชา เทคนิคเบื้องต้นในการตรวจสอบภาษีอากร เทคนิคการสร้างความสมัครใจ
ในการเสียภาษี วิธีการตรวจสอบกรณีมีเอกสารส่งมอบ

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. จ	ข้อ 1. จ
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. จ	ข้อ 3. จ
ข้อ 4. ก	ข้อ 4. จ
ข้อ 5. ก	ข้อ 5. ง
ข้อ 6. ค	ข้อ 6. ค
ข้อ 7. ข	ข้อ 7. ข
ข้อ 8. ข	ข้อ 8. ง
ข้อ 9. จ	ข้อ 9. ง
ข้อ 10. ข	ข้อ 10. ก

บทที่ 8 วิชา ลักษณะและการตรวจสอบธุรกิจหลัก

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ก	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ข	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ข
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ก
ข้อ 6. ก	ข้อ 6. ค
ข้อ 7. ข	ข้อ 7. ก
ข้อ 8. ก	ข้อ 8. ข
ข้อ 9. ข	ข้อ 9. ก
ข้อ 10. ค	ข้อ 10. ข

**บทที่ 9 (1) วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา)**

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ค	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ค	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ค
ข้อ 5. ข	ข้อ 5. ข
ข้อ 6. ง	ข้อ 6. ง
ข้อ 7. ค	ข้อ 7. ค
ข้อ 8. ค	ข้อ 8. ค
ข้อ 9. ข	ข้อ 9. ข
ข้อ 10. ง	ข้อ 10. ง

บทที่ 9 (2) วิชา ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบ การอุทธรณ์
และการเร่งรัดภาษีอากรค้าง (ความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบกับการดำเนินคดีอาญา)

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ก	ข้อ 1. ก
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ง
ข้อ 3. ก	ข้อ 3. ก
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง
ข้อ 6. ก	ข้อ 6. ก
ข้อ 7. ข	ข้อ 7. ข
ข้อ 8. ค	ข้อ 8. ค
ข้อ 9. ก	ข้อ 9. ก
ข้อ 10. ข	ข้อ 10. ข

หมวดคอมพิวเตอร์

บทที่ 1 วิชา โปรแกรมการขออนุมัติออกหมายเรียกและรายงานประเมินผลการตรวจสอบ
ของหน่วยปฏิบัติทั่วไป

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ข	ข้อ 1. ข
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ง
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ง
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง

บทที่ 2 วิชา โปรแกรมควบคุมและติดตามการตรวจปฏิบัติการภาษีมูลค่าเพิ่ม (AUDITTP)

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ง
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ง
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง

หมวดวิชาบัญชี

บทที่ 1 วิชา ความรู้ทางบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และประมวลรัษฎากร

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ข	ข้อ 2. ข
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ข
ข้อ 4. ก	ข้อ 4. ค
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง

บทที่ 2 วิชา แม่บทการบัญชี

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ข
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ง
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ข
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ก	ข้อ 5. ก

บทที่ 3 วิชา งบการเงิน

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ง	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ง
ข้อ 3. ก	ข้อ 3. ก
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ค
ข้อ 5. ง	ข้อ 5. ง

บทที่ 4 (1) วิชา การรับรู้รายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ก	ข้อ 1. ง
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ค	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ข	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ก	ข้อ 5. ก

บทที่ 4 (2) วิชา การบัญชีต้นทุนและการตีราคาสินค้าคงเหลือตามหลักการบัญชีและ
มาตรฐานการบัญชี

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ค
ข้อ 2. ง	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ง	ข้อ 3. ง
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ข
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ก

บทที่ 5 วิชา การยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษี

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ค	ข้อ 1. ข
ข้อ 2. ค	ข้อ 2. ข
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ง	ข้อ 4. ค
ข้อ 5. ค	ข้อ 5. ง

บทที่ 6 วิชา ผู้สอบบัญชีภาษีอากร

Pre – Test	Post – Test
ข้อ 1. ก	ข้อ 1. ก
ข้อ 2. ค	ข้อ 2. ค
ข้อ 3. ข	ข้อ 3. ค
ข้อ 4. ค	ข้อ 4. ง
ข้อ 5. ข	ข้อ 5. ง

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเกล็ดแก้ว ยศเจริญกิจ
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	48 ซอยหลังแฟลต 2 ถนนดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนศรีอยุธยา ราชเทวี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2540	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (การบัญชี) จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจรัลพงษานุรักษ์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (การบัญชี) จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจรัลพงษานุรักษ์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	ปริญญาโท เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร